

D 32

Dansk Håndbog.

1854

K. P. Petersen

D 32

Skeuker til Ribe Kallerbæksels
Bibliotek

af
O. Kallundbæk Pedersen
Giv af
P. J. Pedersen, senere Lufti.
Født i Ribe 1895 - 1914.

B S R

18.814

A I

Længe Stik

udarbejdet i

Ribe Kathedralskoles III^{de} Klasse, A

af

P. J. Pedersen.

Dag d. 19. November 1838.

III. Main A

- No. 1. I fulle Grindværen fra Gr.
læge, sommeren nærmestigh
dersejde tilbage til den dødstid
som en højst dygtig! —
- No. 2. At forbløde op for Star Room,
Kemi-Hyphen. —
- No. 3. Et Postekader i lagring. —
- No. 4. Sætte bolde på et bælte
til alle Kronats for at und
gå landet? —
- No. 5. At gøre T. Adelmann Glørup
opfanden Kjebne i Helsingør
- No. 6. fulde fysikalske fysiske
faktor udatlig, der indvæld
et bil. Hvorfor? —
- No. 7. Sætte bolde i et vigtigt forret
hul i grænsebæltet, og sætte den
først over jorden til St. Olaf i Danmark?
- [6] At blive ved med, at hvem er det?
- No. 8. At sætte hængekugler op i vandt
år, dermed at få fysiske betydning
(plastologisk).
- No. 9. Sætte et del gennemlyst et vand
tilfældet med få falso? (Optiske)
- No. 10. Informationskort. Indflydelse
gaa' at sætte George Washington —
Nøde af sand forstås ved Amerikan
optiske hængende kugler, og færd
sig ud i vand før den forst er?
- [6] I fulde hæfte til det indvæld
per fly, der skal tilbage til Danmark
- 2 No. 11. Den bogstavstiftner. Det er en
stiftner, der består af et
stift med en hæve.
- 1 No. 12. Den bogstavstiftner
per vand overstille lefftne.
- No. 13. Brænde følgende hold længes der
besteforvirret ad gennem en af de
mange længde kanter i bagen. —
- No. 14. "Hvor bor med den gerning?"
- No. 15. Det er ikke godt at lære alle, men
væren er det også et lov!
- No. 16. fulde fysikalske fysiske
faktor udatlig, der indvæld
et land først tilbygge! —

Hvilke Envidiglede hørte sig letterst ved det Liv, der inde
viste det Stukier?

Mennskelænder gør plaa, at der gjort nogen Hjælperstid, som
f. b. en persones Gang, fandt Hjælperen af s. hvornår man end
kunnebyd til den af s. Den ejer ejer, til hvilken Hænd han føres,
men han blyffeligg. Et und, os s. ejer ejer af det, at de, hvilke
sig fønner sig egenhændig, hvilket er et Konsensus, hvilket
nøgler fra sine blyffeligg. Det er ikke en voldsomt ubetydelig Und.
flydelse, da alle føle s. følelig. Det vilde if. f. g. ikke kunne
gjorte en Person, eller en Nation, for andre Folk, om og for alle
de, der drøgten kunde til. Hjælperen er det ikke rigtigt, at det, hvad det
er, der er Hjælperen, man dog føler ejer, nærmere i det samme, hvilket
Menneske. Ja den er Hjælper, eller ej den er Nation, og man kan
ikke denne mening at det er blyffeligg. Det er enkelt det samme, hvilket
efter enkelte Nationerne at ville det fra sine andre. Det er
hvad Sagnet kundet, at den ved den blid drøgt, den kunde
og kunde, fældes findes noget, hvilket er en del af Nationaliteten
selve. Det kunde det ikke blyffeligg. Det er det, der ikke
fører blyffeligg, at det vilde være mindst at gænge dem
alle. Dette er min Indtryk, som var blyffeligg ved
nu gører, at altså nu er det ikke en blyffeligg, men
med henseende til blyffeligg, hvilket er det andet. Omstændighed
sætter indbøffer, skal nu en værdi for modtage Liv. Det ville
det dog ikke lidt overvinde betragt det Liv. Det ville
og gøre dem mindst, som blyffeligg, hvilket er
Hjælperstid. —

Nærværende taler om Hjælperen, da man nu har en forpligt
saa Læren Tydelig, der også har en betydelig del af sin Stof.

fanst, allfan also boglige bygder, alle eyfan tyde Yngrebygda
i en stor anden endet høring, af Hvidtakaboren. Hvidt
faadant loris, blot fællyst til Hvidtak, ind, fjendt uaderlyst
i forstypplig Grøn, men Ærme mænge fællyst i grøn, det vil sige,
Vængetyndre og ejfæn dømmeligheds, fællyst i andetlig, fæn
bogmæly gængende, De grønne byfæn tæld vedt i vordt filo Hvidt
at næste godt bæren fængjere af for dem. Den Hvidtakabore
lig fænges næst i fæn lilla Blåkronerhaf, de læng, fæn
med gæn højer, der flugte fan al den aandelig. Det er fæn
bæren bliver fæn høje, ja vundenselig, da er fæn forstypplig.
Fan fæn er fælles ethu fængungen ejfællyst til at fænges i den
med bærent af Læren, drægteloft. Det er fæn gæn for
Hvidtakabore tall for fæn, lig det læn fan etha legtfly til i
fæn høje. Fan Hvidtakabore til At bæren indlig gællig,
læn med ejfæn til Mannen hædig gæn Maads fæn den, de
fæn fællyst hæmmes. Kæbelens høje, inden at fæn fæn
at segen er! Erfaring, mængværlig hæjendigt til Mannen
Bæren og Den høje af Læren. Øste gæn fæn Hvidtakabore
i gæn en endet høring, af Hvidtakaboren, og da ejfan end
en mængværlig fat for gængte at ejfænges Drægt, og, fængelse byfæn.
Et fænges fæn let fæn man ofte fængst om d. fæn Aften,
næste, at hæn høje fan fængelen, men læsnes gæa fæng
fæn Undre dæ, over et faadant. Sæn vægning hæn Hvidtakabore
et filo fængelsestil mængf Hængel, fæn dæmpletist aldr,
det læn indriptet af anden Tætforfæld. fængst vore værlig!
væs etha fængst, at idt gæn alle Hvidtakabore fængst, mængf, blot idt
idt. Vængfængst mængf fængst, fængst idt væn Tætforfæld, og idt
mængf fængst. Lyfængst fængst idt hængel, fængst idt vængfængst
af domst. Men idt er fælles ethu fængelse, Blåkrona fængst
fængst idt fæn, blot idt idet Hængel og Brokungen, og idt

at Maal Lei meget godt varer, idet at man derfor befordres fra
alderen at opflejde Brof, almen Broens menighedens an-
del, men ikke ligesaa videnskabelige City. Men Et han var syg
— og det har vi da også i den følgende betragtning holdt fast
— at det let Lei gaa godt over, og at Et gaae ofte vortsmid-
st i detslede bliver tilfældet. —

Dette ifølge sig selv stod sig samme til den Hvidvandsdags aandlig
som legemlig. Høsten før mit løft sig til All, og Andet end
det, han kan løft sig til eller føles kærlig til, varer han ikke m-
indre kendskaber, og begyndt sig næstaften fikke alle om at fåa etn-
h. han fikkes sine den allersmådesteds Omgang med andre
Manninger, ved hvore sig ikke med Dom, bala, idet med dem over
M, han havde vist i Lei om, og det var faktisk vistligt ind-
gang, at han havde et meget ruf. Nylt blidt gaaet Det Brof af Et
som forhenværet i det Værlige Lei, han havde en forlæst M-
ning, om føde Hvidvad, ja denne Uenighedens fare Aufhørte
den vredig forstås sig til Dugobet om Et, da er et Mannings
tigf, til Dugobet om Gud. hvor varende ang. Hvidvad at Et
alle gaaet fælles, at han var Hvidet af Clock Hvidvad av hvil-
men til at hvælde over alt Det Bogtaarn, over alle Hvidvad og
Oppfaldels, ja endelig over, at han var en Gud til, indtil han med et
hale med andre Manningers form, sin Legobue og lærke, og
haar at fr, at Et, han var løst, meget godt lader sig bringe i
Danmarks vist Legobet over at føjefla Hvidvad. Men indensti,
den form man offentlig gaaer, at et freudent Manninger, der
varende er kommet til at hvælde, glæde dybene og dybene med
fælles sig i Lei Lei, for en vistlig dog at udgaae fra Et
gut, da bi end hørem haas hvælende Øjet til Øjet, og han
findes det ikke, han gaaer midten og midten i Lei Lei,
viere, og næstens højst næstaften vorstæderne Broens.

Ja for det hentende og overværende Mennafte lærde under
kun science fra denne høje hundre årtidslære, men kom
komme til at gaa og græble over Roset, som man aldrig har
fundet ud af, men godt og godtligt er det da, om man kan få
det givne føle: Jeg vil ikke være græble derom, og man da
for hvæft med til at nævne denne bestyrkelse. — Denne
komme først med sin Læring fra forstede betraadt, som
komme til at føle en vifteblyt børst efter H. den, som
betegnes vid: Nationalens Journalistiske, og det er ofte af den
art, at fan i H. lær opmærksomheden over jen samme fra
ta føle et billede af tingene, men billede bliver en bærer
læring, da indgangen til den er ikke den andre typolog
p. H. fan far i H. godhedspræfacing, fan fan H. den, som
man føler, den ejemmen fra øgen billede dog, det andet
med højfaderen er et faldende; men denne er et billede
højfader, at den bliver en del af præfacingen højfaderen, og
of præfacingen, at det altid legge højfaderen fast
på højfaderen og højfaderen, fan gaae de enke til den en
eller til den anden højfaderen; fan forstede værket aldrig
alle andre Højfader og højfaderen i Nationalen højfaderen, med
det, fan fan vifte, og fan komme alligevel fan let til at fan
vifte med gaae de Mennafte, de højfaderen givt med dem fan
føle, at fan står i H. lær tale med alle fan øjen Augen
med denne var, nylig givt føle, H. det fan alredig vidt kendt
den, H. det følde fan i H. ind, at alle Højfaderne alle lærene
fan fare højfader. Fan de endnu lidt fan fan et højfader
givet af fan Højfader, at de blive fan eneste højfaderen,
fan lærene aldrig gaae Andet, fan enge Detaljer fra Andet fra
bliven en gammel-vindet Magifader, de i H. fan vands for de

get af St. København underforfædrene. Som før den 9. juli var han fra
at Døf i St. Petri Kirke, Læge med h. godes frue, 1860 om 7. jan forfædrenes
alder fra St. Petri Kirke, og borgmester i et offentlig bogen ved St. Petri Kirke
under Monum. fra sigeren han var en blot kæm paa den tid paa, hvorefter af
det blev i St. Petri Kirke bøger — Hollberg eller

Vældes en dr. mange Orte, som dr. H. Brandt let ved Hollberg, der ikke
før for at blive plættet, og var i St. Petri, da vidt oppe givn af
tilknytning, saue godt Døfet. Læge os læge os en saadan læge
først, saue han vil vel saue godt din dødeværelse? han sat
her aldrig et gællige. Etter god tingen, han betragtede en del
fra det Høngsætt, og saue hædermede af dem vel at lyse og
saue dem særlig ærgerlig. Jeres vise Ærgerliges tale om Royal, da
går her fra et alltid et kapital Monum, han indstiller
sig selv i virkelig Falcons Sigaljede og Urværdigheds, og han har
ingen offering i det, de taler om. han viser nu man det, at han
alltid havende galt fra det, men han vil gøre det bestyrke i
Læge, han bliver allfragtende, og man følles hømpille og læk
andefælle. Mange er nu og gaaer for modig af sin uengen
Læge dom, han har aldrig modgaaet den tilfælden, da han om
sig fra Hollberg siger, med lidt latinske Glæser og Digteliste,
men, for vel at vide, hvem er det han saue. En saadan læge
som fra Hollberg, om end lidt, har virkelighed, holdt et E.
virium Montanum. Det er en en kæd Mad sat i et gænge
lid ugen af Nisf. Ærgerlige, han viser nu man dog, at han har
Talte, for det Montanum. Nu ifølge for befrygtelig han, idet, med
blinde han imidlertid. O. Dog Mandinger i sin Tale fra
den Græsland, der er saue Andlingspræstium, han hører selve
om den, idet han siger, at han tilfælden forlæn han, men
alle er vel som oftest i den tilfældet, og han bliver fanget.

bottende og blytely fordomme. Det en Ær fyr, den fela fælles
blot fær sagt fyr, atter boglige Hukke, hær fær, Røgsl fær, der ar
gæres at gæstilte Lind, da kommen fær ugtæn fældt sagt fær
det, fær færgæres blot Ær, færdan fær blot hær fær gaa Ær,
Ær, mid Ær, der volog medt manne fær Hukke, men Ær kan
fær anfælt og fælt, men Ær fær blott hæder i fær fær aldrig
og fær formind, at fær blot hæder blytely fær hæder. Ja fær
Lugtjostlydli mit Ær blot vifte fær i færd Calo- og færd hæder
de, fær fær Adfærd, fær Adfærd, ja fær fær fær kan kan
mi lit at lære fær, drap.

"Men", siger Ær fær fær, da der dag er fær mange Døren af fæld;
fær mange Døren af fæld omvendt, børde man fær ikke
fælden aldrig lade man algiven fær af mæn Hukke ringos? Bøg
langfær! Hj! Eni man omvendt Dørfærdringos, hæder
mængde høje Døres — og Ær kan man, man mængde gas
fær gær, da er der Intet, d. færd og fær Døren af fæld, de
gæres viest at fælden tilfærd og tillæft, fær volog Hukke
gas. Eni Ær man mængde fær fældt omvendt af den
Ær al hæmmeligt langt ind i den, men osæd hæder man
fær löt færdning, man mængde fær Amgæng mod andre Døren,
fær; du grællifte Ær af Dørfærd mængden fælles fær
blot Ær, fær man Ær blot hæder en Parley, at manne fær
mængde gas en Kænde hæder at bætfærd af mæn Dørfærd Dørfærd
gas, og denne Ær en Ær kan man Ær en færd af almen
græmmen, bæge. Og hæmmeligt man fær en gæng til at grælle
med Røgsl, fældet kan fær, da fær mængde fær mod Parley,
da mængde hæder at fær fær Lægerne og Elægerne, eller ejfærd
at omvendt fær fær færd, færd, at man lader Ær fær.
Ef! ligefar vifte fær Ær hæder af Hukke ne færd
væg, man mængde blot bætfældt fær væg, han gæde end gan

med Mænd, hvilket dog også var et af de vigtigste af det Mægtige
dag og nu kan man altså med Grund til troende betragte
de indre følelser hos det store Folke; men bliver ingen følelser
nu! ugly!

20-1858.
11

N. 7.

Hvilket Tegn diger foregår der i den kristne Kirke ved
Atelier Konstantins overgang til Christendommen?

Da det først var for jysk Valdemar kom bølle fra Christen og Døden
førstegang, da Kongen d' ganske gode bølle ikke al prædiket,
da også end det i Østeren en anden bølle kom, idet Jesu Kristus
komme til Jysk, bliv født. Dødens bølle og bøffelid fra Døden
først gennemtiden, fandt Jesu Kristus bølle efter jomfru, og videre og videre utvist
af evangelistene. Ligesom nu også en bølle har gennemled, urodle fra
de franske bøller. Men hvilke er de nu, at af evangeliet,
der kom frem af det mægtige forghed Dødens Dommeriget, fra Jesu
Kristus, som hurtigt komme findes præcise i Østeren, men det
var den tid, at Jesu Kristus var i Østeren til det Døde, at nu
den bølle kom frem, at det imidlertid komme bølle fra Jesu
Kristus, urolig bølle nævnte bølle af det jomfru Agnesius
og Katharina, der komme blandt Østerlandske men Romerske
bøller og med de andre Lande Døden, bøle men fraandt
efter den kristne overgang d' ganske gode, Dødens bøffelid
Dødens bølle, der komme blandt Døden, bøle men nævntes Døden,
og endog gaa den Døde bøffe nu en bølle af Dødens bøffelid, som
efterom komme også fra af evangeliet. Men hvilke, som sagt,
de nu findes Dødens bøffelid fra den ganske bølle og man og
bølle bøffelid og sen komme til Døden gennemtiden, men det var
det den bølle den almindelige bølle, og den bølle, hvilken

for fænrisfært, at færdumflatið var belysnækt fráum Rænni
og, og at Þófi alltær var meðan aldrei se blanda Röðrænsdýrafat
var. Nejla fangar flyttuðu frá hér til Vestfirðum, men ður
auðra blárn spítissinn, og und al fæstir, í byrjun til hylfis, fyr
se Þófi með knagið klif Guðrøðr, at Götum er gætt, tular
mær. Þín aðrir dækkar fylgi Þófi i Hólarinni allar flæ
mblærar hér, men fyllir illa fyrir blára aðr, falt heimann
elfnadrífillar. Men ða mið Braugun til salijum er Rögl,
hevur inngangal í al Þorvaldsborgi fræðslan af, fangar
men framay til Þófi millaganum eftir Þorvaldsborgum, og hýði
fræðslar blára mikilvis fyrir Kívli Þóri, fæst laeyjan Brif
Bifforðsflíðs óhér. Þa ða var illa ólitaður alengða klifi
Þóri, hevur ekki til Þorvaldsborgum fætjist til hversvæði;
Rögnun flíðar færðar, og noblit var Þófi hér með sig, þa
tað. Sölbott var áður Þorvaldsborgi fætjast til, Þa færði mig
Bifforð, og undrafalldi með næstu ólina af, Þorvalds
Bifforðs Willi, man litræs Manabifforð fær Þófinn.
Tunnunum, og gærar fira Þorvaldsborgi's alfan betyd,
aði, fær frammeið með sitt til hér og Þóri, eða
þjónar Þorvaldsborgi. Þa var allfar fríður með, fær ein
þa hundruð manna til að Þófinn, men alltjörn líkist Alin,
militið voru Þóri, und al rufaðar salijum, Þe mælti fyr
hengja allt til Gamlu, hevur aldrar vildi fylgjast til Þófinn,
en aðr Þorvaldsborgi meðan Þóri og Guðrøðr var, fær
allt Þorvaldsbifforðið fyrir fræðslan, eftir al man fer.
Hennar hengja til fíðum — til hins illa aðri durt, und al
rufaðan hér meðan blíða gea til Þorvaldsborgi fætjast;
Þa ða blygir allt yppa Þorvaldsflíð, meangr Þófinn fætjast,
taðens Þorvaldsborgi jan til Guðrøðr, og meangr Þófinn var
tað til Þorvaldsborgi; man tilte liggur hér til aðinnar al

besøfde den iudeiske Kraft, og de til Hvidnæboden var den Hvidtøjte
jæg, der gører dem, de føle sig vel bæfget af den, Men det var
blot blod, der færdighedsvis og gav sig selv til August. Den
læste hede ordet, at hvilken Dommen var det, hvilket nævnt
Mengde Elßanger, og det alligevel den vigtigste del af alle.
Det var en lidt sorghed for den, at den var bestemt til at være
den godes føle Hvidtøjte, og den fik dog ikke det mindste smerte ind
Kraft. Men da den var dækket med sin egen hvidtøjte,
og den var også dækket blandt de andre godes bønner
til at børne gud, mens det dog ikke var andens hvidtøjte, at det fandtes
med hvidtøjte, og den var ikke den eneste til at have hvidtøjte, at den
gælder med alle sine for Det Høje. —

efter han Manden var Konstantin, han var også allerede lidt
læst bønnen til at børne over Brønden med den hvide
i den hvidtøjte, saufens nævnte bøfles mund frem. Den hvide
til godes bønner, blot han enten var hvidtøjte, den hvidtøjte,
at den også børne var da vel, var den, som hæder os mands
børnen. I Norge med Agneten, da han efter et almindeligt
lig Dagen at Kongens förenelighed med Agnes hvidtøjte. Han vedde
selv Døfes, og i den samme Aabenbaring blev det hans hvidtøjte
til at gøre alle. Dagen ifølge bønnen, og fra den tid fulgte Døf
nu hans hvidtøjte. Inde under en Bøn - fra det næste Milde
hvidtøjte - og Agnetelighed, alle blod var hvidtøjte, men nu Det, at kon-
stanten følede Elßanger hvidtøjte for den hvide børn, og hvidtøjte
med den Elßanger gaa alle Mandes. Den færdig han dog var
bliven enig med Agneten, at han da også videskab, at den
i landet 913 nævntes at Brønden - Det er Agneten, som fandt
Brønden Konstanten blev godt til en religiøs hvidtøjte, Det vil sige,
at Brønden fik for religiøs hvidtøjte. Men nu tog den kon-

Santien ligurinfigur & Kristen fan enget, næætta Ligurium
fan Metayles til Neogen, hævde ðen fan frem oppførte
Metayler og den Hæng, der færer gaafulge mellom N.
goði Metayler, og hæfðas eftir Sölliði en Hæng mellum
Kristendomnum og jid. Gabel, og með Konstantins fjord
ðin fólk. Þa erðu ðen Kristianum fellið fóld af gæðum Hæng
og Kristendomnum var alþan með al þeim fórt til Hæng
vætingum; og enn ær Konstantin Þa lot fyrir hæfðan Kristianum
innan landið fyrir fóld, sær hon með dæmum Þóðar
betraði Kristendomnum fomkriftni, og felzelt eftir
fanum Þeir lifgjöldi k. Katizjordi, fanum Platens lifgjöldi.

Hun en fæðan Ligurinfigur, fanum Þeir, at endan, fia al fæðan
føroghet og förfylgt, fan glottfelið bl-s fórt til Hæng, at vori
hun umþróttli, hinsi Þa landið fær betryði. Þe Polys
færst fyrir Læren fels fan fæðan Elfsunge, Þorðalssforn
var inn með Ónum, fia al fæðan með meðal meðal Kristi
en, blyðar með hæfði með hæfði Kristianus los fæðan fels, Þe Kristi
meðan vori Þeir lærunn nöfalta fyrir óðru gríðarmann Ræn
læng, fan færst Þa var blyðar fan til Þeir ær Þe Þorðalss
fan, Þe lifnata miðin vori al förgi fyrir al blyðar fæðan
til Þorðalss, allt fyrir al næætta blyðan til Þorðalss fyrir
ða ærðið hænni með al blyðan með hæfði dyrgas Þeir
fæðan fæðan, ingen hefur blyðan miðin fæðan blyðan osa fæðan
með Þeir og fæðan fyrir al blyðan fæðan Sælur i Gáðrinn, vori
fan blyðan; Þe Þorðalss en ær fæðan fæðan illi næætta blyðan
fæðan fæðan fæðan, Þa Þeir færst með Kristendomnum landi,
fan vori Þe Þorðalss fan miðin fæðan, og Þa lot fyrir hæfðan Þeir
þa blyðan til Þorðalss fan blyðan, ja Þeir fæðan fæðan fæðan fæðan
fæðan, al fæðan fæðan vori fæðan vori pagani fæðan

med disse tre allefa betegnede fauri en religion, der ikke fauktet
i affeds ligende Landeborg og blandt Leudene. Men senest deth
mørkest kærligst gaa Christendommens Land, der nu faa mange
bald syd i den alde lande ordnet det Rindet og andre vogn
ind i Preesteborg, blot fortidne var den præstet der, den
blot alltsaa for Preyses sake i festeliggjern de værste gode og
tilgivning i Kristen, men blot at gude Hingst Pagan gaa hen oppe til
højen.

Detligere faar Kirken beplæst som vogel, og faar i offentlighed
med den høje an i deskebæltet mod Staten. Og da det var
i det gennemlig, at i præstel Bysiden Detal hæntede volden og
beplænede Vorfælden, saa var endog folg opkørt af det
Detal for, at Kirken følede plættet siges sine indre tilhængere,
saar var det dog nemligt Detal land mod al Køffen, og nærmest
og da den Køffe, der først besig Kirken ved at få givet Mal
grøning - nærmest fan Læbder til Detal bydel gaa Landen af
Den. Men Malget af Køffernes nærmest fan færdet hældet
je fan endfælt endog nærmest borgpræst Køffernes efter
Læby, den delle nærmestlige Land, der faar sin grøning i
den gænde færdigste Detal borgingen, nærmest Kirken vedtæn,
Køffes føge et prægger sig, og først opglaas de Kængene med
den Stat og Køffe, i fulde Kirken endelig faar Dompræst
og præsteborg fan en spændt; men den øvrige land
eller til at gævare sig, hvis blaz præster lige fra hævet
af Køffet gaa domme, fan Køffernes nærmestlige Land
tillyen faar ejget. Dog det først opfan sine gævelige borg
vedtæg Den Dompræst, at Kirken fælt faarman mod den
vænghed Stat, men ses vildest en nærestlig grønd til, at
at Køffene, der faar i fan letydeligt Antal over faimere
det vænghed lign, fan faar god os til Køffes borgmaad.

Haar vi lagt festig fast, da komst den flot konstanting allsrig
over festgaaer hertiligea til, og den forgyld far til sig, at de
kongens fil til lit at intaum, for han al ostent Halsfamfund,
og al alljan Karlarverna i den bende intekonge al til hiflighi
offlament, juellet nogen lobbier ville vera fast, men konun-
rigsels balemer gaa den dit, da den sognet det, fante det ikke
i den mindre Kongefamfund. — Hvid falun & gyldig sogn,
at den forberedte den Helsing eratnoligeis enget, den var
det os, der folget forne hertiligea foar medt meller med, at
hinnod den da aupta, & fil hiflament halsfamfund, og alldele
inde i Kongefamfundt bygninga til den Kongefamfund
blydt, menki, at Gyldi farre foar nextolige ejendommur, vil
betegnelys gaae den blaa flagmota til Kerkarm. —

Og han for falun Leon fand den konstanting alle vigtige
folge. En kongefamfundt den maa bygning for faderingar,
et befandt mi ist, at han herre Landes præsentager al foofla-
ri, og med Rævord for Nefte Dk, og den d. foale, de vi foade
lit vel at hente over de bialfomme Rødgormal, den hafunda-
ra, & hinc faa de lit at drift dem, og lit at fra Kerkarm
alldeles hafende et mikk. Om aart Dk var gafft og gavetligt,
fan vinterlade sig de i Andeladring af den ^{Færgemast} ^{Uphold} ^{Præsent} ^{Landes} til
Gylden Rygdt og blaaig Den Drayl, det maa illa var hafadt
med den Kongens Læs. En Kongalfd, friblan Jafit foarson
givet sine Gyldi den, men maa blaaig Dylen icke den mit,
et blaa alle bialfomme Rødgormal, og noend aff konst til
de Kongefamfundt og Kerkarm. For di, at fra foerdanna Rødgormal
med affgort, gaa maa blaa Mea de, foarlaer man fy gaa foabli
to Dyder, det vil sije, from Kongefamfundt, foerstil etta kon-
fugfader Gyldogger som for at drift, fan ^{Denne} ^{Ring}. Allvar
de mindre Konstantin folket den foerste almindelige Kongefam-

fanling i Nigra i Aaret 325. Øf en mængde af de kristne fæstil fæst
fæst fra faaet den Konge, at beslaa mod de vandkristne folke, saa var
de dog allerede opflemt forbydte Salicierne, da der kom til landet, der
var i sin spindel af en gang fra herunder. Øf disse Salicierne var ifde
de almindeligste meddel, en Ærkebiskop til at ville fordybe sig i landet
Mofens, og for den var det ikke offent, at manige faaet dem Blodtøgge.
men det havde dog intet tilhør. han havde i hvert fald af det 400 dage
figurert en præstebor, ved Naen Nicæi, der opfillede den græske folke-
ning, at Kristus, om end vandt, foret over alle Mænner, og
at man opnu anden og vingue Dettes end Sabine, ja fængslet
sau anden ligefrem til den Kærlighed af Jesus. Han blygde ud med
at have formest det blodtøgge manige Rømminger af det kirkelige Døpfad,
men denne fand man mange tilfælde, og egentlig var ikke anden
meddelning til den fæst kirkelige han over, at Kristus er ift med
Jesu. I denne formest af salme Konstantin nævnes det,
at Jesu men overvandt og nægtede folket Kirkelyden, men Kristus som
det er skrevet en præstebor, hvilket skal sige Denne Kristus
kunst holdt sig for kirkelyden blæs alle deres præstekalbli
Nigra, og for blæs Kristus da bila oppost gaa de Prester, at Kristus
blæs for sig selv kirkelyden for dem. Denne Kristus har fæst allen
og vildt sig fæst at det nærmestest at vinget dem, og nu
er fæstladet, at udspan alle bæltene, ift de loll, der er fæst, og
en bæltanen, for det er en bælt den fæst la holt, kirkelyden
Kirkelyden folket fæst til Kristus' græske folke, men for
efter den gældte Blyg Athenarum, den var en fæst, med plan af
sau, han eft fra fæst fæstet, og Kristus fæstet alle fæst med et
gæld i Athen, men han døde vinget gaa den dag, da fæst fæstede
gæld kirkeligt fæst fæstet Hærd. — Manige andre Prester folket
fæstet i kirkelyden af anden omkringstid. Øgigmeale.

De krisjana gudhjans pafast tillega varl meyst fengel og
bu al yder hande. Men da vi hørte bannen blas forst til
klerikerejne, da saaue af de gudte fædrene Engels blaa af
langtids sambojske Køns, efterst forst kørst nægteligt gaa
men sans legnede det fellige besvarende, da bleo gudslyne,
men eygda fæst glimme og zoagtfield. Men fæst med villeden og
auftro forstelte i kerken, og bælte fæst gennem da den fæst
og villedet opfæst, og fæstmede alle de bryg
gudene lyste til den fæste gud fægtlig. Dette fæst, den omvis
de aucte minder alle ha kloster-kloster i de fæste lande allede
modfæste gudne, da fængsle gudlig for gudne fæste.
Allerede da brygden men eygda at seer stor bælt og for
afstil fallige. Men de gudne, og allihos den nu osætteligt
være. Hvis fæstelte klosteret St. Helena, Kong Paulus kloster
væs til det fallige Land og de øgbygge kloster over det Hæd,
hvor hæfet stod gaa folgetil, og enes den fellige gud.
Ii ande fæste, soest, Solitarius fæst, der blaa af meist
Bolyw for fæst den krisjan Hæd, næstly den, at han forstet
led i klosteret fra den til Byzantium, som han leste fæst
led hældt Kong Paulus kloster. Vi da fæst klosterne, fæste fæst
fængsel over de andre klosterne, da bleo det lande allede mæt,
lig for de værre klosterne at fæst fæst over den Kong Paulus,
golitaugt, da denne bæltet viser offangrig af klosterfæstet, hæd
væ, den fæste Hæd, som han fæst. Det blev den 9. mæltifæst
den nærmeste klosterne at gænde til klosteret klosterfæst
klosterfæst stadt, stift, med Hæd land over hænges af klo:
ster.

Fældede ja wi ða, at klosterne klosterne bæltet allede gænde,
bægt var den 9. d, og næstly god Anna for Solitarius,
hæd fæstvært Kong Paulus klosterne bæltet augsig, da er

At enest omtrentligst Drogonal; nifvar far fram mad Ritter af
de tilbøjeligheds form fan dog ikke fulgt ud med for trojpan dom-
men, tillige betyngel den form at hævde til fels at støtte ß
forstamme, og den offisielle tilfældes hævdion form har
ansaa fraad, prorogationen afslan for den videre hævde be-
fær. Men nuas fan hævd, at den alderste fælde form videt
og gældende gælding ved forstamme ßder, da dog fan fælde, den
nu var allfor viderstede til uoygafendt værd at føres af, til den
tilfældes Hævd; der til saaer dog gældt hævedt at øigt, træffig
delt, form ved nævnt ßd hold, frem gaa ejforsius Hævglads
medly gennem en, og vi form da ejfælde fælde, hvorefter ßd
eller den blive tilfældes vistig dom, at den form forstamme
allerede var fornyaet, før det end hævdt begyndte den
Begrol, af hvilke tilfældes dommeflatens dels nu bevidet,
gældige følge. —————

Mj.

4/1888.

No. 8. (Fælvanedgåmen).

[At udvikle Gymnasieenes Oprindelse, Anvendelse og
historiske Betydning. —]

1859

1859.

[Hvorvidt er det gavnligt at være tilfreds med sig selv?]

No. 10.

Reformationens Indflydelse paa det danske Sprægs
Udvikling.

Sognshøvns og land til Saal,
Maaer Dalgåen og maaer land fynske;
Sotoland under Madsens land
leffjorte koniske Fynske.
Dit er Rydske - Rye - land;
Jærmarske Fynske regjeret id,
Blivet en Jærmarske ejførte! —

Sætalec fynske Græs Højs, og faaet en id, at den Høg far lyk
Han fængt gaae i maaer gennem Aarhuse Nørre, men fængt var under
Vermand sin Gamle, og den fængt han i 1848, man han talte
infant, han ikke var far dog i 1858. Saarlig hængt over gamle
Jærmarske, og i end Jærmarske regjeret og Jærmarske flosser,
I Aftenvælt. Ja det hængt far bygten pæk' verest en Djænk
ef, han far i den blå! mælt vilde viflette Dommerets Kæse af
Uigerns Cal, han far også mælt kildevalbygts hæle Ørgy,
han far bælt og after mælt ~~hæn~~ ^{hæn} mælt lyde, gamle Madsen
med. Og id er id, alene med Maahen, han far forfægt
Døgen, og han mængt andre Buefløjtsjæters øre indtrafhus, han
far mælt stolt han i handelens hand. Jærmarske far
nogen stof fra landet id, at stille mængde alle neden
lyse Soraundering og Institutioner for han, og han denne han
er først id Rydske maaer og nuon saarlig Engh med det gamle
Rye, man og nuon mælt stolt fængt sig i land id
faaet for Soraundering, og han mængde betydning, da

fanck for urol Motivets mål; og det var i det følgende overvejelse
felle bestyrelse.

Almindelig støv bør nævnes ved de formelstørrelserne. Det var et lagt
for først da, at det lygte Stofet og et lygte Ørgo, begyndte at
fæste sig ved sig for; nemlig, nogen allerede langt før allerede før
Det konstituerende Etat fandt stede for det Dantzig fra for Konstitu-
tionstidens begyndelse af givet sig gældende. Allerede ved Konsti-
tutionstidens begyndelse havde der været et afvenstre af en
lige Hads langs Øst-sjællands sydlige kyst, hvorfra det blev til en
en syd fra det østlige land; hvortil, fra det vestlige land, i nogen all
Danmarks område, og fra Nibe og Hads lande fæste den fra
hæder "Königsfloden" fandt i Landet, og fra det var henvendt
for det lygte Ørgo. Men nu var det nødvendigt at få ind i et
folgent et højfjordet, hvorfra disse vandene og hovedparten
deres strømmede vidt ud overaa Landet, og fra hovedparten var
det fæstet ved et vigtigst sted blandt Almosen. Hæder lade da ligge til
den høje Billebæk inden Halden og Rjed, efter sommeren, da
Billebæk ved sit højligst sted et baneegnlig sig ved man
lykken af Landet efter det andet, at føre bort lygten. Adeler
med det lygte Ørgo og Hads område, da det føres
langs nævnte bæltet syd af lygten Læsøbæges i alle dene
dny, da de ender ofte giftet syd ved lygten. Særlig først
og først lygten Odensebæk ved hæder høje. Og det var den vogn
lastet, at lygten først fældes konstituerende fra Landet,
indtil den sydlig København
vært. Da det bælte fælles nu med den vestlige
strømme. Den Hads, fra hvilken man udover Hads landet fa-
rer mest vogn Roskilde fjernt, nemlig Gjæsleby
den, var i sin tid først i et aflyft af Konstituenten fra alderen isty-
dig i det lygte Ørgo, at det endelig var allerede i den
betrydning. Denne fælles i Østbæken var endnu i den og

rettel, og det var ikke ganske lige med tilføjel til at
vi blandt de Unionsstater, hvor der var et stort antal forfugtning foregå-
gen Latin. Det var Almøden var også tilføjel, og det var ganske ofte
en tilføjelse, at der endnu ikke havde fået et sammensat fig over
den filologiske drøftelighed, hvilket naturligvis også
var et lidet lit, at det lyede lettere hørte fra Danmark. —
Også i den Hertugelige Akademis og fands offentlige meddel-
sne lyste Rudsby tilføjel til ejer fig ved brude, nemlig da under
Erik af Pommern, og Christopher af Bayern og den følgende dren
broughte Konge, og men han altsaa nog leder fig, i hvilken
Blaauwsholstland og Præsteborgske biskopfig, og fandt godt blandt
med lyppa. Det var endnu med den 1500.

Det var det, at Deformationen foregik, men forlæn men
nog en fig, at den tilhørte under St. Olufes fra oldt
et blom omvendt af det lyppa. Dette efter at det var bl.
med blad for Luther fig, fandt man egentlig vild, nemlig
en filologisk deformation af det Sjællandske, begyndt med
Lund Lyppa deformationen af forlyndt den nye Lær i Østland
og Falster under Sønderhafle af den danske Konge, og det
var det det langt, for det var et falset Dameret formindst
en Mand, der var begrundt til ^{detaljeret} opført ved at gennemføres den
gode Saracenskue. Denne Mand var Kastor Taastrup. Han
fandt ingen forbillede, hittil ofte end det blodige, fandt man
rigtigt til Læring for Munkegaard, og fandt Njof de blod
huk for, fandt det lig egentlig var for en forgyldt Luther
huk, og fandt fandt huk i, overalt fandt fandt fandt fandt
plaster, salfslabone, og Deformationen blev endelig færdig
sommeren gennemført ved Roskilde. — Ærkebiskop 1536.

End fandt gennemgribende Deformationen af en af de
nordiske blypuder for det danske Konge. Det var Deformationen
nog en lyppa Mand, og Kongen næste, som omførte et blodigt
og hvidt af den diktatoriske lyppa Rudsby tilføjel til en færdig ud-

legeligt for anden flas bytte fluorescens, men alligevel seen viser
sig iordenssæt, at deformationen var til at bølges. Dette fandtes
bekræftet. At Progr. nr. 167 i denne tid indeholdt en meget stort
korundmin., var en tydelig trods, at Prof. Værdi i den fulde 100
år ikke, at pr. Mikkels børnedeles følg var vedvarende, aufør
at han nærmest alt omgået den gaae øje dægt, for at de
på den var forsværligt, medens vi dog nu, 1930 kan ifølge af
Prof. Rørbæk's Bemærkning følg konst. for dogens skyd, den på
den foroldede vægt for Apurjafit fra vort minsteinde Prof.
Prof. — Det, som egentlig var holdt til at dæfte Prof. Værdi
også holdt af en fellesflødevis bølgebølge, var den fra Søværing,
der foregik med den dæfste form. Begyndelseslinjen var følg
herunder i det eneste bølge i forvejen, og de første bølger var dog
for ganskevist bølget, mens de senere dog allerede, ligesom
de andre først fremkommer fulgt aftrekning, men endnu har ikke kom-
met i bølgen. Denne "normal" vægt forfædre i vægt på bølge
også lidt bølge, idet nærmest deformationen, for at give et
forståeligt for meningssæt, nærmest længden af hvert bølge
i den bølge, alle af lyggelejtfæstne, alle bølgelejtfæstne, som
hvidgøg, og gaae den anden del over modstanden. Herudover
nærmest længden af de samme bølge. Bølgenes bølge da at
dæfte Prof. Værdi, som endnu endnu bølge indeholder, gennemføstet
i bølgen, og bølge alligevel for offskæbren bølge nærmest værdet
getyldt for fornuftens skyd. Men for at at dæfte Prof. Værdi fuldt
var nogen vidt kendt, nærmest også Præsidenten og Inden-
landske præsidenter og borgmestre, de blæste forfældte i del, og Almenhed
var anden gang også afslammet, at dette bølge var nærmest.
Dag efter gav den deformationen Prof. Værdi 167^{dag}; og fuldt nu den
de bølge var forstået af folket i Søværingen, da nærmest den
også fandtes, at bølgenes bølge opnældtes. Også den Almenhed fandtes
først aflysende, men endnu dog yndstilten bølge bølge, aflysende
den almindelige. Almenhed bølge var al bølge, og bølgenes bølge

maath fællyj tilbyg, og nuod du Antallet af Loge. Glæde
p. Krom, der gaa bruer Et godt styk fortjente ved Wittenbergs
af almanufabrikks Døvle Brænder, men formoder Informatorer,
men ikke medens Kristjern Pedersen, han end sin Overfæller
af Læge, af Døvle Pjalmes og tek sige Restaurant, og nuod
det førefalden. & formoder ena Øgø, der findes i Døv, hvidt
fortiltes meget lid at gøre det døvle Øgø den døffed, det
måne spørre næst. Jaen er det også, de iførs for døvhjem
fan af, at nu i det døvle Skældes offentligh fra 1530 hinde
et fragtret døvle Øgø. —

^{Det døvle} Reformationens følede fandt sogen gavely Døffly-
ghed, gaa det døvle Øgø, for var den alligevel langtfra vil-
le billige at vise en døvlig Døfflyghed. Det sette sandt,
at der vægtet al Døvle tog hømme bygde land ind og fæl-
le Døfflyghed i Øgøet, fordi sige den øføde, idet de børne
gavestført for en lidt alene finnes det gaa det hellige
p. h. Døvle Bludet af enke nylige Ørnen af Wittenbergs
pov 1/2. Hjorom. Det er jo i en finan ØD, at Nalles
bomme frøne og mindre vogn betydering som Døfandet
af den døvle Litteratur. — Men iførs var lid dag i forhøj-
st den døvle Døfflyghed viste sig. Michael Rostedsson
fandt formindsket de føelige Hjælperne, i hvilte al det døv-
le nivæ sig, da formindsket denne ØD vedhavende døvle
med Øføder, men det da ofte i en udyd Mængde, det deli-
giøf nu det alt Døvlegrædet, og dødte af afhørsynets lyd
p. Kønster, høgøthe da en Krom, Læge og Udar, at
døvle religiose Døvle og Øføder, i hvilte forhøjst den nivæ
sig i en ydigt døvlig Skældes. En pris Mængde høgøthe Øfød
nu bløde ofte overfælde, og man kørde fly vedhørsynet
en far da ØD den lidt over den offentlighed. Døvle døvle, nuod
det døvle voldigere land og land var formindsket: men.

Den sygt, men der da også fra Tysklanden på følgende 200 uddog vandede, formuleren, således at højstens de formulerede og lovlyd, dels ved den Kongelige Højskole, dels formulerne fra overordnete fra det højeste Tyske Rigsråd. Det lyder følgende: Det er en højde hvilken da vi også ved højstens formuleret; Det er en højde, af hvilken en Præst, som f. Ex. ga, vader, sind, sive o. s. v. Som det i nævnt Præst, som også i efterskriv. f. Ex. sat, sat, sive, og anden, ja endeligt højstens Brod klæmmedag ligefrem etlaget i det dæmpe Brug.

Sammeudstillingen nu ved Reformationen. Det højeste reg. for nord Madsen's land vinteren 1616, da f. Ex. at enghedet dels findes nogen gansidig Anbefaling, idet den befordrere til højtiden af Dødspræster og præsterne lagde Præstens til en tilskrivning, fra hvilken de højtidsdøler af den dag afgas nævnges, idet den fortvivlede døgjænde var ikke altid ligegyldig. Forst allerede og aldrig i Madsen's højstens Ord ind i Bruget, men dog nævnges nu, nævnd nu tilhørende belæg, hvad det var for en virig Brug, nu mottage i Reformationen, indvælvende, at den i H. er det Madsen, højstens formuleret. Men nævnges anderledes Brug, f. Ex. nu mottaget af dem, og nævnges højstens ligefremlig nu højstens Danmarks højstens, med hvilken nu alvorligt skal se bruges af præster, ligesom højstens et dogfrem formuleret højstens. Det landet vider Madsen's land, idet højstens formuleret højstens, hvilens fan os det, da højstens fan ligefremstillet højstens gav sin frakob, men endnu ikke rigtig, endnu staaer ganselig Danmarks, end ^{hjem} højstens Brug, gaa Danmarks Lege, og end højstens Højskole, ved Brogj. Højskole, men også fan far for Østeuropæiske lande Kronborg Slot og nærlæg, til Ærøs landt Roskilde fan far for at præst med Epiphany, den 6. Januar.

Vad fortæller ved den mennekelye Villæ Træk, og
hvad betyder det den fortæller?

A. S. T. 1. 1.
for almindelighed

Mannafæt var flitt, Gud fandt flitt alt; alt villede, gav for
at gøre alt af sin Aar, og Gud sagde: "Giv dem der jordet nu
høderig; alt vil gøre." Forstes oversætt. og overs. Alt, gud vilde
givne gaa dem: Delede gav de gud følge fat Mannafæt
overs alle sine aarde jordets Habsungen, han gavde befælt
paa at gøre overs dem, og han fandt og gav gørne gaver til dem.
Længe iført's til at gjøre, for til Habsungenet gav. Mannafæt
var: Sigurheds af frænungs hæste særlige og læzenlige.
Sædvin præfes dyrene, at han er fuldkommet forst
overs dem, og at han skal se i landet til at leje dem alle
efter sin Villen. Læde og lende er at fullstændigst. Igår
med Sorning, at vildt dog langtfra, læzenleg gavfæt
med gaa mæltidet til at gjøre høng af dem, gav nogen
Mannafæt. Men alt, de dyer, der gjorde Mannafæt mæltidet
til at udv. Habsungenet gav, et alt, gav sorstaldige for
tilfældes end dem, det er gav de særlige Sædvin, den del
af Guds Land, som Mannafæt næste vid Habsungen. Alle
gave læzenlige. Sædvin vidt dog bør lede mæltid gav, gav
gav dem faste Sorning, da med Gyldene, der deltes gav
i landet til det længe de har gaa veltte Mænde, og gavlæder gav
sig omme dyrene.

Men dant sig uanede flot og fastige gavens, gav dem
mæltid formindlig. Det er længe med frænungs dyrene, men
vi dog mæltid fælles den fine Villen for sig. Vi fortæller for
med den gav: nos Ærl, gav deltes et land til at befolketh,
kunst de Lænfillinger, til at udgå, og til at mæltidiggjør alt, vi gav, befolketh, nos
nos Sorning for dommer. Lænfillingerne af hænklefug, der dælforsaven modtager gav

var nærmestestandt for Augenlæge, den bruges ikke længere,
at Døgdenes, der findes her til ørget fall, da man beredes, hvem
og hvilkenes nærmeste blommeberedtningerne nu er lande, de vil
følge i fødesting, og det er jo ikke ved hjælp af Miller, at man kan få sig
hjem, og at de vilde jeg vildet komme vidende. Det er altså også Miller
som, idet den bygningen først formodtiget gengives, holder et fest
bl af befolkningen over fødestingenes fejredage, at de kommer højtideligt af
hjem, at de i den højtidelige fødsel bliver et føret over Blakvigen. — og det er naturlig
at føre alt sammen med Miller da han, og givne de andre føjenes Magts, fra Miller pladsen ^{unmittelbar} for at
med højtid, og føre over Miller døges planlægning med hjælp? Nu, da ^{der} givens nærmeste
givet de en Magt, fra Miller og føje over mod Helt da er godt, ^{helt}
og føre Miller pladsen entydiget over fra Fabriksbyen; men
det er langtfra fejredag, at føre Miller og nærmest i ørgen
først op til Kollonien, over Miller og føje. Hvis føle det fra god, vi
kunne ej føje, han vi ville, naat det blot ikke føre det højtidelige
fødestad, vi føre fuldberedtning fra Helt mellem de to.
Heltlig fødesting. Og føre de andre et godt højtideligt førest, at
es nærmestestandt Høvding i godt Inde, de bider og druk
at føre over sig en Helt, naat nu ^{den} givens Magt, som er kval,
og givens ^{der} andre en fødestad og end København og de, man vi
først fødestad nægtigt. Vi høvding førest og nærmest over de
folkes, og vi høvding førest Sølyt og Døgdenes og givens bl.
bedre, og alle disse vilde naturligvis være en højtidelig
fødestad, idet nu Miller var før, indfors et bløffælde, at nu
mødte givens og føje, Det var et bløffælde for nærmesten, da den
en fødestad nægtigt en føje Magt, fra Miller en planlægning
ta fødestad, saa at det højtideligt idet nu er et fødestad, da fødestad,
man den føje Helt, de nærmeste givens nærmest førest
naat bløffen København. — Og den daglige udforing kom et lit
førest, idet det var altid en god givens nægtigt nærmest —

faalet som vi hørte var, hørte og alvorl., at vi ville gø:
va, hvad vi vidte, og jeg så vi jo daglig framme Mannesfæs
gjore sig vedtige; fjerntidige Læstede, ja de prægtes ikke en dag,
viden at nogen Mannesfæs jo fyndes, men først altså fra Højt
melleml. Et Ord og det Guds, men Hiller er fort. — Da gav' alle
os det jo endog ligefremme fibe i sit Ord, man først lader være
Societetens til Det Guds og sine Advarsels mod Det Andet hørde
til os; thi det var jo vigtigst, man altså først, da
væsentlig over Det andet Mannesfæs, det flygtes og læder ikke
Hiller. — Mannesfæs af Holbæk befandt til Det Guds,
som først komme dybt Mannesfæs, næste føret Det givne vilde
vi først af, at vi realgt Det Guds, man vi ville tillige ikke
at velge Det Krydset; men se ingen Dyd, ingen dybt føret
læng til siden da først tilfældig findeske værige for den, da
da at den førstest ladel Prærien og Svigfælten til Det Mod.
Følte først; og al Svigfælten var vildt over en fuld Kommen
Kunstigst, dogom vi ikke først for Hiller til at velge
melleml. Det Guds, og Et, Svigfælten præffer os. Først; men
da ikke mere fysisk, vi vildt vedtænke hvemog til at ført.
Det vigtigst. Et Dyd vildt vildt vildt, thi Det var ikke os,
der fyndes, vi holdt ifølge den dyre Lærlære ejer det Land;
vi landt følgelig fælles ingen pligtede form, thi ved etan
Hiller først ille Mægen til at bønge os til at opfylde dem,
og vildt den fjerne Dyb afdelude, da man vi hvemog til
at adlyde.

Vi først faalet best menge Danne for, at Mannesfæs
Hiller er fri, vi først ført opføringen, Brammen i mod
Bram, man befarmede, ja gæts ved Det Sal's Afsag, og
det fyndes faalet altså udmættigst, man dog givet

de egen del, som hales heimur. Hér fyrir, at Gud er alvistark
fræðilett Þau del ða með umilið, at Mannafarinn færðið
vara, með vora fari, en að Gud hafi tekið alla fónd? Ða
vara jo ða mörkunardagur fóldu manna fari. Hittum, Mannafar
vara með að fáre ðe leppmiki færðingar, sem Gud fóndið er.
Háj! Gud er alvistark fónd Allt, fónd íslenskum Mannafarum
og einum millum þeir, manna ða er langt fóra, at Mannafar
erst færðingar þeir, fónd Gud fóndið að hafaði manna. Þat
var færðingur minn Þau Þau, ða náiði hjaðið jafnlegr, og
færði að fátt Þórhildi andlættan færðingi fónd Allt mið gjör, - hér
er fari. Hittum fullkomnum. Manna andlættan fáðan Þórhildi
er látund Mannafarinn, ða er andlætt manna færðingar al fóndi fó
fintu meðllum Mannafarum frá Willim og Guðr Úlfarsayg.

Hér fyrir, Guð er alvistark, um þeirri Þa ðau ða Mannafar
Willim óver fóð? Þat gíðið jo ðog ekruhast með Guði Willim
at Mannafarinn gýrði Þau Þau, og færði manna jo ða óhva færð.
Mengt lit at fórfirði Þat, færð manna je allfari færð grot til
Klaas i fari Úlfarsayg, ða færði manna Mannafarinn frá Willim. Háj,
fullur illa færð fáði Þa með umilið Myrtillfóð. Guð færði fónd Allt,
fónd fari mil, manna fónd fari illi mil, en færð meðlið. Þat
lítur fóndi Þau Þórhildi með umilið, og Þat er jo umilið. Þórhild
færði Þórlóðsunnar fórd beplana, at færðalög ^{fórd} fónd Mannafar
lit at gjör, fónd fari illi mil, manna mi mil fari illi bárin
Mannafarinn frá Willim, fari mil oðri færði Úlfarsayg. Bragi
vara Mannafarinn færðalög, ennu Þau gjörði jo ðog hóvdi in
ht Þessi fari Úlfarsayg. Þau Mannafarinn mi lit fónd, at
með alli Mannafarinn færðalög fórd fónd Klaas lit at gjör,
fónd Þa mil, fari illi, fari illi Þau, ða meðlið færð Guði Mannafar
fórdalög Klaas lit fórd, manna meðlið og göra broen var færð

Jom den, der ikke blot var glad, men også var opført til glæde. Dog
var ikke ikke fuldstændig, men endnu mindre end før. Henges jo et blad
af en jordbærtre, så bærtre fortvivles ved at føle jordbæret, at den
er af en jordbærtre. Denne er også godt, dog ikke for den enkelte.
Se personen, der har gjort det godt, men den har ikke glædet. Han har
lader altjævligt godt, han al det andet. Men næste dag forsyner han
sig med blad, men bærtre det gør han ikke godt. — At dette er ikke
bedst er et fiktigt, for det er meget nærliggende at forestille
sig gen og tilfældigt tilmed overbevisning om, at det al i det
og derfor er det da også, at det har betalt det nærmeste. Helt
velfares det man nærmest gør i det fri, at gør altjævligt det der
for den økonomiske bedste, da han først gør det nærmeste for sig selv,
som men det har betalt, at gør altjævligt det nærmeste under det absolut
møglijcke. Høsten, man al den måned var meget forgyldt, efter
hvor uforvarende høstnærværelse. Høstens forgyldt var forgyldt, og som
af samme høst faldt man i Kjærligheden, den blivende kærlighed
for det. Det var gennem det fra det nærmeste bærtre til den nærmeste
ning, at fæld, da han ikke længere var Kærligheden, var blot
Bærtre, og at Kærligheden var, efter en gang et nyt felt, gang af
samme forgyldt på fæld. Man blev kærlighedsbærtre under
det, og vedlyfede det. (Kbh. 3, VII, B.)

Dette hører
ikke hjem til
bogen, men er
en ugeangr at
oplæse.

Hvænne i det nærmeste bærtre det nærmeste, at vi blot føjer et lejlighedsbærtre? Man vis sommer
hvorud bærtre smejt sat til at opført det nærmeste, men
da denne nærmeste bærtre alltid er bærtre nærmest. Det er nærmest
de som vi blot opført er bærtre nærmest, Det er godt nærmest
det, og nægt, at nærmest det har bærtre nærmest til det nærmeste
til det nærmeste, men det er stort, at det opfør man bliver bærtre
først med nærmest bærtre bærtre, og opfør med nærmest bærtre
først nærmest bærtre. Nærmest bærtre, det er først med nærmest bærtre, eller
først nærmest, men først med nærmest bærtre nærmest, nærmest med nærmest
bærtre nærmest nærmest. Af alle med nærmest bærtre, Det er givet,

med finanden, da man var nærmest fysig, at var Højtprisht es uketon.
Det i hdi det gylde præstebla om desværelset af han Ilyen, det gylde
bla om Grifgden med han, og denne varst i mafly, for en hvid God
varst for folgernes. På en bivind præfugt til jærestinge. Almen
alleged, for det blot komme nu en god til Højt, da man var fysig, at
man Diford se betinget af hdi fra Rundeborgfjelds. Det danner vid.
byg bla det med han Bod, man vi fysig. Man bær præst ucan vid,
man var han vid, præst man han. Men der er jo brugt som
vi blå hæder, men vi endag børst vider fra bræbelighed fra
Lyft hæder, vi var jo by den Hæderhæder, og vi hæder alleheds fysig
det hæder; ifrøg fysen vi vider vidde. Som mange ting er var
Bynghed til fynske, hæffet det for God for jærestig fældet hdi.
Men, han hæder oplo enner, og han er vort han en del af hæder
hæder; det er fældet det hæder til ejer hæder, omant Stif.
ten fysig, at os hæder vildt man iflant Detal. Man vildt
vi blå hæder fysen til hæder hæder, han er os by Hæder,
som for Dæfghedgen vort Hæder, og som alleheds hæder, at
hæder os hæder fysig, og en fysen hæder Hæderhæder. Det
er en anden hæder, man vildt vi os, da man vi hæder
man os hæder; præst vi os hæder, man hæderhæder. Det
er og hæderhæder os færgot hæder til ingen hæder, for os vildt
ja hæder en færdning i enjar for vort færd Hæder, og hæderhæder
han ejerne, man af den hæderhæder, at den han os hæder
man os hæderhæder, og al vi, hæderhæder vid, da man vildt
Hæder, dog vildt at hæder vid at fældes form mod Det for
en Maal. Mange andre hæder hæder man adfør, som
ligelunde den hæderen hæderhæderhæder for hæderhæder
Dæfghedgen vort den færd; og man er færd hæder hæder

Seftensmælfu ærest alððar fyr, þat við sunnar verðum fyrir fíga, Þa
er ðat fálfund alððar, með Óðrauglfur, ðen Sabodug, en fyrðum
dannum af þessa fórust, til forðumast og fær gífur fyr spaldmuni
i næst Helg. Því líkum allfar fær vel fíga, en Willian er fígi
forfrumist fom næst Helg ða fórum með um vellugos
fígs, með sunna fela ean Klíði Sabodug; enn sunn er dog gæris
heit af sunna Umflutnigfórum. Þann tan mælti gífur Óðrauglf, enn
þat tan varð usvægt manföldigt gæt fóund af býflóðnum. Þeit
varð fóllur með fórf með býg, fígi við húnum undir fóru, heit
ði er með fígs, Þann tan og fær fóndur en i an Guðrung,
fom við allt hundið fær fólf til, býi Mannafólf er ek
Mannafólf, ðis svægt fólgæmisloc af yfir Umflutnigfórum,

Mannafólf Sabodug, en nái sunn er ðat fólf fólf oft meygal fólf
úrgerða Þjólfum. Þa gímer, heilum,
með sunna ~~hávalda~~ (ða
éðum, heilum, gildi).
Dog fóndur ði ofan
Mannafólf fom fórum
hilið stórgíðum, og
el fjórdum Rethlaf.
en nái ~~hávalda~~.

Þat fóllur Mannafólf, og nái sunn er ðat fólf fólf oft meygal fólf
alð býgð. Þa gíð i alle ðe endurði Þjólfum, með sunni vel fólf, en
Mannafólf fólf fín fín Willian, Þann tan onnarrum alle býf
fíðum í geg, Þat tan býgð er enn meygal af býf Þjólfum, enn
þat er fóld fólf fólf býf. Þa gíð dogaa. Þann antaegit sunn, en
Mannafólf fólf meygal er fólf húnum fíndumug, og allt vort
fóllur fom sunn fín fígs Þjólfum, Þa tan ði dog fóllur fígan
ði, andur meygal fígan, ja escapar alððar hóraðfíglarley, ja
fóndur fíndumug, innes, og fígs, fóndur manna en ða myndar
þing, fom Þorsgrauti Þjólfar, dog en og fáa hóf fólf sunn
fíflumfólf, en ek fóndur en ði hóf fólf fíndumfólf, og Þat
var Willian miklari, með alðurlig hraust tan lefijon sunn.

Þat er: Þat ferri gæmir fom fóll en Þorunnar meygal
Willian fíflafólf, Mannafólf fólf, og hólfur fólf alð ríð, fórmill
de fóllur fígi, fóss en hólfur býlóði um tall dant Látyðing.
Við fórum fólf alð fólf, en Þat er sunn, he gíð Mannafólf til
ði, fóndur meygal fólf, til Mannafólf, en Þat er sunn, he fóss
fum óvinn Ígyrum og gíðum fum óvinn til at að sunn
gut fórr. Þann nái andi fólf ríður sunn fólf Látyðing.

forst for os, nærmere tankes ob at Manenfæ; De nærmeste aldeles
beklædt, den blide Korskrans Røff's Log. fnes belægelyst mdr. med alle aldeles...
Så er det præsident Manenfæs mdr? Jan mdr da til høren an Man
iført en, der blest adled Hjelme, & tilhørlige Enghøj d'gj^o, Ved det blive
der vilde føle sin vilotilført Hjelme, langt mere end aldeles. If. Ved det ikke
for os at formindsigt Hjelme, som vi hør i Danmark mere end
at Hjelme end at dyre. Det nærmeste en i Hasted med aldeles
den Sejde, som vi har hørt fortalt med Dyrene, den gyldne Logi. Det bliver
Hjelme, der er den dyre, der er præsident for os, den nærmeste giv.
Blot den høm, der formindsigt højsat bet f. g. at ved, om alle
fin høm, der er præsident at hævde fra et blot højsat, en
træt, umindet at ført os den nærmeste, den nærmeste højsat,
der lader os bestemme ob efter formindsigten, med overvejede
forsyde, som ejer et vis foran han meget fremt for at hævde.
Det er ikke tillige, at den dyre er også dygt til, at ført mitte
for Hjelme, da var den heller enigen Dygt til, at ført mitte
gen Hjelme, og vi lænner aldrig opfør, med hæftig, at det
vi gør tillid med højsat af Gyndens Gyldne Logi, er godt gjort
og det er godt at opfør først med Det, at vi hæmmer god os med
vores færdigheder, at den Gynden gyldne Logi, som vi forende
i midt mellem Skovene, bliver af vores val Gud by Diney for os
formindsigt, vi følge ene pædhe ob egne. Den er det ført, der
følles ob ipligtet lid visteligt at idom god Gynden gyldne, Gynden
vi hører for Hjelme, da hæmmer i Hjelme, ligefrem hvem den hæder
men færdigheden gør det ikke and, forhjemt. Da ikke varer ud,
føringen af voet eget hjerte, ob vores egen færdighed, men er det
aldrig opfør, det ført gyldt ob til højsigts; den opfører god,
ni følger, nu er vi bare gjort eget godt, de lader os føle sin
mellempædhe højsigts og de, som følges gør godt færdighen
god, og som vi aldrig ville hæmme ejer, den som vi ikke ved,
og mitte, at det varer et ført, men end med Gudt gyldt, de førd.

af Hest. -

Jeg faabte nu tilfældeligheden af fore godtgjort, hvilket gav
højtindes fuld. Den fandt sig at være en højde og en
den fra Helsingør, og dette var da endfældt med gæstighed. Afsoning
for et bil at være fore set af højstet højtindes vorteg for det
faaet til. Oprøring at nede nærmere Falsterneinde, og den
nu visse nu best, nærmere brige over Driftsvej retta, fælles
god og føgt Helsingør mod om Helsingør, og i det fælles tegnet foyne
de andre, fandt men sommertid foyne at være godt, hvilket nu fandt
de villaer vi også billede til, ligesom de blottede fore gode foyne,
hvor og kraftig Helsingør til at følge den fælles forstappe, nærmere
vi gaaen den anden side ved Middelby af denne frakrige furestid.
Se mere og mere foyne og fin og gært og underlige til nu
Birkemølle, at veder Blæringen fælles.

Nig.

20. 1859.

Næste

Om Blokhaaven og dens betydning her ved nordiske
Hofadrie. -

Mændigheden var nu i aarseng af den Robot, at de ikke hav
med hem fordeligt og velgt med finansien, saaet sommeren d.
Derved komme den anden, som stod over den anden. Helsingør byfogd, klof
fores Helsingørskommune tillige, og det gavens faarist, at de
gav alle mulige Dronninge foyne at få der finansien. Af dette
varse uforfulgtens sind var nærmest til Helsingør Ring og Helsingør,
hvor og forstappe Ring, Kgl. T. og Øvr. militær, Landstue, Klostren
med udvalg, Hoved og Dele udellem de andelle Undersættelser. Men da
en faste anvisning, sommeren aldrig vilde finde saa et
ordent Raufund, og Maunghaus, ommandt de offfolket Døfca
med dertil Religiøsitet, dog alligevel foyneigen ville bayan
fasteau foyneige Societetelser, saaet ikke Blokhaaven blot

Den for Øjenn, fra før og nu ufsat med ordet Det gaa' som
med Daa'nt, men bestante Ørteff, som har bygdommen os.
Sædige Ørteff er alligevel fullkomment kotsendtig, men
er Det gaa' himma bytan; men lade os vir tale os en Ød, da
man ingen vortige Ørteff... kan finde, da de alligevel findes
sage... vortige Ørteff gront, da man blot maa' ikke vælge Ørteff
Øst og Østkyst, da anden Ørteff komme med sine mildt,
forførtige Dant, kundue i de fæste færd Pødgang, og vi ville
let himme forstås at, at de i anledning til forståelse findes
mange Ørteffs Øst, maa' ikke mange færdigværet, gis
Ørteff, som der volds over blenn høgaaand, Døfon een' quale
fælt vedtakke Gudafænnefis, af fæstan Øst, fære vi i Øst
Ørteffs ørmenes fælt omholt, os Øst Ørteff... —

Det er ikke alene for vortige Ørteff, at vi blot gaa' dem
med ordet Øst, vi trods den øvige for vortige alle andre vortige Øst.
Ørteffs for Ørteffs og for de fæste færd Pødgang. Men
jeg viser det for vortige Ørteff, at det er ikke til at gjøre den
fælles alminnelig, At man ikke skal, hvorpaa, er ikke et afslættet,
At ikke skal, men også afslættet Ørteffs ørmenes fælles. Den Øst
først fin, da man altså mangler alle Ørteffs ørmenes fælles,
Ørteffs ørmenes, og den ørteff maa' ikke Øst Ørteffs, men
for genugt Øst af fælt fæst Øst, da ejfens, hvis fælt mildt
først blot, maa' ikke fælt Øst, da ejfens, da maa' ikke fælt Øst
mildt blandt blenn Ørteff. Tilføj da iføn en hæder an Ørteffs
ørmenes, den vors fælt for vortige Ørteff, da hæder fælt Øst fælt
an Ørteff for den Ørteffs ørmenes, om du blot den gaa' i Ørteff fælt
og vors vortige Ørteff, af Ørteffs ørmenes og alle Ørteffs
Øst, maa' blot gjeldt Ørteff, maa' ikke fælt Øst af Ørteffs, og
at den Ørteffs ørmenes fælt.

Jan Evertsen
døde i 1646
også kaldet
Jan Evertsen
døde i 1646
også kaldet

is gjennom en øjeblikkelig Udfordring fra den Seemandsmæn, Det er ved
bestemt, man må hældes voldsomt til Enslavning, for end hvilket
at aflyse fra Østindien, dainden Enslavning forefaldt de i Østindien
Ovenadspel, ofte gaaer en Pallas John, hvoraf den øverste har fund
Kronen af Enslavning. Den Rigsmænne fik dermed alle, medens de
de funde nævntes gaae bort, følgeset af Hans og Hjørneløs, og
Enslavning havde det frit i at være en Krim for sine Bondbygning
og Skofer. Men den fikken fandt ikke mistalig Mad, men ofte
mættet den frit af den Østindiske Mad; føroret, og han blev da b
grænset gaae Østindien, og førtur som en frit anden faldt helt bort.
men nu var det forst at Rigsmænen fandt at forgyde for Østindien,
at nu Bondbygningen behærgede det som et faldt, Hjørneløs at faren
var en apligt Østindianer, og fortalte Enslavning, Gud for Gud, men
først udgafft de andre. Bondbygningen frit for Østindierne, og fandt
at tiden det da blive med gennemvis mange Høysten, indtil de
med Samleren aldrig var gaaet tilbage inden. - Om en anden Døgn
fandt at oppføre sin Østindifred gaae en gengang, for nu den dy
nasten udtørnede gaae en fandens tid, og faren hældte fra Østindien i
Soltaks Høaralle, og nu var det ikke indrømmen, at, i pris for
førstbygningens røg, for at få sig en god Stokk, Østindien og Østindien kig
i fauldest alder, at nu bønge for at fylde sit Lingzæus Sjæl, men det
gjaldt om at feste sin lid. - Stokk
Østindierne betrægtedes også af dem som voldsomme Sorfolkere fra feld
Lærenes gyltighed, ja de fandt end også at Østindierne for dem, de
blev fængslet fra Østindierne med den samme Mad, men hældte
fodet i Østindien af en fædren Enslavning for en Gudstjen, hvorefter
Gudstjenen fandt foden brudget over af dren, der fandt dethen gaae
på lid. Deraf naarde de også en øverste ungdomsbygningstid. Den
førstefølge af de var den øverste ungdomsbygning, aldrig nævnt to
hønge mod ifre, indtagene drenes føde fandt uforstået den til
gaae en gang at mørke sig, og det betragtedes for en stor sorghæft,

fort at uognafindt fandt St. V. da forlede 10. Domes af en virgil
vis, nemlig Kalle og Krizzo, ligesom nu ogsaa fandt Kongen
Otil i Tverrig, da beboede stedet alleom paa en Danes for kong
men for den pale dæmpe Nation, og Hennem viforudt foegt
at at Uffe sin konge aldrig gik ind to Døffen, og ved hvert Død
paa hvem vi stort Leve konge af jeres for hægtning Glodsoner,
Burdaugen glod for mere Sværd, for ord end jag felte to Realme
og Anna Mand kind oppjorred Hvidsyfde. —

Venne Stid, forlede fyske med Hæder i hand at oppjorred
Hvidsyfde, og at Glodsonen betragte os paa en fellig Bligt, for
at den lidte ~~Ulf~~^{Ulf} ~~Ulf~~, ville blot for en de andet Nordens,
men endyge ofte for felte Landet. Den allerede overfor omhelt
beslotte Augan, intet andet Hæderfængsind, paa den drenes
Alt mellem en Konge og Dronning, da han i Blige Hvidsyfde
med friheden, og maae foegt en fræden Stid fandt fandt Indgåd,
do længe do faller ikke, faelangt den var forstendt, beslaoe uogn
Hæder, do andelle Samens vildt da gryeflyst vildt og da fænsterne,
og Alt vildt occafto fælde retten ved faelungen, iomst Landet var
Grund af Denne vildige Myrste var bliven saugtformt blottet
for Yabona, fuppes det fad i Ugglyglen, og vel læncte andet.
h. lags Mælt foran fyndes der fænsterne om en Dronning
af fædrene Kænepedes til et fæld dige, hvendt do aldrig vildt
det, faelungen do inogen hæder var spædbugt fubur hinde gryne fæd
paa vildt græsser fra at fædrene Konge: Island, & nærdig
og Norgaæs Kænley, det aldrig vildt Harald Haarfængeren Thengy —
fælfristede Konge, do ist fædne fædne fyndt at fædne vildt uogn Dron
fædne, fædne mælt fyndt gæt Anna! Ø, paa at den var gæt fædne hæder, ist
beslotet, paa vildt at ethen leuge, fædne hæder, alle liges fædne
aldrig, Læse ^{med hæder} paa Hvidsyfde, do fædne blomstet blæs
Dronbægt mellem mit Hæder, af fædne den var gryeflyt
foegte at tilinklygde og udrydt den anden. Ja ist gæt fædne

præst, at Ærbæ bætzygga fylle fôr Ærmen og for, at, before all
foaleds fulte blive vist und Slotforsmen, da vild Ærbæ befolk
være tilført eldles fordel af fylle, og de befolkede Ærnes områder
gaa tilført at fæste en gavn af for Ærmen præstlig Myndes
Royal, fora Slotforsmen for og Ærbæ andelstæ næste belte og
blæg i, der ist, at man med hæggetilfælde løft, ja endog fylle
optegnede fom Sorboet Ledriften, da ist i gæsten vænde tilfælde
meestre over Ærbæ salt. Mynden vildest at vid, gaa fælle ænde
Samlerne & lænds folke.

Dog ist der Ærbæ alene med fulme Ærmen, at ab Land foaleds
læns blive bevojet fom bælte og ledning fra Mord, Manya feste
de øffent af Røggt for, at Slotforsmen fulte ærnes eyfar vist
her, at af Ærbæ Slotland og umfælts fylle ærde Land, for fælle
de ærde aldey nære manne billegr, alts eyfar jom Dommeren
forvaliget Land. Ærbæ Røggt for, at landet ærni men betyld
her almindelig fortærke. Dom ifrømt foran tænker
ærnes Røggt he, der vist gaa fomt af, at Mord lande
skydes af fom fom af Ærbæ Røggt mægted Sæts - omvend
at næste blæt meest und Slotfælles øgæt kunde - foaleds fylle
Slotland og blæg til Ærbæ, fom fan Ærbæ formodoc, at fylle
fom fom for ærnes Røggt, fom bætzygga ^{Mynd} til
Ærmen & Ærde øste forvalde Ærbæ Røggt gætterth ill og
sædderulpe.

Dann præstlig Ærbæ, de foaleds ærly mælti blæg Røggtvalf
& Landet, de foaleds ærme af Ærbæ hæfti Ærbæ, at ærde
gaa fom Ærbæ fælde fom ærde und aldeles at bætzyggen fælde
væren, fælde fylle lange blæt Ærbæ formodoc, nærmest gaa Ærbæ
Sæt, de foaleds ærme omhæst vist des 1000 ærdey overall
de Ærbæ, fælde de bælde en godræ for Ærbæ, idet Mord mi fom
aflegt Ærbæde und Ærbæde. Men jæt blæg efter den Ærbæ fælde
væren, fælde fylle lange blæt Ærbæ formodoc, Ærbæ bæt fylle
fælde und Ærbæ Ærbæde, men fylle lange blæt til Ærbæ af fælde
fælde Ærbæde Ærbæde efter Slotforsmen gætde Ærbæ.

Ja var i midtsidliget blott til at fall, jo mere konkav der det var.
Det er dog den gamle hulstøt Pöhlund, der nu er forsvundet og kan ikke
nu få bygget et stort at fjerne bygning.

My

22
2 1859.

Det. Den Botaniske Skriften. (Dyrindelser fra hagen af professor C. L. Lundström.)

Altting passerade nuvarande Mässdagens fester, för de varna färre vore till,
och de varna i hufvudet af dem kom till att bryggningar 191, samt att ha
förmått nuvarande det nationalegels Mässdag att göra sig förtjänstig som
förmåndar gos, men hufvudt Lyd Linnæus i bryggningens rörelse fanns dock
andet, och fadurerna, som ofta ägnade tiderne framförninga, ryckte ifp.
Löfverud, in i dörren och följde hufvudt Lyd att ordna
Lyd Krog. Men jo mera Mässdagens vitterhet förs, desto fördringa är
och det git fram i auctalis färgförändringa, sålo en mera vackert offren.
Men det är förflyttningen, som vid den tiden kunde ha varit förflyttningen,
för att nuvarande färg följer i samband med försändringen i bladernas
affärt. Dette men märkta en fördan längre, gjorda sig ej tillräckl.
Jag har nu märkt man, hur försändringen om det lökbergsgrenen är ej
holy, ej med, men det är den tiden kunde komma till förmäl, d. förd med
holy förm i Annan form är äförd. Hufvudt, men jo längre Mässdagens fester
har blivit gos förm, sålo mer mera galldöd märkta ej för den
huvudfakta, de zor desser Mand tiden mer halal, blom, ofta mer
längre märkta bladernas färg. Det al fölta sig: Löder. Hufvudt
försändringen härrör, men det föndandt följande till. Det har visat
sig, att man förra före befriaendet förflyttninga vid Rinkhuset, förra
sig ej förra det hufvudt bladernas i Norrköping, att fästan hufvudt. Det märkta
hufvudt hufvudt förflyttningat det hufvudt, han födder blomma; ej förflyttning
affärt man förra förra förra förflyttningat förflyttningat, men det hufvudt
det märkta förflyttningat hufvudt förflyttningat förflyttningat förflyttningat af förr
förlat, i den hufvudt, ja man var ju förra förra förra förra förra förra
hufvudt hufvudt till Hufvudt ordnat förflyttningat förflyttningat. Men ej
efter, dvs. om andet förra förflyttningat förflyttningat, ej förra förra förra
förflyttningat förflyttningat, om avgrenande förlan ni. Det följande avsnitt
ej förla märkta märkta förflyttningat.

for den landstiftske afbygning, fosa dofar fast til den vistning,
indet tiljæft af alle andre bygningerne i den Norden er frembragt fra
de forreste Opførte af bygningerne.

Med Kvindeliga til de øvrige bygninger, nævntes da de ene og andre, højt
men ikke at bøffiglyst os, Sonijsens handtskalle fyr, ligesindt
Kochen, og nu føderne Opførte deres da engelet let behåndt og udhævet.
I de sydligste bygninger findes en farvel. Somman fremst
i Kvindeliga nu mindst andetlig lempet med bogflasken i Afha-
miffra Bygning, i Kochen hvilende fund nuo gærtner vedne Bygning, men
med ligesorter, at Sonijsens blot fund brugt ob Kochen til en far-
den højt udbjænget, og den var da let i stolt. Den nære ved kom-
lædt, samtidt fund over bogflasken først angane, som ifor da fund fra
Danne Salte, som dant med i Kønigens, mynne, fyr, at det er
mejet mangefalt at opfille og hægrende en bunt, ligesom om den
Opførte har tilført det, at den findt gavnlig til Højt.

Et Kvindeliga blev fundt opfundet allerede hos de ene af
allerede Kvindeliga. Det lempet indvældt og indgraves nuvo Bygning,
men nu i Edvay Skan, ligesom nemt i Storbygningens vestre næst
for bengthet fyr af bogflasken findt del Ingelstads og Kønigens
antrete, færre brugt man Skind, Sods, Svam, Fargemul, og
i den færre lidt Højt.

Bogflasken kan være altsaa flaske fra Sonijsens, nævntes nu
Planen varandring, nævntes også nu Sonijsens handtskalle af den dofar
brugt del fundet nørderlig Bygning, og de sydligste fund endnu af den anden.
Altid gennem Sonijsens del Kvindeliga. Højt er højt, sonijsens
højt, fundet fom nævntes del i februar, Højt er højt, fundet fom
nu højt fom. Højt og højt, og hos højt fundet altsaa storbygning Byg-
ning gennem ligesundet fleskister, en anden ligesundet fom
ibz. højt fjernt, nu højt, nu højt, nu højt, nu højt, og højt
af højt nu højt gærtner fom i højt. De højt fom nu da Danmarks
nu, at gærtner og at højt fom Alfabet, fundet fom højt højt alle de
egne færdene gafft allerede sonijsens Bygning fom opdaget. De nu
højt Bygning højt fom opindigt fandt en gærtner frøbally Højt
Bygning, at færdelte danner, fom højt nu højt fleskister og Sonijs-

Det hørte Københavnske, der først kom pakket, fys fæst, og det, hvor
vi var ved næste pakket fysen hvilket det bagfagsprisen. Aller-
de bedst i Østerland var den almindelige beliggenhed og borgmester, og vi var
alle enige om at få den givne pris for et af den bedstige Østerland borg-
borger. Men Rundtjænet følte det ikke prægtigt at få den givne pris fra det
særlige denne Østerlands og var tillykken ved at få den givne pris fra
den almindelige borgmester, som var en god mand, og da man ikke
gav det pris til en af de andre alle de andre borgere, fandt Østerland borgmester heller
forsvaret til. Det hørte også vel, at borgmesteren var forhøjeligt
i den seneste opfindelse gav forhøjeligt H.H., og prægtig hørte da også
fra det også at lyde, at man var en god mand, men ikke mindre end
denne er vurderet at finde en god borgmesterlig kraft, som f. g. denne
først ved foretagende. Men istandenfor borgmesteren vurderede sig selv
at dog alvorligt, at bagfagsprisen mistedig og opfindes for et
særligt formål, hvorpå den fra øllerne til fys til at varemærke ombo-
ende Nationens, eller ej der, faade det som en vel fæn fra en sted
ta udtale, at f. g. Rundtjænet fandt ikke alvorligt hvad bagfagsprisen
var blottet til en jævnen bagmældning af landene blomme betragt-
tet det græsledende land, og deos fad fysen det til var givne,
og man ved ikke var alvorligt et ærgerlig det. Det hørte vi alle, at
bagfagsprisen var udgivet fra en enkelt Nation, og man vil
først fysen den oprindelige anden i Danmark, hvilket det bedstefor hiller
med land, vi tjener, eller for en fremstille tollaflag. Men hørte
det at det er enestedsdiget, at nærmest alle de ene og andre land
udgiverne for det indenfor Upproy, Danmarks regnet, og ikke
for en fremstille Norge, saa fysen hylde ene og andre bagfagsprisen
ingen kraft over bagfagsprisen i land givne land, og vi kunne
altsa ikke antage, at bagfagsprisen var kommet til os fra den
høje. Det fandt fyset alltsa det Denmarkes givne pris fysen
vi varemærke med fysen Oprindelsen, og med det bagfagsprisen
ogsaa delvært fysen at fysen ene og andre bagfagsprisen enen kraft fysen
til komme, at borgmesteren Rundtjænet, at bagfagsprisen viste,
kraft over opfindende fysen af en høj tollaflag, nærmest fysen det
vigtigste af en Mand ved Man Tant. Vigtigst nuværende
der betragter det fysen fad Det og et Dager, saa fysen det

men hørte også i Hvidstiftet - flos Vindgølebyd med advarsler
boghøjskrift.

Men gælder det nu da fra først af sommeren gaa' den vinter? Det er alleminde i det længsomme brødt, gælder det vedvarende, men jo længere denne tidsstegten ved frem. Men dog, nærmest da nu jeg nu læser Pøns til en gærdan Vælgølperne med udrosset
calen, og det har udrosset ikke vedt. Det er endel mangen der har
kunst gaa' gælder nu det denne gang bødt hvert aftenstid. Det gør
mig nu ikke mindre vred at at holde, at at Rønnebygs vinter er
Længsomme, eller værsta blot ved at allerede gøre Rønnebygs
fjeldt ved komningen des vinter, at man vedt for høstet din
er bøgeten for calen ved Pøns for hus endelt syd, i alt fall nu
afvindstinden inkludende tilførsel fra syd, men han ikke børde fås,
at ti' pris for nøgelyffe lidt slægt fjeldt gaa' fældet fyrlægning
for at finde et fast dant hjælpenholt for calen. Denne bøgning
er den, meget rimeligvis. Det er enkelte nogen der bøgerne var almindeligt
fældt, og nogen der, hvor bøgning var fast i bøgningssæt, men
den først der, der måtte fældt det Rønnebygs end, som fældt
gjort bøgen Pøns, det gennemgang for offentlighed, var da dengang ved
bøghøjskrift for calen, men der Pøns, de bøgningstilfældene
det bøgning alle den gennemgang, der det viste sig. De andre bøgning
vi da til at bøghøjskriftet omkring Hvidstiftet, gælder
uden bøghøjskrift for fast al nogenstid, for fælden i den vinter
eller næste. At en gærdan Lillebøghøjskrift fældet bøgning, maa'
nu, jo vi hører den vinteren i den vinterstid lidt bøgning at bøgning
gennem bøghøjskriftet. Dommene bøgning vinteren, maa'
at den i den vinteren ikke en eneste gang bøges om nogenstid
bøgning, men den om vinterstiden bøgning, som man fælder fra
bøghøjskriftet til bøghøjskriftet, og tillegts, at bøghøjskriftet vinterstid
maa' være form bøgning og knappe bøghøjskriftet, da bøgning nu kan
det at andage, at bøghøjskriftet maa' være lidt den bøghøjskriftet, og
at den allihver øgenstidligst fældt fældes for en bøghøjskrift.
Jeg har hørt andet om bøghøjskriftet nærmest nærmest at bøgning. Da vi
først bøghøjskriftet var fældet fra bøghøjskriftet bøghøjskriftet,

hillerd fom ja, man far endog boet at koma fom en ligst uallan
og komme til den og de grypnar, fom den noma betag-
ne, pala he betyde fofe til fabrigja Ginevel en hanal, og
leth en dor, og man var illa udga, at hif bogtana vold
lig fom en grypn ligst und de grypnar, en palle til fom
koma tilfelles. At ligstana voldes til fom grypn, tind
maapn fom fom Ginevel's fabrikat betynde fom land
for hollivraf, fra at h altsi erfurfaundu man og man
gjekkdu gom den, en til d entaya den loqis, i fullan vi
spende den.

Man var forstak flos Sorbjel og he dug uallan tillet.
Hvistur og bogtana fiftin, manlig den, at manus tel, fom
en grypnana flos, elfan Orch, d betegnar, fom er tel, man
ta enkelta lyd, d betegnar forstak med fof betegn, og af hif
d betegnafre for fom enkelta lyd fom enkelta da ommer
jis ligur oppa et flos Sotom, bogtana fiftin fom, tel man
manlig af mogla fom Oya blomme plan, tel et fannumfelle
alla Orch, medan man i hella hvistur værth befjor en
mogel flos Mengt forfjallige lyer, ligurfaunna manlig
fom man fom grypnar. Dordu klasser den lyd fijst.
fistkommun, lyd man serda ignoranter den betegnar tel,
plantar, og for alle arter ved værth man da høje man
fannumfelle betegnafrod, d man fijst vortefjor at forstak
Man fandt he fulte ni da forstak ob Noma Drangay fom
Fauland til Lydne betegnafrod? Man var da myt ar lyd,
at man fars en blomst og svippe ger, af palle Orch Krogal
bifot, og man far da fan og en lyst fom h Orch betegnafrod
for den enkelta lyd fom en grypnar, fom Noma højer da myt
man Lyd - Mengt voralyst blomst, at inn Hasted, ab bogtana
fiftin nirkalig as ofvindur for lomigarn, dth Sotl, fom
et nirkalit Hikofot og fandt allered betegn ligst langt til
en illa ringe fom af knillar, da man myt mengt hest
fom grypn, Sotl orfod med Oggghorn, og fom enkta

gåede et uanfælge at finde. Det. Nogt højtliges gik poifet af
brug endnu ved Øres Midd., da Søhøjlefjord og Østfjordens Ma.
der frembragte en øgen højtliges drift, nærmest den godlige, men
først nogen tilfældet med høvdingefiske, idet nogen fra Østfjordet
først fiskede af den nordøstlige Øres aldeles opgivet de vandomige højtliges
med. Men ejelene mellem den flavante Rødst, der forstørrelig
var bruges i trykte bøger og højtligesfisker, der flydede alle
fremme i sydvestlig drift, først var længedes fy af, nu var
hvirene bogflommere, og som øgærlig blev et en lidtvis dren
for den flavante Rødst. — Gav det indes for suveræn til Øf.
en, da højtliges var den, der først Mandet forstørrelig. Det højtliges
var med, hvilket indlyste at Danmarks fisker er særlig et fjeld.
Avalestretet var den, der fiskede i indre af Søhøjlefjord og den
bestørrelig, dog af Hillerøs den fy fra den med bestørrelig at bemynd.
te fy af den højtliges, modsat den før Manden af fjeldet.
De Højtliges fy fra Højtliges Hillerøs var den. Andre deler
mildgammeade den Hillerøsdrift, hvoraf det almindeligste
først højtliges fy, og som blot blyserne af Hillerøs, der med al fjeld
det med fisker. Den højtliges fisker højtliges blyserne da en ladt.
Højtliges fy fra alle andre Øres aldeles forstørrelig betydelige
i Højtliges Drift, hvilket er en uanfælighed, hvilket
bogfremde, af hvilke de fleste endnu kategorisk højtliges Østfjord
var af Hillerøs den fremstillede. Døfor kom det for nu, at delen
fy fra Højtliges til fisker, modsat en fy fra Højtliges til fisker
var; hvilket fisker blyserne gaa langt af Øres. — Inden
angaaer, da at den vandløse Øres nogen forstørrelig
lignede: Da forstørrelige Øres, om vandløsemindet med
Søhøjlefjordens vandløse deler.

En fandtes Øffindelse fandt den, at man fiskede på det Højtliges
først fiskede Øres og Hillerøs, hvilket vandløse Øres end fiskede en enkelt
først højtliges fisker. Denne fisker var ikke et lidtstret, idet
at Øresget landet var vagen ved Højtliges, vagen fiskede
blyserne Øres, da det højtliges blyserne var voldsomme. Driftet i
Øres, altsaa fiskede en højtliges fisker, idet en lidtstret og

fad. Det Sorhjænges Land mi henvise, Det federal minderstøt,
og Djævningens øfse, Det fuldtalst af vikarstalstafyr Sorhjænges, Diz
kend Sorhjængelæs børde nu ført oplygning og gan. Dertil
henvende Støtter, som derved børde have oplygning. Med den
er det altså, vi børde nogat ha gange, Højtids Østnids Dren-
hingelæs, Diz dog er en fan rigt gan ugtlyg, beldende og intet.
faab. Hader, und den er det, vi farer en fiktivis, og und den er
det da hellige ifor, at januar Øffentligheds dildde er blomst jys.
En uenlig. Mange af kirk. mith uenlig altid vor bruer for
en Day, Sofra vi ih. fandt Bagfænsterflan, Uf uenlig vælt
da indstædt fy til St. Læs, som i t. enkelle Maare af de bæred
værtelle. fan færfund, altid til den uenligstalde Kirkehus
som opsummen fik sommaaffor bæret gan i Aars fra Nept. til
Bleg. Nogen Kirkedabs fy for mildt uenlig bærem find
Hed, und bæret nuv. i færfund og højst fik somma mitre,
men nuv. mildt fan bæret gan af de Bagfænsterne, Bæret nu.
en bæret til i fan færfund, færfund enen bæret mildt gan.
de den indstædt en uenlig færfund. Bæret og Deniden fik
bæret Ald i fik sommafy, alle til Øffentligheds, som besøg gan
færlig en færfund Sorfæs gan længst fra finanden beliggan.
d. Hader, mildt fan uovet en bæretifst. fæs ligges altså
det nu fæm. Godt, vi fan af Bagfænsterflan, uenlig at da kom.
men nuv. fik sommafy til fyld, og denid almen fik somma fyld
til at gjøre. En færfund i Kællens og Hælling. Det. Det af Dyg,
fik somma, En færfund i Kællens og Hælling, Det. Det af Dyg,
fan : Denne bæret, mildt nuv. en bæretifst. inden din, ja
fik en bæret, som vi bæret fikken nogen Bill. til, mildt ni
uengy, man vi ih. færdt St. Januar Ord. Det. Det en bæret
og da uenlig, Det. Det og ih. Land, som nuv. han. til Bill.
fik, al Læsene, fik somma ih. Det Land vor Dale om en færd,
men da bæret færfund i Kællens og Hælling, men dus. Meny,
den uenlig, han / Han færfund, fan so Bill. vor Bagfæs
Bæret gott uenlig, al Ald, fikken bæret, og da uenlig
læg i ih. like Øfgyning og aadly Hælling, ja vi dicmed

med dette fjer, at man også kan med dogfæsteflens øvelse
lig nemt melde blåen omly. Når deres vildt følles til den
en høstet i en dør, da man ikke gælder nu, og da det alligevel
gælder nærmest ligt at følle fjer. Det er ikke i dogfæsteflens opfattelse, men
vildt særligt endnu, som følles at lig med Konged.
dog, som det, vi hører fra Kongens ledigste jæger. —

Hævner vi alle til dogfæsteflens, da man også alene er
blæst udygtig i dogfæsteflens øvelse af dogfæsteflens, da lædt
vi, og næsten end høstet, lidt at betragte dogfæsteflens øvelse.
Jeg har en stor flue af alle dogfæsteflens, som den, der indførte
jeg bibrugt til at alle fluer dogfæsteflens føre hævner godt.
Dog var vi for bekendte, at dogfæsteflens dogfæsteflens var
hævnet til dogfæsteflens bænk fra en anden dogfæsteflens, men
at det først var ved mange andre steder og nogen dogfæsteflens
og dogfæsteflens, hvor f.eks. dogfæsteflens har hævnet og i vores land
ordnet dogfæsteflens øvelse — hvilket dog også foregik ved den øvre
blæse udygtig — at den før næst den dogfæsteflens, som den
var, nu også, da vi med dette hævner fjer, at det vildt følles
godt som vildt omlyt at hævne et, hvortil det vildt følles,
derfor vil ligst halvt hævnet det nu. —

3. 1859.

Nr. 14.
Væbro ved Den Opennings.

Dogfæsteflens (deltav.)

Indhævning. Bagtrumslæft af Engerabet "Broofab", det er det
blot mest af dogfæsteflens, men også officieldestafet
og Rigstrosloge's ("hænget ihj. med Rantzen og
Tall. fra Mesterskab Byp.", Farline).

Udvalgning. A. Enstafelten til Udvælgelserne har været for
men, den først
er nu ringe og uudgyldig. Givning
1. forayte sin Givning — Dogfæsteflens
2. habe Modet (Hæftelægelse af overmodet).

og b. og nærflos og nighy Gjærding.

1. Gjæringstil.

2. Gjæring (f. d. Landspostkort i Apen).

B. Croftal; nos Gjærding er forneden

af for Danmarks alle Sejplaner

1. i den vige Gjæring

a. nos Cygfor udmunds, form: Danfors.

b. for Udværtsgjæringen ved Danmarks Frederik
Konge, Dargaaens Danfors til fra Østersejre i sejrs
Cronetjy for han delte om landet Told og Ven-
gle og Ørgeby.

2. Den paa Gjærding

a. Den mindste fra Dalgå og Gjæringstil Højt. (Dalg
af Nalen kunde ses inde fra 4.)

b. Det nærmeste flods Ulydne for Rydbæk (Rydbækk).

b. for andet Manufaktur Højt

1. anden Manufaktur

2. os fles

a. jængst til nordvest Name og Lygten

b. nos Kjærlige Sordt

c. nos Dalsbytter af Ørgebyfelta

d. nos Danmarksbygden

e. for os hælt nos Ørgeby for os fles og nos Kjærlige

fles, da form os' hælt at nærforsvandt Ulydne.

g. nos Jærd Højt.

1. først nos Jærd Højt for os' fles, da nærf
nos Gjærding faller i den klare Gjærdingsflod

2. Døs for indhale Norreby og Høyteligt form (lyse
mæn førfodde); jeg los' Sæbækt Højt i dyar ..., Røde
lønevarer til Ørgeby).

Næring: Croftet er alfa minnedgærd; Sæbækt til et i al
nos Sæbækt.

Afhandlinger

"Hed og arbejde" faaledes lyder den højspejlede Maltgryg. Det
arbejde er nemmestet besvaret, men det er det vigtigste, at det ikke
er man der gør sig vedværtigt lidt at man kan fås frem; men all
det arbejde ffølges ikke liden lidt, dogensom ikke tilliges lidt, bort
fra en, at man vil være med til at tage frem i verden, og
den har vel mest arbejde bort godt fra sig. Men man kan ikke
se det har det høi et lidt svært, at vi ville overvinde det lidt
gud. Kommevi, dogensom ikke tilliges vilde arbejde, ffølde si
var gud. Vi var bon, da han var ikke vred grydig. Man
blyser sin og arbejde faaletid, og aldrat nædertallige, by
og blyser ikke overrigt, men som ^{med} sin grydig. Skriften af det grydig
faaletid er det også til gryderen af det nædertallige, og
kift, at most arbejde, stora bestrodalbrygmen var god; det er
det vigtigste, den skal det at opfylde gud gryderen, og for faderen det
allefor, at vi skulle være bon i var gryderen. Roofset er alt
fan den forst og stolt fortving til os i most arbejde, og det ikke
blot den roofset, som vi i Almindelighed: Denne gryderen
forstas med alle brygter, nemlig det højdeth af bedragen, i
alt fra Ugegrydigheit: den gryderen, en Hviden ad konti-
ng. Højre, men tillige den roofset, den voldsindes al offtale,
medfør og Hjærdelosig, og dogensom en voldsindet Hvid og Hvid
bryderen, Højagrydig og gryderen. Den arbejde er
en fortving, den stiller både af gud, fan tales det også i Hvid.
Den ene, jævnen det most arbejde det vore, og fan gryderen
os i øgen roofset i bryg. Denne var forst klyderen, vare
et fægt fader, at vi skulle gøre "Vi var gryderen" eller
eller for gryderen Bøgts.

Vi skulle allefor ærte roofset i var gryderen, og dogensom
gryderen Hvid, gryderen bedragen, gryderen offtale

aford : Hæderw, i alle Hæderw, alle Dorfold, i den ringe og ule-
lydige prævalens i den forre og nægtig Gjerning. Græderne fra
til 20, som helst alt andet And, der i almindelighed er vedtægts
at tilhørlig for til Synd og Uort. Det hører ikke frem, at
dorpalgsene til Ulstruphal i den lilla Gjerning varer vedtægts end
i den flor, og nægtig, at de ikke vistlig opfør, men gaa den æn-
de Ridd, som opfør. De dannede forbindelser gør om liges længe
vedtægts, saa at Ulstruphalens alligevel bliver i det mindste
bezvægelse af den. Den lilla, som i den flor Gjerning, er
at en ringe og ubetydelig Gjerning, man ses al bæffiget
sig ved, da vi men meget let vedtægt for at overveje den, for
at gøre den, at fyrst den ses alt for ringe til, at Blåflader den
meningen vedtægt at opfylde den tillidigt, Dorfengelopfærdens mod.
Det er sig, og man opfør hæderen fast til flor. Lyft til anden En-
gødpalgs, ettersom i gødpalgs, saa at Solgen bliver ligegyldig
fuld for os landet. Ulstruphalen af den. Det er ved en tilhørelig
hvor ringe Gjerning han de dag ude flor kæmpeliggørde at over-
vind, enten gærdene, som i Dorfold føre ved sig,
ellers fastdelen, der ligge i Øresund løber af en efter anden
tilhørlig for, og vi ses al meget udvælt for at hæde Andet,
og al anden Dorfengelstørke for altfor flor i Dorfold til at
desværlig, vi hæderen man ved at overveje den, og vi føre
hæderne Andes at forfædrenes nuor Dorfengelsgærd. Hæder
vi en ringig flor og føre en for en betydningsfuld Gjerning
et Dorf, der nummer vil sig, at dorpalgsene til Ulstruphal
bliver vor flor, og i den ringe Gjerning, man lære,
de er forbindet med at overvælte, hvad Dorfolden lyder,
og da også floroen. Først tilhørlig og ifremgangs, hvem der
til samme stede hæderen, Lyft til at vind Ande eller
gærdene ses i for fastlige bæredygtighed til Ulstruphal; man
gælder hæderen d. M. i Sædeberg gaa alle Hæderne fylde al flaff.

sig af med sine moglige Basaller, de var tilfremmest, ligesom
ligeforst afslapp sig fremmede, de lader dem. Den der
antuer det kan drenge til mod Øster, og tæppet til at føre den
tilfremme og til Ulvøstal i mørkeden. Hvidtning; Fjordfjeld, den
den efter et gennem jætteret og furene ved Søby Bro, afhører et
flad Møllestal, og tænker ofte om hvem til værelserne
hvorofte jævnligninger. Nærmestalde Ulvøstal gørde sig stolt
i Landsforstaden, ... Lærd, da ringen sat hænd foran den
flad Damerstal Ulvøstalden, da var det blot af den grunde,
at han udvendt holdt til Kong Frederik d. 3de; og fremmede
ligede og hæder jævnliges, som f. ex. København, holdt en
stue i København, da blot var opfandt af Hvidtning? —

Nærlært kroffen nu i den Ulvøstal og Drifthaltes ardel; alle for-
søg, i den ubetydelige form i den vigtige Hvidtning, og ved samme
alment; Det foregaaende fastsat fælles af hæderne, til fæl-
le Jævnlighed for den lave form. Hvis fælles; Et boligmarked advarer,
at hæderne, førstet en Driftab og udmundig overalt, ikke
blot for øre og øje men Matmenighed, men end også
for Guds Brug. —

Jævnd Ulvøstalen fri til sig, var den ikke forbladt med mere
umpelige og ga Hvidtning løse, og var den ikke læst forbundet
til mod den, da mælt var det nærmest hæderne hæder. Det
Ulvøstal i den vigtige Hvidtning lade, kend man næsten ikke
på, stillede formen, formen var en knæblydelig, fra jævnen. Det
en blot at et hæderstal ejer hæder og hæder og fyldes
hæderstal forstyrre, og at den let formet næste og næste ved
den hæderstal hæder, mens det er tillige rimeligt at lægge
ne, fremmede. Det var ikke tale tilfælde Andet mæde, thi
fremmede hæder er for ærre stor. Det f. h. at et Mæde
med en vildrig formen hæderstal, med fyldes hæderstal
sæd i Andet. Hæderne lader istede det for slappet. En i den al-
lydlig formen, den formen en Andet ^{stort}, og kommer Andet

til til den Lande, at han hørde nu fær, frat det ligefar godt,
Men han fandt børnet af at gæs fænomenet, han legge
på Døgen, og Dagen længere og længere hold fra det døde til Gode.
Vi hører altså nu at Mørketidet i en vinge Græning, han
har endlystet sig over Andes højby Ribeau, og også over den
lige Ribeau hører vi nu Mørketidens hylde. Man
sæder ikke her, at det findt Brugt at sy, men jo er Øjenfri-
heit nu et stortundet og fjordstort; fin Græning, men også
det nærlig, Andes grøn ligefar, og nærlig hylde han find
til anden Læge, i hvilke han drager fra Græning, men nu
ej. Den andre findes ikke blot for godkendt ved alle, at det
kan ikke i alt landet hyldest med nogen, at han gælder til den
hylde, og den andre tillige ej føles og findes nærmestet i
hyldest og nærlig opført lagtud og hyldest nærmest.
Forfældt og forfældt nærlig ej hylde, men man seher,
at forfældt nærlig hylde, men findt blive fuldt i den
uden hylde aldrig Døf, og forfældt Mørketid ej
nærligst Alt, da man nærmestet også ej, at han ikke
ej, men hylde ej hyldest gaae. Hylde ej nærligst fær
i hyldest, nærligst ej fær. Nærligst nu all i hyldest for den
blinde, ej nærligst ej af en fænde. Mørketid vil fær i
hyldest ej, idet den færste Hunde und fældt. Hylde ej,
hyldest ej hylde, nærlig hylde ej al hyldest ej hylde
og hyldest ej al hylde. Døf er nu det, at Det
hylde, ej fældt fær fær fær, men nærlig og ej
hylde, hylde ej, at hyldest ej nærligst den nærligst den hylde ej
Mørketid fær hylde, Døf er nu det, at nærligst for
nu det nærligst ej fær fældt ej, idet den hyldest ej
hyldest fær fær fær ej hylde ej. Den nærligst den
hylde ej er den hylde ej nærligst den hylde ej
for hyldest fær; den fær, men den ej fær fær

nt frættlyra. Þóður fyrir Þjallblátt, fálaðst fyrir mið j. f. fyr
i Þjallbláttar Lantsforvotni, hvor þær var eingal líst með fáði
kvægt forbraue viðins þarfins og. Þóður fyrir fyrir ófengileg
forskrifta enget alþóttu, til þessarar Þjallbláttar fólk meðget oft
næstum fórum, og enni undir, fyrir miðanum for fær, Útrosfátt og
þa meðst og fleiri blanda Þjallbláttar klásfir; Þránding fyrir
völdum, fyrir meðal dog og fyrir meðfæll fyrir hafpet og með
augum, fyrir alðrinnar og lánar, sérhæðum fyrir og fær blanda Þjall
sígnarum. Þóður alþótt Útrosfátt i að bætgðingarsfelli
þjóning allfara mið laun fyrir fær, Þóður fyrir Þjallblátt
fari blanda ðen dog megg af þau glas bætgðing með þau fyrir
þau Þjallbláttar lánar, með fólk meðan heitum fólk meðan fólk
meðan se Þjallbláttar, og Þjallbláttar fólk meðan fólk.

Þau og fær, og alðri miðfær, fyrir enkelti Þjallblátt Þjall
blátt miðin fyrir Þjallblátt; með þau Þjallbláttar. Þat er allraðar
enkvæmtall, færleira með Útrosfátt fólk; Þau megg fyrir
vinn, laun fær, fær bætgðing fyrir Þjallblátt laund fólk fólk og
bætgðing fólk, og delli laun fær ipso með tilföldum með vinn
alðri i alð fólk og miðfæll fær, fyrir fólk fyrir bætgðing af en
þjóðar- alðra Þjallbláttar, og fær með Útrosfátt tilföldum
þóður alðri Þjallblátt, ða er alð illa til alð fólk fólk, fær
megg Þjallbláttar fær meðfær i Þjallbláttar laun og inn land
þóður og bætgðing ipso en Þjallblátt, en undir, með vinn og
bætgðing, alðra með fær fólk, ða fær fær meðfær með
fólk fær undir alðra til fólk, alð bætgðing fær Þjallblátt
i vinn land, fær fær fær fólk fólk en fólk með fær, fær
goð Þjallblátt og bætgðing, fólk fær fær meðfær með
bætgðing, og megg en fær fær fær fær fær fær fær
fær meðfær fær fær

Dey til ic iðr of felz, við flækk und nos Ulfstaf, idt við vare,
ley nað fyrriqz alzgör of flældig; sum higt illi blot megruði
söll goda Mann og Lægde, nos Agthelz og Anghelz fel vora
Mannumafðs, þeit Þeit i utállegi tilfældi han undið til
þor Þork, og fóðarblæ gjör el Þau; i nos hinnligi hordal,
værði vena undan hinnis og fóðar vifte Þen Aghelz, el.
þurh Mannugla ðig vistalti bari form for fyr felz, fóðar vori
Ulfstafalofa, við villa blinn völlofða og einfornirð
und of felz, við villa ríða nos Þannumafðs. Allt v.
fe Galdrar, han vistalti bari Þeit fær, Þen er bra, finn fyrriqz,
þeit fæða fyrðargan, fóðar fær heð undið, og fóðar Þegz fær ðig vinn
við vildi unrodvijfð und Ulfstaf. Þen Liffrajs og Lundarfinn
hja, Þen offstaldum og Þjóðolofa han vistalti form en god
mannaflyðið, vora far betraðas, at fær illi blot fel fyrðið
instið fær, um næfnið af eftir Mannugla viltaliga, og la,
voral fyr felz fær Þor og Aghelz fel Anghelz. Og fær vi latt
nos Þannumafðs. Þeit og tilfældið, Þa sýttu Þat hinn lítill,
þer fájt vi undið vora flækkar þær hæðargangar Þau
i fær fullstendumr voral vi und form Allt, fóðar Þeit han
tilfældið villa mið fyrðið, fær godi mið fær fíðill
vora Ulfstaf, fær at vi undu sýtt Þau fel nos Mannum
afðs, við vinnið aldri, vora tilfældið, aldriz lyfhligr
mitt; at nos Ulfstaf. Þy gær Þeit os Þa Þingstiduð af Þeit.
Yfrefad, Þa fær vi ingan tilfæld vora farslant til of felz
aldriz fær, vi fær illi gormi, fær) Preffel han undið, vi
goði til og Ulfstaf fel at fíðlyn os vildið fóðar fæða, og
mislýður Þat, Þa biðdu við gæfta vísindu fel Ulfstaf.
Men form for Allt los viða fær fíðlyn Þegz lefftlið og v.
al og yfir Þingstiduð fæða fíðlyn, fóðar v. vildið v., Þa

Samme ni; ingen Pælid fann til han, han bleys i Æn ses, Dan
og han hæg til day, Þe flat varur alla vor Lætrodbelfd; men
Gjordhyselha han innölf vore fæd og orygli, ærde Øyst.
Alfa af denna flig, lið fæd han detrigt, omvat Æmari
þa sidrestut us framhæg gisfrygtigt, megar fæd hæf asfite
of Ærenfæd? fæd Gjordhyselha blímas, ðætl al blit Ægil fæd
fæd Blafæd. Ðisfor lydt ðe oftar: Driftan inanga Øystordi
ges, domianings og Æmarið til ob i Ænn jærfrændi. "Jag
led dorbaudelfin ægaa, fings ðen fræði þæst", at ða Þal com-
me til Ægvarð fæd og bl fæd fæd, og til fæd fædges fældaligan
væd mið Æmari og "Lægur Þal in Ærslögðra illus fæfædlaða fæ-
ðroðr i wægen þauðl, lið fæmri er en fæmri onar all fæ-
ðent"; og gæð ðu að Þa fægððið hev sé an fælig hóu,
ðisfar vi fæg fæmri hæd, "I hæfis al god Ærostlab"; næst
at innölf fættr. "Hæs hev in Ærostlab og jag vil gera ðig
Læfæd Æmari." —

Se hægde mi mið gar ðu að Þik Ælgyrva af Ærostlab, og
gar ðu aðdu Þik illa blit al Æmari og Hæfli, en bl.
lið al innölf sligfyr i Ærostlab. Þa næra al redra ob an
bæfli Øystordiing til al fæðra að fæfylð haun flig, og
ni hæfis ^{van} fæmroða hæd, at mi i alþast Ærostlab milli
og með Æmari með Ærostlab and ned al Ærostlab, en: "Ha-
fan, han dy fæfæl, fælalæt fæmri og fæ Ærostlab fægðður
ob, næst fæfægur. "Hæs hev omr hæld, han mil my fæl-
dig over Ængi!" —

26
3 1859.

Det er ikke godt at tro Aller, men vor er det Ingen alibi

efter af de nærligste og nærmestige Letingelighed, for at føde Men-
igheden samme os den, at de mere overstede til forvandt.
Dernom der skal bliver beklædt nogen Sorbetelighed mellem Men-
igheden, Dernom de fælle sine i et ordent Dørfest, gennemført
og indhjælpet for vandet, helleges, forvandtes Den ig. Det, da
men de sådne tro forvandt. Hæder hvem Eller ig. Eller for
først nu det av Sorbetning og Desabationen om Sandpuden og
M. Munkegård, End melle oppre Gammelrig, frem i det. Og
oppe i forvandt til Kjælen Gammelrigs men i disse tro fælles,
det nu nærlig men over forvandt om, at først for vandlige fælles
tro med Den, og den hørige den blot som et Vælfærd for sine
flotte og uretfærdige glæder.

Han har ikke været Sorfolk innstaldt Maestrace, da hældes nu
givende alle fælles hære tro forvandt, men Dyndes fælles,
først i alt Andet, først sin for vandlige Indflydelse. Munkegård
Beværtigelse i Det ig. Trofæst i Ørgaeng og dennes fasthed, liga og
Satrageri som fælles at lære høres i Skovene, og næst nu blot
hære præmier mod iførtidliges, da nu vi fælles tillægtighed til
at bænkle os af trofæst. Og det nu ikke alle den elgenet
Munkegård innstaldt hældes tillægtighed, da ejer fælles vandende
tronstol; menige andre Ørgaengs fælles er det Indflydelse
ogs, og det er fælles af ikke ledet vandning, fælles ved Mæren,
thi nu bliver ej drægt, forst Ørgaeng fælles sin Hærdedom for fæst,
og i sind Sorfolk fælles det jæt hægt for fælles at få sin Matværelse
fæst, thi hvad bliver fælles hærdedes ikke efter blot ej drægt; men
bagfæst. Det hængt, for at fælles mere alle vandende trofæst,
oblig og voldfæst, men alle vandende lovgæld og voldfæst
fælles ejen Sorfolk, fælles til hærdelig Hærding og Sorfolk;

Sænne lidtogs døre til, at de Mannesfer, der fraan man alfore
langtids, til niofde Tids er mindre børnsligt. Men nu alligevel
er de Mannesfer en meget høge for at have Andfædter for sig,
for givet de jævne den anden Ditt mange fler, og fælles for de næste
for Udeligkligst er forsteds tilhørigheds til at gribe til en eller
anden Udeligst, elles bringe et ikke andet Udeligst. Deraf
møg vi veder forstås noget mere om at hvem hentes, og følg
efter hvilke et jævnt givne det, og desværfst hans Kærlighed, og om
hvilket et givne Udeligkligst har i følle et børnsligt Dittes til
dem.

Nun tigeoson vi påleds fås, at alle Mannesfers langtids
er lig børnsligt, ja endt ehr fælles bl. Alle lig børnslige
til at hos dem Mannesfer. Og da denne præfærd er vitten
med sig efterfaaende en bestanddeling for Mannesfel, fore
er betinget af mange Udeligkligstes. Hvil et bl. ofte Delfeldt,
at et Mannesfe af Naturen for en fælly Kærlighed, men som
møg være ufrædig, at han faar en forsteds Udeligst, elle børnslig.
Den er et børndt, at han fælly kan for fåret med vredeligt og
vældig Mannesfer at gjøre, da er det udgen fællesværd.
menigt, at han mere bliver tilhørigheds til at hos alle sine Ma-
nnesfer, naar han ^{ingen} vælger fælly fælly vid. bliver det den, han ser
blive lettormede. Et nattale Delfeldt han og os givne Udelig-
kligstes yder og mange mindre tilhørigheds til at hos dem, at de
fælly en Udeligkligst, fore vi mæn følly enig eller forgyld for sig
selv, da we os ofte mere tilhørigheds til at hos, at det vredeligt
er fælly, naar man børnslig et Udeligkligst. — Jaar
den anden Ditt kan vere Kærlighed osse udgrævet i den deling
at man bliver midtværtig og minder ^{omme} og saa fra dommede

au gær fæt fæt til ni umf jæse lœst Mannesfæra al hævde. Þann
ni ær nægft lagt Meote til du flættu ðér fæt din, og lænnum þeit
al ni ofta fæm smækket yfirminningu Morðang og Eðriss, ðis færi,
hæf fæt drott blæsifft og Norrlifft, ða villo ni nota meypti ^{legulifft} til ðér
la fæt al blæna næstbiðja inn ðér. Ófæra þe Lænna gðra Dorfelli
Længe til at gjorit miðstöðfænum; færa miðhæls ðe en flos og
niglt, fimmum fæt, og ni var fæm illi yppnafæder i Þyglifæri al
ðen, ða villo ni hin manjafeljt hæf Austra, ni fæla vills fælt flos
ofris ðen, Þó hin ða hæfrijet en Lænna vorn fæmighed om, al
van blæna æfost gæt velli Maad. ^{for} Það hægt, færa ni að fæt
fæðlir niggilt, ða villo ni; om en ðæt illa at ðæt, mæra fæðlir
u hæfjiligr til at hæfva ærunn Þorðaljós Drapellus Onforsar at fæt
til Austra, Þó ni bæt ða fæla gæt ðen, ðea Hævdes æit fæðlir. ^{þa}
vora fæðlir u hæf fæt Hældenfæmfd mot Austra, fæt tótt illa hæfva
hægt til Austra, fæt vil fæla yris til Þólfjánnessar, fæt los ændz mygg
launn færa fængi, Al hæfjarg, fæt fæt, at til Austra, Þó færa hæv
Ma, al færa han vorn mið gæt al færa han hæfjargalld. Manns ær
fæðlir yfinglir hæmt man aðræna, færa gðra Dorfelli Lænna
gjör al Mannsæt miðbori og miðstöðfænt.

Mænnaðs Lænna allhæf Mannesfæra gæt til heggspæðfæder, id
Lænna vorn hæfjarg til at hæf alle, og id Lænna og fæn vorn mið,
briði og miðstöðfæmme mot alle, næri fæt, fæt i fæs meypti
andva Þilfelli, yfleðr ðæt, at Hældenfæmfd ro hæfjarg, fæt al
ðæt gæt ðen um Þilfelli as godt at hæf alle, og gæt han andva Þil
fæltu ðæt as godt Augan al hæf. Þa fæm allverð, Al hæfjarg,
and aðstall, fæmfor man illa, ^{lesa} alle, og ni fællu an i Þilfelli
gæt utvænna hæfjarg, fæd ða Solymur vills blæna af at hæf
alle, fænt Þilfelli, fæns hæfjarg til as Augan al hæf. ^{for} Þa Mann
nægft hæfjarg, ða vel tel geonok fæt fæs Wark, illa hæf gæt fænt
Lænnaða Hælfard, þær dog nærraingr en ðæt, ðæt en Lænnað til at gæt

íð over, man og for fær fjóldaliga hel til lífð domins. Það ginað La.
Breyður vel i bláðinum sem vildi verð al braugtla fyrir fóru Lætur
engfi fram til Bláða fóru fóru fóru til Dómkirkju sordul; fóru vild
alþótt ofu bláðið belgðar eðr meðst. Það nái fengjum til fóru for.
annan, ða vildi við fóru, fórmargið he ginað, það gæg var fagfipps
at meðan ða fóru fóru, meðan en fóru vildi báðarvar: fóru til
flappfipps fóru m. býgðalig domins, meðan he báðarvar fóru
meðan báðarvar fóru til domins, meðan en fóru vildi báðarvar fórf
fórf fórf til domins, ða fóru meðalbýgð at loka hér, fóru fórf
vildi báðarvar, eftir Miðlara, offspærarar meðan fóru domins
og fórdum fóru fóru fóru til báðarvar goda henni og dýgti hér
kommun til al loka domins; Það næst fóru fórdum bros Alli, ða
mið fóru fórdið er goda og fróndaliga Mannafors fórfipps, fóru mið an
fóru loka fórf loka: báðarvar báðarvar, og fóraldrar báðarvar
er vortall fóru fóru Mannafors. Það fóru man fórf. Þóttu
hárt fórdum, fóru man vildi glóð fórf man, fórdi al fórf, og með
fóru fórdum vifabófum fórdum og vifabófum af horum fóru glóðum
má, ða hér ða ginað meðan bálfelði, fórgjós ða vífórdum bálfelði.
Þegun, ða fóru fórdum os hér, hér hengtlu fórf til aðs Þóð.
Ófín vildi að ófórdum bálfelðum hér til al loka domins.
Hér ða ginað doðarvar vildi, fóru mið al fórmillar bálfelð og dýgt
fóru ða bálfelði, Linnus Day et lastvand Mannafors mið
fórf indið fórdum og fórdum bálfelð, Það nái báðarvar Þóðum, ða
Linnus mið fórmillar bálfelð og dýgt, fórmargið og um
meðan en fórdum, og fórdum bálfelðum ða fórdum og fórdum
al fórdum fórdum og fórdum bálfelðum, ða; meðan bálfelðum bálfelð
Mannafors, til fórdum ða vildi með os til fórdum og fórdum al bálfelð.
Ófórdum en mið að ófórdum, al al ginað fóraldrar, fóru bálfelð mið
fórdum og fórdum bálfelðum ða fórdum og fórdum, og en al bálfelð
vildi að ófórdum til Þóðar bálfelð og bálfelð, vifabófum
fórdum: vor van og vanhalanartrys: bálfelð, fóru al gýðars

men at fæn fændt Mannens. De fleste ni alene og mindst idet, fævoldede nu
fælle med os idet af Dødegrønfelder, der i fødestuen tilfælder paa Saltev.
grøn og Dødegrøn ved gade et hølle fiz betragt idet, og de gæt og
hovedsagt Mannen, der endnu vært os, fæn ni allerede fælt fra
os, idet de nærligst er, at fæn gættet det ikke opblest dinne dødelige,
at han maafti det også tilkintatzpore af at ildsfondt Mannen paa.
Og nu er vi da ofte nu betragtet, og fæn gært os føles: Ulykkes nu
nu Læborensel, da ville vi, om vi var for formeliden bøge os:
Apt for at fælles Tidssel Læboren, menget let gen til den værd.
fælles Hvidligning, og blommevis hvide og nærligst grønne, thi de er ingen
fælles, at vi fæn fældt fælt os til det nærlige og dølige Mannen, der
præfæn vi aldrig fæn ved et høred, fæd der han videstes med den
fælles, vi ville ligefaldest hæv dem paa alle deres. Men os føles
fægten vi var nu Læborensel tillige over Kæmpe i Ulykken, idet
vi bedømte tilligemind os, og fælles os lidt fæmmer. Det kan vi.
Og nu er højlandet hører omgangs Mannen paa, der gør os alt for at hæve
og alt os frizer os, da vil den nu nu Læborensel meget afhæng
os anden døgt, nærligst Hvidligningerne!, og fremlæn vi obbeklædt vil
la hævne os deres. Stemmerne tillige og fælles fæd os føles og nu M
gæt den og hægger, nu hællige bringe ender Mannen i Sordet,
selv.

80

Men nægtet fælles os det, at fælles et hængt dødt, døges nærmere
førstlig paa syg, paa et døgt anden førstortigesen lugten os
der. Det Mannen, der er tilligetid til Midtens færfed, han in
gen fændt Mannen paa, thi han trods Dagen, og han allfør fælt
der betragts royal Mannen fra sin hin Hæn. han nuus desfor und
men det det gæt, fæn fældt myrd af hængt Hvidligning, fæn følger
det Røde velkunste dødt, men vil blot fæchte efter følgez
lykken; og færi bortliggent sy den En-døgt os, som det andethen
mægt den afhører sig, os i fæn fiz Hvid fan hængt till fælt og
hængt døgt af sin Mandmannen, os Hægten, fæn eldstik

Munrofða móðurndigrar varð fóli. Ógvan den Mistolætlaða sills
höd Hals fór fyrir hinniðið Helford, færð Sönnunum mea lóð
Söndru, lóðið sem varð fari illa brennva lóðið með fóli syni Högl; fær
mea færðu lóðið til at að fáði vogað af yfir Högl, enna færðið lóðið
se lóðið til til hvern, og færðið til at hafa illa vifþótt, og enn
færðið fóli lóðið bringið til til vifþótt, færðið fóli dagði
ly og friggþótt i alla fíni færingum, at færðið að ekki er illa fóli,
at til fildið höfði illa óklaðan gengið fórið hreyfumt Nogar, fóraðið
er fórið fildið. Þóðið varð fóli, at færðið lóðið lóðið, en lóðið fóli
flét illa lengðið fýr af lóðið Högl, og færðið varðið illa fóli
at gerta lóðið til lóðið, og færðið fálaðið oppa lóðið Hals, færðið fóli
mildi færðið hinniðið vinsæði lóðið, fórdið fóli mistolætlaðið Högl
vættus færðið flaut vagnið fórið den Mistolætlaða mið lóðið, fórdið
allt fórið fýr, og færðið vellit fólið aldrin, báðum vagnið god Öndala fóli
fórið Mistolætlaðið. Þóðið varð miðið vifl og fýr, at allt er fórið
mið lóðið Högl, ðe lóðið vinsæðiðnum færðið fýr, lóðið fórið
mið Mistolætlaðið, fólið fýr, fólið mið vifl og fýr, at færðið er
vennligið lóðið lóðið; færðið hinn lóðið fýr fólið, og vearðið allt
lóðið fórið lóðið fórið Högl, og næraðið lóðið fólið og fýr
fórið Höglillit; illa geiðið mið lóðið Högl, næraðið fólið, fólið
lóðið fólið lóðið Högl, og fórið lóðið lóðið fólið og fýr
fórið fólið, ðe hær færðið lóðið henniðið lóðið at fórið fýr fólið,
færðið lóðið fólið lóðið Högl og lóðið fólið og fýr, og Högl fóli
miðið vifl, at Anna fólið Högl us fórið lóðið alminnileg fórið miðið
fórið og mistolætlaðið Mistolætlaðið. Þóðið fórið fólið fólið
fórið miðið fólið bæðið lóðið Högl miðið Högl, og vearðið
fólið lóðið, en færðið lóðið fólið og lóðið, ðe andið fólið fólið miðið
fólið lóðið fólið fórið vifl fólið lóðið, næraðið fórið lóðið lóðið
en færðið Högl miðið lóðið, og fólið fólið fólið fólið fólið
fórið miðið fólið fólið fólið fólið fólið fólið fólið fólið fólið

et fædrent Mænusfæ er al betragtta som et velykkelejff, men gør jo ikke
den Mænusfæ mere formel end lægt i midten og frigjældt linien, han
bæder allihver lettere vindes for Dømmeren end han, da han ej har fået sin
Mænus afslagts i den, og desfor gør vi de øjenen fra frigjældt, aldeles
lægts en fædrelæge færd med undervisning mod hæder og fremme Min-
nethed.

Dåmenesfælla minne bo Farværene, der nu gaaer til sin G.
afslagts, da man nu blyser sig, at den Mænusfæmen har os
laegt mere formel, end den, de børst alle. Men det er uheld, for
man nu er aldeles vildslagts. Næsten højslagts, faller ikke fælts
med noget rigtligts til din Mænusfæmen, og aldrig man
først al fæste af enst og velfortjent fært, han har næmlig ikke
fælt hæder over den, han er tilbørlig til at bør alle. Det vore
i alt held at fægt liggen til færste, men dog et fædrent, gører man
på en formidlig langtang maaere end nogen fægt end andet. Den
fædrelæge vil desfor fælles aldy i den højt høire blæs forfætt
af din Mænusfæmen, for den Mænusfæ, og man er desfor bæt-
t af godtroende, da fælts er godt, at nu laugtfor fælts al han
fælt fægtet børret, han vær vi held at Mænusfæ uvidkendt.
Hjælpet er det ikke længere, at det gaaer formelt, at al Mænusfæ
bælant gaaer til en af den Yderlæges fælt, man alle fæld by mere
eller mindre til en af Pidom, og her lovmæssing, han jeg er gæng
for fælt i et Sted til en konfirmand. Mænusfæ ej Stegen mere
rigt, den fælles Indring allhjemmel, men desfor gængts ej betragttes
fælt en af den bælte Snorresfæ, man har gaaet al Mænusfæ men
gen Højen ej nærmere Sted.

Sov alltsaa al vredaa at forfældt til den nærmeste den anden af
fægtelægt, fæst hæderen fra fædrelæge, man er fælts over øyndet
formen gaa vo fælt, og væsentlig fægt al fægt og fæn mængt Kjærligst
til Mænusfæmen, ifor de til hæn, fæn en konfirmand i enest forbi
hæderne, ff. de ville ville g. fægt hæder al fægtuen den Dog

medige og hævdelige fra den Døds- og Lægestyrke, og den
der ville m' afhørsalen til dem, givet til dem at velge færd
og ejerlighed. Hævdelige.

117

9/4/1897

Næste

Hvilke sifarende Tolt lever Verdenshistorien os at hørde,
og hvilke have og lande have de besøgt?

I den allerede tid var Maierenske Konsulat over den døde,
d' beboende, også mangelfuld, idet den børne værste udspredt fy
idt der udmøgt liggen i syne, færvig mælt, som fe allede.
den gaaende dag var kommen. Da der landet Skæren som den
afgåa i en fjeldområde lønpladsland, da det gavet et højt
plan og døst øgen Tidenslinger, og hvilken altså idet gaae vogn
medførte skærmfærd i hæller og dæmpefærd. Men jo nærlæv
hvor Konsulat sidstalte fy, jo mere Tidenslængre er det med den
de Nationer, de der mere gør det oppe fra først i Westling, og efter
færdene som de færdede, at de hænde øges mod den erfaring, at
først de hænde øges med de færdes billede, da det først, de fæ
rdes ligge her, og ofte dog værste hænge af med højet om
og færdede ejfot en Dommer til et Hæstel, hvorvidt de ejfærdede
er førtet gen Mandet. Nationen har den til højt, Maierenske
Opføringsfærd fældet fy færd, og omførde ejfot de Køfærdene.

Ser ført af man en ufrist hænde os, at man en blæse g
med spærre gas, præsident at Hylle lid, en hjælle f. fy hænde flygt
gen banelet, den bane bænde os, at gøre, om et Ullige hænde
hænde en højt, og da det hæderstalte fy, at intelle bænde, os
med højt hænde fra ført of nos yderst vaa, og hin efter spær
gen banelet til ugarberet. Sildtønnerangfærd. Saadanne
var fordy fare vi sædnu al fremgal gas i Godkommenske
sildtønner næst os for da vid gas Skots og Indiske,

og kom off, dog faalde icke, at man beslægtly holdt sig. Vor farer af land
var nu nævnt sit en Q, og for denne hensyn var man nævnt altid fra
anden Q, og fastholdt videre. Problemet hørte alltid allerede begyndt
at være færdig, og ved den tilleg lyftet til at lynde varer. Men
her, dog, nævntes Venergård, der af først blev brænt. Lang
tiden vidste man, at det førstledes fjerntest land, og Nygårdsvig.
Hd. Lyft til at få og lynde trods hændelse ladt menige fra
videre ind genførtes. Af den grunde Døge fandt ud, at det var en
blot et færre befæstet mængde af landbyer, og Lyft til at gøre
fastheden hændelse da også vidste en gennem det Befæstede Sønder
Jylland da også fik ad over Helsingør, det nævntes med fastheden,
eller fra en brolæring, og Lyft, hæntet lodd, Mængs til at gøre
en hændelse Lyft gav Dom. Oftevalt da fandt Døge et
mængde flader, hændelse også B. Det opfattedt hældes fastheden
som Mængs i den gennem.

Det var alligevel Befæstningssoldats not, som nævnte lidt bygge
til at færdne Befæstningen, og vi fandt den Døge også alle
være bremmede i brolægning, fængslet wi; fængslet nævntes den nævnte
hændelse fjerntestest afslutningsvis. Denne altid anden Befæstning,
der nævntes nævntes lidt fængslet den førtid hældes hældes
fængslet, og det er da også førtid af Døge, Sønderjæren nævntes,
at vi førtid brolægde en allerede bremmede i Helsingør Befæst
og fastheden. At bremmede brolægning er enest gangen for dette
Befæstning, Døge, der blot hældes nævntes lidt fængslet,
det nævntes gengivet for at færdne fængslet, men, derfor næ
vælde her, at det blot er nævntes fængslet nævntes lidt fængslet
der gengivet Døge om Sønderjæren stativet, Nygårdsvig Polpe,
og Ørbyhuse Lejre og Danmark, der nævntes nævntes gengivet
den lidt at fængsle fængsle. Af den færdne Befæstning lidt fængslet
Nægget. Det nævntes der fængslingens flor, der i den lidt fængslet.

kr. fy i mæren for den franske Revolutions; det var for aldeles
ubekendt med de krigsfor, som fandt sted, og ofte nævntes for
noen i Højt for August af den vildt Liboren; det menigheds
for garnison alle de fællesmedle, der nu gav til Denimands
kastagnert og mørke jord. Daig var forst, nemlig de Kongeriget
det, men alligevel hørspil for alle Søns, blodgjældet til
af Dronningens fæst for sig til fremstede. Denimand
fandt godt for fæstens sake Kastagnert, der ved
at de ude i landet havde Kolonien, fik deres Haathage
overbord ved over 900, fra Downing til den Tyrone's stat for
udlejning, og da den revolution var forstærket gennem
den, en Kongens Ynd. Det opfattedes, en stor del af Røde
en, Dronningens og Dronningens og den Kolonien,
og fald under for hæderlæss Drottes, det vidste det Blot
med Gibralter, der før de Gueld var det Dronningens døde
land faldt, men det fy og befriet alle for fæstens
det Revolutionens fæst. Det fæstlige Dronningens udlejning til Godis
dels land, fik desuden Nord gen til Brittannien, hvorfra
det fik det Dronningens og Dronningens og fæst
en og fæstet Dronningens og Dronningens og fæst
Det indenlandske øerne Dronningens vid fy, og det er fæstet
Landsbyer, de fæst brugt alle mængderne solit brygges,
præstene i Dronningens Dronningens det allerede bidragt i Dron
Lidens, og det var senere den nægt fæst, der kom tilbage
med Røde, end de fæst varit. Langt end i Dronningens
det Røde land at den højt del, og nemlig var den Tyrone's
af Lidens, Høytid, den Dio's, Revolutionens nytte fæsteligt
Drottel fæstens mængder fæst, var det de fæst
Revolutionen, men endnu var Dronningens Drottel var det
Drottel af den Dronning.

I den vestre Nation, der i Østiden komme gaa, og disse Kolonierne til
en høj Grad af Stabilitet og Godkommens, alledeles tillige med
en lidt sen, mindst nio f. og f. af Amerikaingenes og Argentinas
Loyal og den bogmægtige Krig, der faldt udskuet med over 1000 f. d. 1. juli
Et er dog jo, at det der har været et stort forværelse, at de i det
Land, at det end de urolighedsdage og konflikterne. Forfældning, som
fandt sted i Norden, da man fik en offentlig Besked af landet. Sydamer
Sønnerne var deres Landes Lebtagere og uabdelige Befolknings
som førstes gennemførte en fuld udvalgning; det var mange Hæder
hvor ved Sønnerne, der var en del af det i det Landet
og den engelske Krig, at det var talrigt befolket, fandt der overforståelse
happeligt for en vingens tilhørsomhed. Men nu til at få sin egen
medt Bolivien, og Galveas Biskop viser sig derfor i Aften,
gældet af en Konge af form af blomsterkolonienes gen alle Rytter
Alfonso Kypres, da ledig fra Kolonienes kampen i Bellafjord
Kampen, som fandt sted fra Norden til Syd i en solide, jævne og høje
fra Kolonienes. Det var ikke for vidstofligt at viden alle 8000
de mere eller mindre briterne til hæder til dem af godt dannede
og hærdte i de Lande, hvor Kolonienes, vigtigst for dem, var ifølge
sig. Et ledigstofligt af dem var de jævnste, blandt hvilke, der
Mest blæs modvinden for en Konge af blomsterkolonienes
vind om bord gaa. Denne af det følede af sin far, ja han
nu af den ørige der andet Kolonienes til et anført af en stor
Papen-øje, blandt hvilke der Marcellus, anført af Phoebus, og
medt en Indflydelse, den vigtigste gaa de enkeltzund
efter, så at den konstituerede et af den største byer og et godt land
som var almindeligt: Et fyrlægtslige Gallian-Große
Kolonien fandt der endnu en stort antal gaa alle. Her Alfonso
Kypres, i Cepheus, Magazinum, Noctafira, Icarium, Dard,
vær, men dog også gaa Kæstion og i Merakalem, der var
paa et stort godt, at det fik næsten af hæder godset alle Blomster
land. Af alle enkeltzund Kolonienes var Lyraet den, der opnaa

De flørfe Krøgt og fæstet en svært voldsomt front af Vibofast, på hvilken var færdig, at den endog en død lang men fedt hoved
bys til flere Hæderhøje højder, ligelænge over Gele og Agriæt
gaae Vibian, og i Midtitalien nærmest Tarent, fandt Sybaris og
Crotone forst af betydelige Steder. - Dertil gift Marsyas & Kolonien
i Silesien, intet høi vandant. Hæderen af det fæste Asperie,
var den mindre Hæderhøje Ray; denne af Brachaland, og da
nærmest Athen, der ved bog med frem vennige Kolonier vandt om
krig gaae Samos i Achæa og i Det adriatiske hav i landet var
spændt lid af fjendt. Den første hovedstad i østlig Gotland, var
af den samme sted som Hæderhøje Ray, der vandt om
krig i form bort fra Ormerne, der ifar, da det først kom
mindre Hæderhøje over for den samme, men godt Ray og godt
Vade fandt i den god fødest Byp i Mayanum, altså efter
at østlige Gotland var bældt ved bly af den gode. Imidlertid
først nu forstørret i alle de Land, som den nærmeste nabo
førelse blyde minderst færre vandt. Inden langt efter, at
Gotlandet ved hæderhøje fandt bældt over betydelig,
med blom og myrlig fæstet af en stor betydelig fæstet
sted, intet mindre end en mindre bælt vandt i Danmark
med Harfeyrinum pris af Romant. Med Sybaris' bældt i Ray
var det bælt vandt med anden vandt vogn, at den gode fæstet
først bælt for betydelig, intet gaae forstørret før andet vandt
Den, der godt i Ray og anden vogn vandt gaae fæstet, fæstet
nærmest Alezandria i Egypten. -

Det næste fæstede Gotlanden fandt bogt Vibofasten til en
fjord af Vibofasten med bælt, men altid med fæstet mod
forstede bæltlyne Ræderhøje, fæstet intet bælt af de
græske fæsteflyne Kolonier, fæstet fjord til en fæstede betydelig,
at den aldeled fæstebæltet Gotlandet Stede, og det var

Harkungs Ædes. Værelst death fyr illa almen varre faleðan næfliði. Íst
efr Hertelfand, færð fandt Kolonin jar Þinglens, Þinglens og Knipf-
sins og næstliði i Þinglens, man ðe git oppi Þinglens fyr Hertelfand
á Þinglens til að hæfta þess, og færð ge- Aferles og efwoegas næfliði by-
fus; Þig næstliði ðe væggjum og færði til Þinglens, Þig næstliði
ðe formundarliði. Þorðillings en ðe fyrstliði Þinglens Land, man
þóttu, at ðeit blæðvarinn er gosmenn, og lægur reyn sinn
því með, og at man tilföldi vild dommen til frum, færð allt
með spissast af Þinglens Þinglens, og Þinglens dobor illa formundar
et, at Harkungs næfliði, ðe Þig næstliði fyrstliði. Værelst, alþing
varðið fyrstliði. Man færð ríglisnill inn fyrstliði Þinglens en, at
ðeit eyggjafyrir Þinglens Næstliði færð Land Aferla upphyr að þessu
gva, man færði vild Þinglens Þinglens og gosmenn tilleisir, loka
fyr illa eyggja. Godbora jar Þinglens og Harkungs næfliði
tan færð. Þaing um Þinglens næfliði, man Þinglens færð, ægði
þig illa til færð Þinglens, end at dommen færð til Þinglens at lifsfari
og dækkir dækkir Þinglens. Þinglens færð, at Þinglens er næfliði
tan heyma. Þat færð Harkungs næfliði halyðliði. Þordi
jar Þinglens, man dommen færði after Þig Þinglens, og Þig
tan færði heim til Þinglens færði vildum Þinglens halyðliði. Þinglens
heim til færð, at Harkungs. Þinglens færð, at Þinglens næfliði
tan færð, at Þinglens færð.

Þa upptorð Þinglens færð Þinglens næfliði. Þat
varðið færðið inn den longa at Þinglens, man man Þinglens
þig tan inntorði Þinglens færði Þinglens færði tillegars, og Þig var ægði.
þig færði vild Þinglens, at Þinglens færði tillegars, at
varðið en æfndið. Þat varði Þinglens færð ríglisnill, man orsuf
urkell, Þinglens leifst Þinglens færð, og en 300 man mæg en
þinglens. Þinglens færð Þinglens, til at Land langt Þinglens færð
færð, færð færð Þinglens, og færð man vorr Þinglens allt Þig
Þinglens, man Þinglens, man færð Þig vorr Þinglens Land, og
þinglens færð færð Þig Þinglens færði tillegars en færð Þinglens

for Galas, og foruordlig Hellebys, de bæstes hýfum. Det var, for
fyrst, fordi Þjóðið var til Grímsvötn, og fáði nægt leyf i Regn, de far
varð Guðrúnarbylur, og man hiltiði fyrst nægt um Hrafnkels til Eyjafjörður
vorligrar hýfum.

Verðduðin fyrir Alþóttum fyrst var meðan endri varð den gamla Þóðið Offi,
vel varð eyðið eiginligrar fyrirvaru kynfost bláma normana helgumna
og Alþóttus Þóðið með Þóðum, men Þóður gengiðist óhreyfður inn til hins.
En fyrst varðit til Þóðið fyrirvaru af fyrirvaru, ðat syntist fyrir
Ófær og Hordafjöldi, og Þóðið varði, heilan Norða Þóðið allra fyrir
Þóðar, varði velum innihylldi i Þóðið Möður, og Þóðið varð
ni; man er hæntað, fyrsta fyrirvaranum Þóðarinni: fyrir Þóðið
fyrst er ónárrænt, fyrst, at Ófærinn fyrst tigfau fyrir fyrirvarum
Nacionum og opnúði fyrir fyrst Þóðið og aðrar.

Þóðið komur inn til ^{en} Þóðið, ðað var geografið hrafnfjall, ið hrafnfjall
þorfaði með að fyrirvara með Þóðið, sín grotta fyrifeldið var með
margrið Ármundsfjalli, og Þóðið Mittfjallardæmum. Þa hrafnarinn var
þorfaði hrafnfjall, og Þóðið óréltgjáði Þóðið með Hrafn
ða blaugljónum fandlaðið, en aldrós hlygvinnið illa tökk
í hrafninni Þóðið, en fyrst Þóðið, eftir að fyrst hóf
varði hólfur, varði endin fyrir ólæknun, og fyrst varði hólfur
síða fyrirháði hólfurinn innan hrafnar, at man ille fyrst Þóðið tilst
lækti með Þóðarinn. Þóðið, Norður, fyrirvar Sigf. Þóðið varði Þóðið
at, og fyrst var aldrós fyrst Þóðið fyrir fyrirvara Óarmundsfjalli,
fyrirvar Þóðarinn fyrir hrafnfjallit til Þóðið varði hólfur
í fyrst, eftir að hólfurinn varð fyrirvara, og Norðurinn með fyrst Þóðið
til Þóðið og leffingarinn fyrst var hængið af Þóðið í fyrst fyrst
fyrst at fyrst Þóðið og hólfur. Þóðið varði fyrst i Þóðið með hrafnfjallit
at hrafnfjallit af Þóðið fyrirháði. Þóðið varði hólfur í fyrirháði
fyrst, dæmp, og fyrirvar Þóðið leffytte fyrirháði, Norðurinn at
Eyjafjörður, hrafnfjallit fyrst. Þóðið varði fyrst Þóðið fyrst af fyrst
einstaka fyrirvara, og alle spítalafjallin fyrirháði, man Þóðið
eyðið varði fyrst, og fyrst Þóðið Hólfur og ófyrirvara fyrirháði
varði, Þóðið, fyrst fyrirháði, og man hæfði alltgerð með hrafnfjallit

fra den fra Amerikas førlige synlige Øgøer, men end da komme, at
de fleste var bortvist og døde i Tydewit, og at man i Indiana og
Michigan fandt dem, der var komne fra Kina, og i Yukon og Alaska
fandt man dem, der var iført de samme klæder som det Amerikanske
folk, for nogen få dage af Koldkøren, og hvem der i den sydlige
Kina i lang tid vedkommende Koldkøren at være i højst kloffe. ^{Det}
^{også}, nærmest var de dannede udbygget over landet til sydligere
Stater og andre steder. Hvidmændene, og Konge af Norden var af al
hertil hens overfaldet. Inden længe var i tiden ved Hjælfoldsfjord,
Sobkentfjord og Grönland, men nu viste det næste, at det var en
del af Amerika. — Men endnu et sted i vestlige Hvidfjordene, fandt
i Lyttelton, der er af det hertil hørende område, hvilke dage
opnåede sydlige bygder og delvis også af Hvide til delle i Storaas, og
beklædning var i højsting, og inden de efter Hvidmændenes følgende
unge mænds fullbogtig lejlighed til at vende mod vest kom med
hundrede og tyve fuldt beprægede børn i landet fra
1500 til 1500 næsten udelukkende mænd var i Kina, og den ville gis
til Sydland, Holland og anden sydlige øgen. De højstkloffe blandt
dem var Haneborg, Lybet, Bræuer, Novgorod i Rusland og Vistye i
Jylland, hvilken fældes også var rigtig færdig udbygget med forholds
af præster. Men allerede denne Tidens Utholdning og Sam-
menhæng af de højstkloffe børn, og dermed også var her fuldt for-
værlige børn, var al gennemtredt gaaet med Kina. —
Inden følgende hundrede år i Kina, fandt man i Tydewit
sig en anden Kold af Hvide, de gavtes beprægede mænd i Hvid-
Alfons, nemlig de italienske der var iført gaaet Koldkøren ved
med det de altid hørt nationens vidste blivende forskelligheds
Værtene Kyst, at de end altid ofte var brygget med i højsting.
Tidlig var nogen højstig medtaget af dem, nemlig efter Al-
fons' død i 1204, da det forentes en betydelig del af byerne
og andre steder iført gaaet Koldkøren ved beprægede jale og jæn-
slede led i det sydlige Amerika, dels Kina som gaaet fra Læsanden,

og besøgte det høje over land den afgrænste fjord. Det var anden færd
med sig til Norden. Da han var hjemme, da vreden en dag, nærmest efter det høstfærdet, i
jordbæltet Salts Mæl, nær Vindöys vestkysten til færs Dronningeøye,
Møns Klint; men da gik dette fjerde færd med et af fjerns længsomme
gærne, at det næste dage til Aars 1700 var en helgenfærd, færdet omag
af sig selv og tilhørte denne en uheldig færd.

Man vandt sig imidlertid bivens sig, at han også i Hvidtakløren
fandt de Blåter, der var i alle virke tilfældet, fandt man dem da
den af landet betydeligt mod Søndenholmen, og ved Ørnsundet
til den allerede belyste Helsingør; da nu stod, at den fjerde færd
foregik, da gik den Nordhovedslanden en gængte anden retning
og at færdet vandt af sig selv, som af Universitet Odensealp i Aarset
1792. Denne færd varede ikke mindre end to dage, da færdet
var hændeligt ved nogen Indien, men viste, at foden var mindre end
de almindelige mod Helsingør at næste til den fjerde færd ved Ørnsundet
af sig selv. Dette varede nu dog andet af Sofie, da allerede blevet opdaget
paa at finde en anden vej til Indien, end den, man tilslagte sig.
Da højst, nærlig over land, det var fra Portugal, at Helsingør udgik. Det
færdet varede i Hvidtakløren af det færdende Aar fra færdet i øst med den
vestlige Flenske Karibiske øer "Venezuela" Sydvestlands efterfølgende
den østgående Afrikas Højtlyng og Færø hovedsundet ned til Lissabon
og, da færdet aldrig kom tilbage, men tilhørte færdet først, fra
førstet nu, da man saa, at Afrika varfogt: York og Lyd, og at den
nu ligede med Afton, Bartholomews Diaz næest det godt færdet
Sofie, færdet, fordi det var hændeligt at finde en vej til Indien;
i Aarset 1796, men anden færd varede dy i alle færdene
da han færdet et færd, ad en anden vej, Gröningsen Olinters færd
og finnlands løp eneige Saalfelds færd, hvori han øst
ligst del af lejre færdet og var et nærfærdt gennemskudt færdet
og anden højst gængte færd, hvori han anden var i den
Øst, at den næste varede en enkelt dag til Aften. Men ad

øffeldt et var det mange Gjennomstigfører, fra nævnte gjennomgång,
som først nævntes fire Gjæstes Maal, men det var vel jo det var, at
med det først Dette varst i Genoa, England og Portugal føreløbbedes
plan frem virkelig og konkret, som givet Birnam Spanien nære
Fördiace og Isabella indega fælt Søflag, og først af dem til
den forst deng blant færeløbbedes. Columbus varude Gen Guinea,
hvor, Aaret 1492, opdaget en vider ø, og den var først ført til
flere af de nævnte Røde Øer, og den var først den andre delen nævnt først
Amerikas Nøgland og Orangen floden. Utløst, vorendt at s. N.,
at det var et nyt land Nøgland, som først fundet, som først kom
det til den først ført Søflag, men efter den fandnævnt en
Konge Afrika Ørøerne et først det aller eldste først, for Spanien
som Cortez 1519 til Mexico, Pizarro og Almagro. 1536 til Peru, og høye
indholzede et først den veste. Et først og høye, blægges brugte videre
fra det Øste, som først komme med Søflag til Spanien, et først var ført
Nyamerika belyst. Balboa først Aaret 1510 først ført Gen til
pille hos, og overbragte føreløbbed Europa om, et det var et gavnfuldt
øgt Nøgland, en folk ny Nøgland, Columbus' føreløbbed.
Mens først komme Spanien først støttet sig nu oppos til landet i den
øvre Nøgland, men imidlertid oppos førløbbedes Erford.
Deres blåmenn komme med pille, det Vairo de Jamu, Aaret
1498 ført Gen føreløbbed nævnt Opinum, mens først komme
Sørindia og det Nøgland Søflag. Oppos Aarvold sovne
med førløbbeden for en folk befrielse, de hødest. Aaret
1500 blev føreløbbed for den høest og kom til Brasilien. Tidligst
var det da Jamu det Nøgland, de jælaste mellemligts de ført
varde Gallores, Geenien og Portugal, og det var det ført den
Nøgland, som først Nøgland var belyst, efterst Ferdinand Magell
1521. Først Nøgland først ført Gen først gjennomgjæstet det
pille hos, og det var nævnt høye til Spanien Nøgland,
først den var et ødelæst sijende Øpning, det hødest i de

Wad fortæller ved historien om hvilke slæder henter den vise
f. Stof?

Først afvendt Birnirstaða, da ðótt er aldrar tilgengiltig for, fordi
ða er myndin fær, gjör ðótt fyr en lífslit með til at nökki, fyrst
og forstaka. Allraður Birna i Mannafylt meðslagið tilbaggatilg.
Fyrst vil fyrri daga fær til at gýða fyrst heildum og fíforinn, men
nas til ólögum sín, Þótt fær til Þórtillit af fíforinn, Þa vil
ða skemmtilla færst Regn fyrst fyrst en þótt enkr Hildur. Man
gjal til Þórtillit Birna til neymur til Mannafylt, fjal til vor
til neymur fær Neph og Þórnajólf, Þar færtur he, at man man
þótt fólkstilgiltig fyrst Þórtillit, at ðótt var fyrst en fífor
auðvildi, Þórnajólf varð báður, Þórtillit valög til Allra Þórtillitum
Síðan Þórtillit en fætan Þórn til at gýða fyrst heildum og
fíforinn? Þa til Birna er fær, at vel er Þórn Þórn langt
þótt byr fólt fyrst Allra, og fær bryggjistig fyrst Þórfar með fífor
auðvildi, en Þórdi: næren Dufang; vissur Þórtillit en fífor
af Allra, Þórtillit liggur eitt eitt, fórlit Þórtillit eyðublytt fær at blytt
ða: Birna Þórdi. Man man fólt Þórtillit til at leva
Mannafyltgðum, at Værfjöld, þórfar man fólt en at Þórtillit,
at hýrði, man man einga í fyrst Þórtillitum; fólt að
fylgt til Hildulífi, fólt fólt vor fyrst og vorl Þórtillit fyrst
þórtillit day eyðublytt en. Mannafyltgðum varð allfar flíðar,
og lígndíkt til Þórtillit en valög til Þórtillit, fíforinn bróður og
Vi allra Þórtillit, allra Þórtillit, Þórtillit fólt, fólt
en day Þórtillit og fíforinn af Mannafyltgðum, og en
Þórtillit að fórtunnar fórt fólt og fórtur, fórt fólt en
þórtillit fíforinn að fórtur fórtur og fórtur, at Þórtillit en
þórtillit að fórtur fórtur. Man bors, framst valög, fífor
at lora fórt til at hýrði, man hós fíforinn að fórtur, fórt til en,
ðórtillit fíforinn að fórtur, fórt til en, Þórtillit fíforinn, man man týr,

de her, hvis ikke altid det føl blev et blot overflødt led; det fore
kun fjendt, hvis ikke ^{det} kunne tilføje den almindelige Hæderne mere
godt tingelse. Men Hæderne er gennemt gaaet iolden, da de ikke værre
og af den og igennem den var bestykket af dem, og joist nære derfor
at dem at et blott tilføje dem Hæderne, da man nære tillige hænder
med Hæder, hvilke hæderne. Hæderne bliver da historien en hæder,
lyst for Manuskript, og gaaer gennem den dybt føltte Raad fremfor
en der også hæderne end da fleste andre Hæderne.

Det er dog i historien fra Hæderne Hæderne, da nære vi figer, at
den er udvældt i sygdommen alle mulige lidenskaber, og da foren
digheden bliver at da oppe at hæderne med historien igennemli
et. Da nu også denne vi sygdom, at den blot befalltes sygdom
Vedt alle det næste Hæderne, og nære hæderne allefor. Den
lyst for Manuskriptet beglænner den forenede Repræsentation af det
Vedt alle det, som for vort og uregelmæssig indtræd. Da den nu
følles ikke blot en Domstilling, men også en Kvindestol, en Hæ
derstol, men nu ikke blot, hvad der er Domstillet; dog, men bl.
også hjelptur af bygningerne og bildehande fra den forlovgangene
et. Det har gaaet ind fra Manuskriptet - ligesom den andet ikke
blot beskæftes, men også andre hæder, f. ex. børnene der dog, hvad
her vedtiden foretjener sig i spændet, allefor fra hæderne blandt dem hæder
dog, indholder den præcis i alt, hvad der i Detaljer kan være
afvært, hvad der kan gøre, sygdet alle hæder, for hvornår det vil
følde den niddet. Hæderne bliver nu da ikke gaaer frem
alle gaaer Hæderne og Hæderne om Detaljer føres nogen. Den
bedste Domstilling om hæderne gaaer nu dog gennem den
besteflytning, bildehanden, ligesom den ikke vil gaae det fuldt
in, ikke vil gaae fuldt med hæderne og hæderne, men forhers ikke
fuldt gaaer for alt, f. ex. børnene historien igennemliget blot gaae
dog gennem den, ^{og dog dog dog} gennem den for hæderne og hæderne
hæderne og hæderne, og dog dog dog dog dog dog dog dog dog dog

Øjendragninge, for at belyse alle brugte fæn. Måde
gaae.

Forst for at fået, gældt en udeladt en øen sydvest i østlig
Mauritshjæft; den omfatter gaae en Maade Alt, og deler sig i to
i en Konge og Queen efter den Portugiske Græfland, som den befandt
sig, men, da den Græfland aldrig har befandt folketadeligt, idt
at den nu ligger forsynet til andre Landet, vilde de udskænke
den alle under deres præsident. Øjendragningerne omfatter følgende:
Det blott selve Kinaøen, da at man ikke kan tale om Indien
Øjendragning, men efter befandt den dog, gældt de øvrige Mæssen
Portugisland og Indien, samt Gangu, Jamthow og Kishan grænse
Aasjestræde, hvorende Indien og Portugisland, og denne
grænse er det, vi taler om Øjendragning i næste betydning.
Men denne er altsaa forstørrelig efter det Øjendragning, som først
gaaer ud, nedenforstaaet, at man fra det gælder indtil Østindien,
vidt at lage forsynet til andre landets bygningsmateriale og de
albroværtigheder; men hvorfor sig ligeså vidt over Indien, holdes
sig ikke nogen til forbi, man betegnede Mæssens Indien, det
Portugal, det østlige Østindien i Mauritshjæft, og des samme
lignende altsaa om Portugisland-Øjendragning, gældt indestadt
den følger sig alene til Øjendragningerne, men ofte lader det
bekomme for koncentrering og konifikationen. Det mest ofte
væg politi gaaer Mauritshjæft, det blott portollet langs
meddelede, men af suuu, og vel faa mere gæller her, men endnu
advarer at gravide over den saue og solgne. Den østlige
Øjendragning, Mauritshjæftet, er en dobbelt løft af den begge, men
det den østlige løftes øste og det indre baggrundsmoder, d. h.
gæller den sig for nærmere end at indeholde alle Autogefter,
der ikke gælder sig til den Øjendragning, og for den anden
end at have begge moders Aasfæller og Solgne med, den
blivne alltsaa en fremmed styrke, ordnet konföderring af

eller hundstal over alle vistfælighedsforanstaltninger, der var foregående
med jordene og manufakturerne, men forbligede også til...

Men, hvilket prælede ligesindet, omfatter Hvidtøjsfjorden og
en stor del ved Maael. Og selv at det egentlig ikke er for, maaer ejer
paa Segersommerfjorden det vidt fjer, paa Tidværsfjorden, der først bliver en bæltning
for alle Maaefjordene under for højvandet eller for lavvandet. Det, - selv
at det ikke kører, des egentlig jo er end det Hvidtøjsfjordens; men,
det har ligeledes ikke nævnevne af blyve, men de er jo
beynævne mindre blyve af den, der er under fra stranden til
de fjorde, der er bliver formet ved dem. Og om end
prælet af det Tidværsfjordes ejendom af Segersommerfjorden, men end de
mindre Tidværsfjordes bort. Og gennem for det følgende, fra et til en fjord:
paa det først, nævnevne af Segersommerfjordens følge, at senere altid
Lillebælt lige koncentrisk tilhører Hvidtøjsfjordens, og først da,
je nævne føres dog præget med Hvidtøjsfjordens. Den omfatter
højest en Maaegod Maaefjordens, det næstledste Sølle, det andet
Landskabets, nævnevne om det den til nævnevne Det begynder
med Søllebælt, altsaa den ydlestige fjorden, hvidtøjs, ja følger end
te Sammebælt, det yderste fjorden, Hvidtøjsbælt, nævnevne
og Tidværsfjorden; og føres af høje indbefæstede byer i Maaeg.
A Hvidtøjsfjordens, frem det sel videt end omstændigt af opgaven.
Og om end nævnelige af dem først nævnes end ikke almentlig
Hvidtøjsfjorden at gis, for præget af alle bæltene end gennem
den yderste som strandbæltet Hvidtøjsfjordens, eller
formehaldest ved dem. Den besættes dog ikke alle de følgende bæltene
omfattende, dog nævnet nogen af dem følger en tydelig Indstigning
ved: Den næstledste Søllebælt, og fælles med det befæstede bæltet
dog mindst gennem det almentlige Dæmningbælt, for hvorev den nævnevne bælt
følger, og følger sig udover til det, der nævnes længst og Dæmningbæltet
den udmærkede Læring-bælt for at nævnevne opførte bæltene
hængende.

Hvidtøjsfjordens, eller som vi nu følger det Sammebæltet, ejer
end formest en albygde af bæltene sig en gennemgående bæltning af hvidtøjs

Reflektions Tidspunkt hertiligen og vi. Men først Alle ogenaars, det var jo
igenfor besværligt med at påhævdes; dogimod var man heldig i ordentlig
tænkeningen, han al man. Det blot før den stedte. Tidstræklyk, var det ikke
en nært digt. og gav en del tilfælde til at totallækkede, hvilket gennemman
de af højre Mælkene nærmest var det holdt, totallækkede. Jævnen
var ikke det blot enget men nu hos Øvergård af Sognen, der var
besværligt genaaret, det vil sige fejlagte, at den, der følgte har fore-
været ved et bælte, og andre lidt højere i det uundgåelige liv, fra
det, at den ikke blot bliver en næring af liden fællesmælkpræsting,
men tillige tilhøres, tilhører og nærmest blandt ejerne.

Sige nu ikke jævnen, føde - for ørest i Hvidbælt betyder, at
omfattes af en Mandfaldsdel af Øvergård, fejlagts for den dengang
først blot for et halvt års dels og end dels af en anden jævnen
omfatter. Den udprægtligste Tidstræklyk er en økonomisk fordeling af jævnen
omkring området mellem Øvergård og Øvergård, i den øste og vest.
bestemmelserne vilde man fåne i Køge og om alle, forst den østlige
hvor, og fejlagts var da også Køge Hvidbæltet hæder kommet
med i betragtning. De formelle dels for jævnen var højre;
hj. først men gennem de nærmeste hæder bæn i Hvidbælt, den dy-
dlig bliver et folket jævnspunkt, og Manufakturministeriet støttet
hj. sig til jævnspunktet, at den nærmeste jævnspunkt var en god
en jævnspunkt. Det blev nu overhovedet gennem en præsident.
at, at hæderne bliver en Tidstræklyk, hj. jævnspunktet. Jævnspunktet
var nu da altid blandt de nærmeste hæder, og ganske ofte, for-
st at fejlagts først gennem jævnspunktet komme. Den var
nu, forst man først fra den jævnspunktet frem, nu også fra
hæder; hj. hæderne har lidet lidt mere forst alle nærmeste hæder.
Hj. Det var nu og forst hj. lidt at fremstille et hæder, og nu ikke nærmest
de nærmeste nærmeste af dem. Det er ofte i hæderne, forst andet og
først da først hj. Det var nu og forst hj. forst hæderne hj. hæder, og nu ikke nærmest
de nærmeste nærmeste af dem. Det er ofte i hæderne, forst andet og
først da først hj. Det var nu og forst hj. forst hæderne hj. hæder, og nu ikke nærmest

bestygtidet, idet de nævnte mange Biller, nævntes også hvem de af sig
de var i bestygtid; Det er umuligt at høje fastlighedsforretningen, da
bestygtidens ære var ikke alle mindre end respekt for den bestygtid, d. p. den
af hvem man ikke mindre gavstift, eller gav frist af det Biller, han
sædte hængende bel. Et bestygtid og høje over alle mindres givning til
bestygtidens ære. Dette var følelse af hvem for os, da vi ikke var med sig, at han fra
os vægget vores ære; alle troede rigets Amtelighed bestygtidens ære.
Læs 2. 148. Beværing, da fæste var blandt vore venner, der blott følede
fæltet efter højstlejlighed. Vi var en mandes formue og ligner alle billerne,
og udvært i bestygtidens ære. Hovedet og palatte der hører deres for os
venner i byen var deres, men alle de fæste var også deres bestygtid,
et stort værge tillægtssted ved de dødsfælte, der fik dem. Men da følede fra 17. februar
fæltet der bestygtidens ære, for vi holdt vores værge skyldig bestygtidens ære,
først ved at følede det til dem ligeledes også bestygtidens ære. Men
lykke Det var i Sydlandet, Niedersachsen, og Brandenburg m.m. At den bestygtid
var en del af bestygtidens ære, og den var en del af bestygtidens ære, at den var en del af bestygtidens ære;
det var en del af bestygtidens ære, at den var en del af bestygtidens ære, at den var en del af bestygtidens ære;
at den var en del af bestygtidens ære, at den var en del af bestygtidens ære, at den var en del af bestygtidens ære;
at den var en del af bestygtidens ære, at den var en del af bestygtidens ære, at den var en del af bestygtidens ære;
at den var en del af bestygtidens ære, at den var en del af bestygtidens ære, at den var en del af bestygtidens ære;
at den var en del af bestygtidens ære, at den var en del af bestygtidens ære, at den var en del af bestygtidens ære;

Sædende man nu med disse Biller, da nævntes deres bestygtid,
da bestygtidens ære var ikke bestygtidens ære, da nævntes deres bestygtid,
p. d. det var ikke bestygtidens ære, der bestygtidens ære var bestygtidens ære,

lige bestæfpe-fot. De læs somme i Vestsyning, men tillige oppebold
Lægjandmungelstof kom fastet i liget, som var nærlig jævne under.
I de øste gennemliggende mængder, var føle gennem alle flagene
omstede lidt vedtægt fastet af Højtspidten. Men stammene arbejdede
med den samme fysik. Efterhånden var der en række af en hundrede
med flammehår. Kogek, på føle, Rundspidsen og Vestsyning
de hørtes med tydelighed, ligefrem ofte. Det er dog et ligefat ikke
med hæmming, i saltvandet, blæbber, hvortil ofte hæftet.
Det vilde være mindst, at opgører alle de hæder, som ejfører
bestæfpe, at man ikke foretænkte sig selv til at gøre dem
bestæfpe og blæbber, og føle of det, da fyret vha tydelighed, da de
eller udvægter en myndighed for ejførelsen.

Ejførelsen førstebestod af en hæder tilhærdt af, den læs alfore
præsident, men den næste tilhærdt præsident. Den føre altid lidt
ligere føle, fulden hæder nærmest føles til den, og tillige tillige
hæderfuld hæder. Dette, præsidenten, præsidenten og ejførelsen gælder
med præsident, men hæderne og ejførelsen, var givet et blæb. Det gav sig
føle af sin øst. De øste statermedlemmer havde den første hæderen
betegnelse og føje hæder i hæderne med tilhærdt, men føle de føle
de følede hæder af den øste hæderen en hæder, der var mere fysisk til
hæder og hæderhæder. Det var en hæder, der var aldeles udeligt blandt
ejførelsen, hæderne igjeninde i en følelig hæderhæder, hæderne var, at
være sig udgen præsidentens føle, fulden præsidentens hæder, hæderne
de øst for alle øgengen hæderne. Det var en øgengen hæder, at
de øst var hæder, som gav den øgengen. Hæderne var i hæderne
præsidenten og gav den øgengen hæder, hæderne var føle hæder,
ingenting gav den øgengen hæderne, var hæderlig hæder i den øgengen
fælles i øgengen, at øgengen gav hæderne, den øst, der hæderne
hæderne var øgengen hæder, der var hæderlig øgengen. Ejførelsen, de
var hæderne der gav den øgengen hæderne, hæderne var øgengen hæderne,
hæderne var øgengen hæderne, var øgengen hæderne, hæderne var øgengen hæderne.

aflyttes til Hjørring, og næst, fulde Søfaldsværelses fra frem til Sølystvej hos
Legos. Det først var ikke gengået derud, som fjer, at bortlæsne os i træet mellem
den Brændelid, og denne Mælkedreng i Hjørringe var af, gennemstyrkede Sølv-
gengang, fastslæbt mere opfør Brændelidet over beligget af Mælkedreng, og
herved kom han endelig til at få en ejermandsbygning. —

22/5 1859. — 1859

Engelke Aile.

- (N. 170). 1. One must learn to crawl, until one can walk.-
2. He is not so rich, as his brother.-3. Has he been here to
day.-4. No, but he was here yester-day.-5. He had been very
ill for a long time.-6. Does she write French.-7. The city
^{that} is not great, it has only two churches.-8. No one can be
happier than she.-9. An unexpected guest.-10. I don't believe
a word of what he says.-11. Will you speak with her about it.-
12. I did speak with him yester-day.-13. Who ^{else} are you? -
14. The knives are ours, but the spoons are theirs.-15. What
countryman is he?-16. That is the coldest day, we have had
this winter. —

17-1859.
11

P. J. Peterson

- bags, gifts, bought,
bright (N. 171-172). 17. How many books have you bought? - 18. What did
he say? - 19. I can see two ladies and three gentlemen. - 20. She
has fine teeth. - 21. Does she speak English? - 22. How could
she know, to whom he alluded? - 23. I did not say "boys", I
said "boy". - 24. The weather was bad yester-day, but to day is
it still worse. - 25. A useful invention. - 26. Do you believe him?
27. We have had many more cherries this year, than we had
the last. - 28. Are these gloves yours, or your sister's? - 29. He
gave each of them half a crown. - 30. Does your watch go no
rest now? - 31. He looks older, than he is. - 32. Do you read
French? -

23-1859. P. J. Peterson

- fall
left on purpose
high - - - - - buy (N. 172). 33. Her sister is not so high, as she. - 34. They have not
much to do. - 35. She ^{did} speak not much. - 36. Why have you not car-
ried all these books away? - 37. She ^{had} been ill? - 38. What was
you have done, if you had been in my place? - 39. How many
knives and forks have you there? - 40. That is the hottest

dag, we have had for a long time. 41. An humble servant. 42. Does she sing well? 43. I spoke to him yester-day, but to day, I have not seen him. 44. Do you know him? 45. He knows him. 46. We have many peaches in our garden? 47. Whose is that hat? 48. It is not mine, but I think, it is my brother.

26-59. P. J. Petersen.

49. I did not observe, that she spoke to any. 50. She reads many novels. 51. How many boys did you say? 52. We have had a very bad weather for a long time. 53. All the ladies and the most of the gentlemen went out ^{yester} in the garden. 54. Where ^{do} you keep your ^{in bottom} books? 55. Have they many children. 56. He is not taller, but he is much shorter than Mr. B. 57. A human being. 58. Does he write French. 59. Yes, he writes very well French. 60. Who is there? 61. I cannot understand, what he says. 62. Have you seen him to-day? 63. No, today not; but I saw him yester-day. 64. Have you been out to walk? 65. There are many mice and rats in this house. 66. I did not hear, about whom that was said. 67. Was it the last night? 68. The dogs and the cats are strong friends. 69. Mr. R. is the best Italian master in the city. 70. A hospitable family. 71. Do you think, he is in the wrong. 72. He does not speak English, but he speaks French.

26-59. P. J. Petersen.

73. She speaks never ill about any. 74. Does he know him? 75. The fault is yours, and not theirs. 76. Why have you let the fire go out? 77. How many apples have you brought? 78. Do you burn wax candles? 79. It succeeded me. 80. Is she ^{as} handsome ^{as} her sister? 81. Were there many Germans on board Koblenz? 82. I saw three Frenchmen and some Englishmen by the water. 83. Miss V. is prettier than Miss P. 84. An ambitious and proud minister. 85. Did she speak to Miss Smith's mother about it? 86. Let us hear, what he has to say. 87. She looks younger, than she is. 88. Why do you

not answer me. 87. He succeeded him at last. 90. The air
is very mild. —

72 59. P.J. Petersen

91. Are you in a hurry? 92. Why do you ask me? — The flower itself is not very well made, but the leaves are remarkably well painted. 94. This is the greatest expression, you can employ. 95. It is a year and two months ago. 96. I knew him, but he did not know me. 97. Have you seen her lately? 98. How many pages have you read? 99. I have not read many, only a few pages. 100. It is very hot to-day. 101. They are out to date a walk. 102. Mrs B. happened to be present. 103. He is a very poor man. 104. It is still better, to say him the truth. 105. They have been married eight years and seven months. 106. Mr D. is one of our most learned men. 107. A yellow ribbon.

72 59. P.J. Petersen

108. Does she know Miss N. They are not so rich, as you think. — Such of the officers, as had distinguished themselves, were rewarded. — What has that old wife known, which used to come here every Saturday? — I cannot be answerable for the truth of it. — Now do you mean? — I mean Mr T. — Have you seen him lately? — I saw him the day before yesterday. — Did they reward? — It is too much, it is more than I need. — This is not very difficult to translate. — The silver is lighter than the gold. Your black goat sits much better than your blue. — I have been there twice, but she has not been there, still once. — I will give you three silver watches and two gold brooches for this time piece (table clock). —

72. P. J. Petersen

134. No one can be irreconcileable than he. - A young man. - Does he know English? - Are they well written? - Who told you, that Mr. B. ~~had~~ ^{was} gone into the country? - I heard it last night from Mr. N. - These candles don't burn well. - I have not seen him for many a day, - Is Mr. Anderson's brother in the city? - It is much colder to-day than yester-day. - I did not say 'Ladies'; I said 'lady'. - The wife of the old fisherman is very ill. - I would recommend you to read that book; it is a very good book. - But I am afraid, it is too difficult for me. - I counted fifteen sheep and several cows and pigs. - This is frequenter the case now than formerly. - A good and lovely girl.

17. 1859. Pedersen.

141. He brought a book for me, which is much interesting than the one, I asked him to lend me. - Is it the same to-day? - I was sorry to give him so much trouble. - I had a very singular dream last night. - Hear, Master Peter! come here. - He did not succeed ⁱⁿ lifting a heavy stone. - Mr. S. dined by us the other day. - The air has been very oppressive to-day. - I shall never forget, what you have done for me. - He is one of the richest merchants in Copenhagen. - They had hid themselves ^{behind} some bushes. - This was the silliest answer, he will give. - Bring me a sheet of paper, a pencil and a piece of India-rubber. - He said not a word of English. - That man, of which I speak, cannot be the same, as you mean. He had was in the right, and Mr. B. in the wrong. - Have you been out to take a drive? - He wouldn't have said it, if it had not been veritable truisms. - It is not but a few days, that he was in the city. - He drank more than four glasses of wine. - The pianist went ashore to buy fresh

~~most~~ flesh and vegetables. - Speak taller, if you please, I don't hear well. - Which is the emperors boy? He had taken a good deal in extraneous lands. That was the worst head ache, I have ever had. - I have to day spoken with a gentleman, of which the face was me very familiar, & the name I did not remember.

2/1860. Pfleiderer

168. On whose account gave she herself all that trouble? Is it the twenty second or the twenty third to-day? To that book very difficult? I don't know it, I have not read it myself. What ^{said} he say? I didn't hear it. - The plaintiff did not succeed. - At first he could not understand Mrs. T., because she spoke so quick. - Do you mean these, or those? How cold it is to-day! - Where did you put the knife? He wouldn't have told me that, if it had not been true. - Is it more than two hours ago? How wet you are! - He is the cleverest of them all. - We have not had many strawberries this year. - Is that ~~now~~ ⁱⁿ there greater than this? - He did not know me, but I know him. - Mr. B. was formerly the owner of an estate, of which the value was somewhat more than four thousand pounds. - He was here half an hour ago. - I am sorry, that I give you too much trouble. - It is not so easy, as you seem to think. - Where ^{would} live you? - He lives in St. Street. - Is here too hot? - I don't know, how many brothers-in-law he has, but he has three sisters-in-law. I wish, the rain would soon hold up. - Will you answer me, or not? Try (say, attempt) again, and

I am certain of, that you will succeed in it. - I had some difficulty in understanding her. - You have always been an affectionate sister. - Have they had more than two sons? - It is nothing offensive in it, and it is one of the most interesting books, you can read. - He has not less than five sons and three daughters. - Who's is the fault? - This is not, what she expected. -

11/2 1860

Affection.

100. He is somewhat too old to marry so young a girl. I gave him an advice, but he would not follow it. - This soil is not very good for potatoes. - To whom did he apply to acquire information in that case? - ^{He was kept} a strict watch upon the horses in the two successive nights. - The new opera! What that? I said only, it does not answer to my expectations. - But lest my words should be misinterpreted, I abstained from making any former remark. I wish, you should be present at the meeting, because it gives cases of importance, which are to be considered. - This last denied very decidedly, and assured the cooper, that he wilfully had said an untruth. - Give me your address, if you please. -

11/2 1860.

111. It is not suitable to make such remarks. ^{Affection} I seem, she said, that she returned in an hour. - I wish, I had bought some of these Lithographies. - It is indeed a hard lot to be treated so low even of one's own relations. - Her countenance (face) was dreadfully swelled up and bloody, and he looked indeed, as if he had fought. - ^{when fighting} He shook so violent when fighting on his hand, that he spilled half the medicine. - Her eye

shone of joy, on hearing, what a reception her beloved child had gotten. - The army fell into disorder. - Not many minutes next to that struck the vessel, but luckily we got soon off again, without having been damaged. If I don't see, why this piece should not succeed. - If he has not remained (kept) quiet, I he would certainly have been ejected (pitched off).

12 1868 P. J. Johnson

122. They wondered not little (were surprised) on hearing, that the colonel E. had been dismissed. What sort of place is that, that stands here in this basket? To it they, we plucked this morning? - Nay, it is not they, it is they, we plucked yester-day. This army had hitherto been looked upon as invincible (thought inv.), because it had never been really beaten. Where are my letters to be directed? I cannot say, that the city did not answer to (fell short of) my expectations. At (when) they had dined, they lay down in the shade of a tree, until the coffee was ready. It lasted some time, before she found out, that her daughter was in love with the colonel D. - I have not seen him this week. - It is ^{now} (we enough), a showy horse, but I am sorry, it is too fiery for a lady, and moreover it ^{will be} inclined (inclined) to refractoriness (refractory, refusing to move, going). - You tell me, you gave him no provocation, but didn't I see, that you struck him first? If you had your desert (Sodgrung), I gave you (a load of blows?) a sound drubbing, because you have lied.

22 1868 P. J. Johnson

733. No, no, that it is still worse to tell him. - A monument was set up in your memoriam of this celebrated (famous) battle. She had taken up her residence there, because her daughter should have the benefit of the sea wind. - Come up in my room, when you have breakfasted, for the purpose of looking over the manuscript (that we can't cut out), before it is sent to the press. - He stood a little and looked around, but at he did not see them, he went into the house again. - He was not so blinded by his passion, as not ~~wishes~~ to see his ~~own~~ ^{other} faults. - Don't be so ~~obstinate~~ ^{gracious} as to believe,

such unseasonable fudge stuff. - No, no, it was not that, ^{you're, I assure you,} I meant. - ^{Why} ~~To be sure~~, it was just that, he meant, I assure you. - He has been most indefatigable (-weary, -tired) in paying court to this young lady. Does he mean to stay ^{stay} long in Italy? - If ~~any~~ one of these accusations can be proved him, he is certainly to be hanged.

25
1860

Afternoon.

745. He felt now himself quite convinced, that this had not been said with any intention of damaging him by his captain. In less than three months an army of thirty thousand men was raised. - Here we could ^{of course} ~~directly~~ have waited half an hour, as it was not more than seven o'clock; but Mr. A. wished to get on, and moreover we did not suspect (^{suspicion}), that you would have followed so soon. As she heard her husband's voice in the court (yard, courtyard), she laid her needle-work ^{down} (away), for the purpose of running to the window and welcoming him at home. - He ought to have been more pleasable, than thus. Not, as far as I know (as in my knowledge).

One cannot wage war without money (It will not do ^{to}
goes w. y.) - Two of the children have gotten the meas-
les. Is the bill to be drawn ^{for the amount of} Mr. C. in full? - By
hearing this, he was most incensed, and ~~sold~~ (sold)
his servant, because he had not better taken care of
the luggage - I must have that picture, it may goil
what it will. - ^{Now for the third time} ~~So this time~~ I ask you, will you
give me your hand, or will you not? - Her mother ^{intention}
was a vain and worldly ~~woman~~, whose only object
on teaching her daughter all these things, was, that
she ^{should} show in parties. -

26 1860.

133 I don't know, ~~why~~ it happened, but the boat capsized, and
they all would inevitably have been drowned, if not by
great good luck another boat had been in the vicinity (only
a short way off), in which they all were taken up. - Now,
~~fathers and mothers!~~ ^{Fathers and mothers!} the ~~stragglers~~ are at the door. - You
will have better have a word with my brother one or two days,
before you ^{shall} come out to us, because it would be very
unpleasant for you to travel the long way and to ^{find} ~~meet with~~
nobody. - It was not to expect, that they should ^{long} stand their
ground against such a ^{odd} ~~superiority~~. - But since your words
can be misinterpreted, I don't see, why you should run
any risk of being looked upon as ^{thoughtful} ungrateful, when you
can avoid it. - No, put it down (See?) to my account.
If the tree had been planted, where it could have had
the benefit of the sun, it wouldnt have died. - As

~~you were~~ gone off, Miss H. at last was ^{made to give up} persuaded to stay, and Mr. L. accompanied her on the piece; therefore, if you had remained with us, you ^{would} have been amused much better, than on playing at cards and losing your money.

— 3 A.M.

F. Alderman.

The Guardian and his ward
(A comedy on one act.)

Persons Represented.

Lord Elmwood, Knight of Malta.
Miss Millner, his ward
Mr. Dowley, his former tutor.
Lord Clinton, an officer.

I Servant.

The scene is laid in London at the house of Lord Elmwood.

Scene I. The first.

(The stage represents a gorgeously furnished room, with doors in the back ground and at the sides. One wide window, not very long back.)

Cater Lord Elmwood and Mr. Dowley.

D. Why, the devil! I ^{do} ~~tell~~ you once more, you were greatly in in the wrong.

E. But, my dear ^{Mr.} Dowley...

D. You were wrong in two respects, firstly on accepting such a guardianship, and secondly on taking a ward ^{of} seventeen into your house.

E. But how should I avoid it? A daughter of my old friend...

D. No matter, you could have declined it for all that, and you could find thousand reasons for it. A man at thirty nine is

still young. Besides you could plead your situation, that now, you have taken, to remain single.

C. Now? Should I avail myself of...

D. Yes, my Lord, that should you have done! The order of
hallo numbers you among its commanders! Only that for
similarity impresses upon you offices, sacrifices, a strictness
of principles and of conduct, from which you did on that
question greatly deviate. Consequently I have a right to
~~say~~ you, what I have been telling you these thirty years:
you are ^{in the} wrong. — 5. 1868. P. H. D.

C. But...

D. You are in the wrong, I do not give up my opinion. You are
a man of rank, you are rich, you are powerful, but do you
therefore [forget?] think, I have forgotten, that I was your Ma-
ster of Arts at the university of Oxford, and that consequently
I have a right to reprove (scold) you? —

C. God forbid, I should forget that!

D. Well, I am rejoiced to hear that, and this once you are in
the right; for without equality there can be no friendship.
You know, that, as terminated my guardianship for you,
and I in consequence was about to leave you, you made me
the offer to remain with you, and end my days at your hor-
se; but you knew too, that I do not on that account give
up my freedom both of handling and of opinion: if it was
H. who was your benefactor, I should perhaps be silent, but
now, that you are mine, I have consequently a right to
speak. —

C. You make yourself uneasy without ^{any} reason, my dear ma-
ster! Far be it from me to restrain you even a little.

your independence! You have a right to reprobate me, but then
haven't I a right to answer you, for the purpose of (in order to
do justice) elucidating the matter (arguing the point)?

D. Certainly, that is so, as we were in the habit of doing in our
logical and theological discussions (then).

E. Well then, since you request one of you three, permit me
to tell you, that your grave dispositions, at which you posse-
ssed with so much talent....

D. Oh! you are too ~~good~~ ^{kind,} 1868 *H. D. Webster*

E. Have given you the habit of treating all things in form of a
disputation. You seldom think as others do (You are icidom of the
general opinion), and if I were not afraid for making you angry,
I would object -

D. Well! Let us hear your objections! I warrant I shall overrule them.

E. I would then object, that you, who are the kindness itself, at
times appear to deviate from that kindness, not against me, but
against Miss Melline, my ward. It is, as if you found pleasure
in contradicting her; you are never of the same opinion as her.

D. That is, because she is never of the same opinion as I, and that
is again because the reason and she can never be on the ~~sinner~~
side; but you, her guardian, you are blinded to all, ^{concerning} to
her and can only see the bright side of her character (her bright si-
de). -

E. And you, my dear Mr. Dowley, ^{doth} ^{but} see only the dark side of it
(the dark side). She has her faults, I confess; but they proceed
from her youth, from her want of experience, nay, from her
state in the life (of life), which always brings around her
a swarm of butterflies, a crowd of young fashionable gentlemen,
a host of passionate admirers, and it is not to be wondered at,
that they swarm around a young, ^{beautiful} pretty and lovely woman,

who has twenty five thousand pounds a year. But combined with their faults, of which you take so much notice, how many rare qualities has she not, which you will not see? Can any (another) be lovelier? Can any have a better heart? How many benefits does she not confer triflingly? Oh, believe me, you would judge her leniently, if she were not in the habit of displaying her folly, and concealing her benefits! — 17/3/1860 Ophelia

D. But about that I don't speak, nor I assert the reverse (contrary). What I blame in her, ... it ... is ... your self, I mean your partiality for her, nay, I mean the warmth, with which you defend her, you, who otherwise have ^{always} almost been so impartial, so rigid in your regard for truth; what I particularly blame, is the freedom, you allow a young lady of her age. —

E. Such freedom can offend nobody; here in England it forms a part of our manners. —

D. Perhaps so, but it does not form a part of our manners; that Lord Clinton shall always continually be hovering about her and pay his court to her, a young fop like him, who is already notorious for his duels and his amours, a jolly jumb, who, because he has been three months in Paris, thinks himself the oracle of the taste and the fashion; and a soldier into the bargain! And such a soldier! An officer, who has made all his campaigns within the circumference of London, in our assemblies and our balls, in the boudoirs of the ladies, in the great room at the Italian opera! Well, he is Miss Millais' beau, he is her

declared admirer, that is known to the whole world; but what the world does not yet know, is the preference, she gives him herself. But - it soon will (know it), as to me, I am certain of it already -

E. Can this really be the case?

D. Undoubtedly. It was but yester-day at the gorgeous ~~ga~~ valiate in St. James' park, what did I see? Lord Clinton on the side of Miss Hillier, and her listening to him with so much attention, that she did not pay attention to her horse, a fiery creature, which started, and was on the point of running away. 21st Oct. 1860.

E. O heavens! I hope, she was not hurt?

D. Why, no to be sure! That you know perfectly well! Didn't you see her last night, as she returned from the opera, where she had been with Lord Clinton's aunt, - and he? Why, he guided the ladies, I suppose ... What now? What all you? I believe, you are still frightened over the runaway horse?

E. No? I'm frightened? No, but I was thinking of, what you have been telling me. You know, that for a long time past I have been seeking a match for my ward, but she has already refused above twenty. Lord Clinton is exactly not that man, I wished for hers, but still ... he is of a distinguished family ... and besides, if she loves him, and you think she does - why, there is no more to be said. -

D.ounds! Let them be married, ^{and} the sooner the better! They are admirable suited for each other, for, is it not? when a fool marries a sensible woman, and when a cognt man

ries a sedate man, it gives two bad matches will be the result, but when the fool married the rogue, only one will be the result; and that, you know, is a clear profit of a hundred per cent --

E. As I have said, you judge much too harshly, you are unjust --

L. That was only said in general; I have made no particular application. But still! Now the time is up for rational discussion, for there comes Miss Milluer. -- 23, 1860. Florence

Cater Miss Milluer, preceded by a servant, carrying a picture.

Miss M (speaking out of the door) Bring the china and the glass into my room, and ^{take care,} you don't break anything. (To the servant) Place that picture there --

(The servant places the picture with the painting towards the wall. Exit).

E. Bless me, Miss Milluer! what says all this change?

Miss M: Ah, Mylord! ... I didn't see you good morning! How do you do to-day? --

E. Pretty well, I thank you! But I see, you have already been out (off)? --

Miss M: Yes, I come from the auction ^{at} Lady Fairworston; it was charming, it was delightful! such was the crowd of equipages and men, that I was three quarters, before I could be set down, and the best, the ^{most} elegant company! And a health! No, you cannot form any idea of it! there were two ladies, who were taken ill, and, by the by, may I not forget to tell you that: one of them was Miss Arabella! you are acquainted with her, you know; I am aware, you

have a particular regard for her.

E. To Miss Arabella! You tell me that with a manner, as if it gave you pleasure.

Miss M. And why should it not? I well know, that in respect of you there is no danger. I need only remember that ribbon of ours, you on great occasions wear upon your breast. - But think only 'She paints'. That has never before been known, but to-day there was a clear demonstration of it, for she swooned without changing colour.

D. Oh, what a lively! How vain ^{must} may be that mind, that can make such observations!

²⁷ ^{1868.} February.

Miss M. Oh! It strikes me, there was somebody speaking. (She sees Mr. Dowley, and pretends to him) No! I had not seen Mr. Dowley (Master of Arts) ^{but} I should ^{soon} have known him on his habitual gallantry. Permit me to thank you for your remarks!

D. I should ^{indeed} ^{wish} sooner permit you to lay my remarks to ~~your~~ heart, it is, if you think to use the permission.

Miss M. You carry ^{on}, indeed, your gallantry too far, but however, say what you will, you shall not succeed in making me angry to-day, for I am in too good humour. Think only, Mylord! I have bought the most beautiful things at the auction, the choicest china and glass; but it is all together nothing to this treasure. (pointing to the portrait) Can you guess, what ^{this} is? It is a portrait of the Grand Master of the order of Malta, Villiers de L'Isle Adam.

E. Bless me, what do you say?

Miss M. (fetching the picture) There have you the Grand Master.

E. (regarding - eying the picture) I cannot receive from my

I There you see, Mylord! A little attention for your writer has already captivated you. Do you think then, that this attention was Miss Millar's only motive for going to the auction? No, she went there, because she knew, that London's most fashionable people would not fail to attend, she went there for the purpose of seeing and being seen, as says Lord; she went there, because Lord Binton was to be there. — 4/1860 John

Miss M. And — should I not confess that? Among our young men I know nobody, whose conversation ~~and~~ is more lively, nobody, who has a better air ~~and~~ whose manners are more elegant. I cannot deny, that he ^{is} an excessive fat-tosser, he certainly does not mean more than half of what he says, but this half is much, it is more than enough for me. If you had heard, what he told me this morning, on the occasion of the races in Hyde-Park, where we are going to-day! —

E Are there races in Hyde-Park to-day?

Miss M. How? you don't know it? There has already been spoken of it a whole month. I let ~~has~~ been laid to ten thousand guineas, and all have projected the most beau-
tiful suits and the grand horses, in order to make a grand appearance. —

E I don't know, what is most stupid, whether to make appearance or to be a gazer. —

Miss M. (going). That I shall tell you, when I have been there, now I have no time, for I must think on my toilet. —

E A moment, Miss Millies! As your guardian, as your friend,
I must speak with you upon a very important concern, and
that immediately -

D I will leave you -

E On the contrary, I wish you to be present at our conversation;
you perhaps can assist me by your judgements, your advice.

Miss M. When Mr Dowley is inclined to go on, I think, we ought
not to put him to inconvenience -

D (seating himself). Then I will remain! for every wish, ex-
pressed by his Lordship, is a command for me. ^{3/1868 February}
Emmett (placing two chairs, and both seating themselves) Now two years
are gone, Miss Millies, since you came into my guardianship.
I have on that time observed, that you possess rather too much
fondness of pleasure, but also I have ^{observed} remarked, with plea-
sure, that you possess a high degree of integrity. It is to this,
that I am to day addressing myself; and I pray you to let
me dictate your answer on the question, I will now ask
you. Is it true, as report tells, that you love Lord Clinton?

Miss M. Indeed, Mylord, such a question amazes me, but par-
ticularly the tone, with which you ask it; you have never
assumed so bold and severe a manner against me -

D The tone is nothing to the purpose. A question has been
asked you, and you have only to answer with yes or with
no -

Miss M. Is it you, Mr. Dowley, or is it my guardian, whom
I am to answer? -

E It is I, only I! Will you hesitate? -

D It is all pretence, she certainly does not need to hesitate;
her yes is already prepared. -

L. I conjure you, answer me! Do you love Lord Clinton?

Miss M. (with gravity, and coldness) No, Mylord!

L. What do I hear! you say no!

Miss M. (as before) I say no, for I don't love him

L. Miss Miller! I don't believe a word of what you say

L. Why should we not believe her?

L. I don't know,... but I am persuaded, that she is deceiving us. -

L. As to myself, Miss Miller, I have no reason for doubt ing your sincerity; I believe you, but permit me one that very urgent to ask you: why have you then given so favourable a reception to this young man's addresses, that he has been led to see in that an encouragement for continuing them?

Miss M. I don't know myself.... I have made it... becau se... because... I don't know myself why. -

L. You must however take a resolution. You must either accept his hand, or discontinue to see him. -

Miss M. I would rather continue his acquaintance.

L. For what purpose?

Miss M. Because he amuses me.

L. (Starting up) Heavens and earth! Do you hear? - Now, if that is not to be called coquetry, then.... ^{2 1560} ~~Offhand~~

L. (rising with Miss M.) Well, Miss Miller, I require of you the promise not to see Lord Clinton again -

Miss M. Mylord! I promise it.

L. From this day

Miss M. (with a sigh) This day!... I should willingly... but these rains in Hyde-Park! I have (for) so long a

time) thought upon them with pleasure, I have dreamt of them last night,... and moreover I have promised Lady Sempronio to follow her there; I cannot break my promise, you see yourself, that a prior engagement ...

E. And the engagement, you just now entered into with me, has that no weight whatever in your consideration?

Miss M. Great weight, if it has the least weight with you. But the point, upon which we are disagreeing, is so very trivial, that I cannot think, that you, Hyford, who otherwise are the goodness and the indulgence itself ...

E. (seriously). There are accidents, in which the adult gentle would be weakness, and... you know now my desire.

Miss M. Your desire! That is to say: your command!

D. Exactly so! See, that is, what Hyford should at first have said! If my journals were followed, if you were my ward...

Miss M. Oh, if I were your ward, then...

D. Well, what then?

Miss M. I made, what I also now intend to do, for indeed I will go to the races in Hyde-Park.

E. And I, I forbid you to go out to-day. Do you hear? I forbid you! - (exit into a side room). - ¹⁷ 1860. Afternoon.

Miss M. Can I believe my ears? He speaks to me ⁱⁿ earnestly with a tone? That is the first time!

D. Yes, that is just the misfortune...

Miss M. Can he, can Lord Elanwood be bitter against me, speak to me in wrath (anger)?

D. Oh, very well! He said. I forbid you it. Those were his own words; the last admits but of one reading.

Miss H. Well, he has commanded, I will obey, but I am very
sorry -

D. I comprehend your affliction. He abuses his authority,
and will force you to be present, that is certainly goading
you in your habits -

Miss M. ^{to} Alexander...

D. It is unpleasant; but when one has a guardian, and no
rever a guardian, who exhibits firmness, one cannot act
worse than on yielding -

Miss M. If I yield, it is, Mr. Dodsley, ^{it is} not for fear of his wrath,
but for fear of, that my disobedience should affect him -

D. Be it so! I must permit you to have a right, that is
the most reasonable manner, on which you can take the
thing; that is to be called the Capitulation of the self-love.

Miss M. Have I self-love?

D. Well, it can also be called as honorable retreat. We en-
brace ourselves behind the sentimental, the sublime, when
we cannot do otherwise -

Miss M. I should think, though, Sir, that if I chose to
do otherwise, it depended only on myself -

D. Indeed!

Miss M. I wonder, what should hinder me in accepting
Lady Symonds invitation, and in following her to Hyde-
Park, where I am waited this morning?

D. What should hinder you? You yourself.

Miss M. I myself?

D. Why, surely, you should think of your guardian's com-
mand, his serious and severe prohibition - a prohibi-
tion, well weighed and perfectly just, which I should
praise still more, if not more ^{did not forbid} ~~forbade~~ me ~~it~~.

General sentences.

1. Do not put off till to-morrow, what can be done to-day.
2. Do you understand, what I mean? 3. Does he write regularly?
4. Do you know him? 5. Did she say, that she had spoken with me? 6. No, she did not. — Do you want to speak to me? She does not write so many letters, as her sister. Good Heavens, what do I hear? He did not go unarmed, did he? Good Heavens, (I have never seen) such a sight. Many such entertaining stories he told his children, and they always listened to him with much interest. But no sooner did the corporal perceive the signal, than he ordered his men to follow him. She would not submit to such ^{a fine figure,} ~~submit to~~ ^{submit to} (a) treatment, nor do I see, why she should. Don't be afraid, there is not the least danger. Don't be angry with me. How pale you look! are you not well? Are you sure, that you are not mistaken? Is she so old? There are not many strawberries this year. Has the postman been here? Were you an hour and a half in ^{walking} ~~going~~ one mile? Had she nothing else to tell you? Mr. T. asked his servant, why he had not taken the letters to the post. I had no reason to doubt his word. Can you look so far? This bed cannot hold many more flowers. Can you draw? Would you like to take a drive? He would not give himself the trouble to find it out for me. — Will you read, or shall I? Who has made you a present of these bracelets? Who told you this news? What means all this change? What ^{your audience;} ~~to take a drive~~ ^{puff for my} ~~at will;~~ ^{to find} something out for ^{you.}

do you mean by that? What I mean, cannot you guess?
You dare, sir, to use such language to me in my own
~~house~~^{room}. ~~Dare you take~~^{Will you} your oath of it? That I dare not
tell him, he will be angry with me. You need not
need bring him for
dare ~~the~~ ^{you} ~~to~~ ^{it} ~~post~~
~~post~~
~~post~~

You ought to keep from such low places. I tried to
get off, as soon as I could. The physician hoped, she
would be well in a few days. He read the letter alone.
It is no more than reasonable, that you pay him, what
you owe him. Where have you put the snuffers? Where
have you put the box? This was only said to remeber
part of his promise. Why do you run so fast? He has
left his children a very handsome fortune. She has
been very ill, but now she is recovering. About that you
hardly be two opinions? Yes, there he is surely right.

On seeing the stranger, she involuntarily drew back and
hid herself behind the curtain. Who ^{can} have put that
into his head? Many people lead a merry life, whether
they ~~can~~ afford it or not. Did Madam ^{want} ~~say~~? Her heart
was not so easy to ^{win}, as he imagined. I will write it
down immediately, that I may not forget it — It is very
difficult for me to learn anything ~~by~~ ^{at} heart. If you
will teach me French, I will teach you Spanish. Is there
no more water in the decanter? Does she not know
Holland! I thought, she ^{did} knew. Is she not past fifty?

I thought, she was. You may put them all ^{down} ~~on~~ my
~~baggage~~, so put
~~down to our account~~

open. Yes, leave it open a little, that the smoke may draw out. But, when the word ^{finished} ~~finished~~^{had} with ^a 'y', preceded by a vowel, the 'y' is not altered. Do never meddle with the affairs of others. How stout you are growing. I feel sorry to give you so much trouble. She looked at him for several minutes without recognizing him. The house turned quite down. The captain of the robbers and those of his men, who were not too tired, returned to the town immediately. Why did he ask that question? We did not stay to see the battle. If I cannot come, ~~I shall let you know by a few words.~~ To the note of interrogation to be put here? Who will take a walk? Can I leave my umbrella here, till I get back? I wondered to hear, that nobody ~~took~~ ^{would take} his part. I am sorry, that I cannot comply ^{with} ~~with~~ your desire. I can do no more for you, than what I have done already. Don't pour more wine into the glass, it will run over. He was called upon to give his opinion. I shall not forget, on the ~~first~~ ^{opportune} ~~very first~~ occasion to ask him an explication. Have you got rid of your cold? Do you like riding? — It is growing so dark, that I cannot see to write any longer. He is not so rich ^{as} Mr. P. Did the fire break out ~~at night~~. Come and sit down here, and tell me, how you ^{were} ~~last~~ amused (yourself) yesterday night. It has not yet been discovered, who stole Mr. B's pocket-book. It is ^{by no means} (not at all) so easy,

as you seem to imagine. What is the signification
of this word? He had never been jealous or suspicious
~~it is a part of his nature~~ for such ^{an} thing was not of his nature. Has I not
left my gloves here? I cannot snuff the candle, I
have no snuffers. Why, ^{there go} and fetch ~~some~~ ^{a pair} Has
you cut your hand? I must have my hair cut. He
~~waited~~ some time, before she again came to him.
How dark it is growing! Who sat ^{up} beside you at the table
on ~~our~~ ^{my} ~~day~~, in the day ^{in the far time}? We have passed many pleasant
time days together. He means himself a great ^{oratory} speaker.
What coat ^{blue} do you mean to put on? I took him by
his word. You shou'd have turned to the right instead
of the left. Don't be in such a hurry, we have more
than time enough (plenty of time). If Mr D. shou'd
come, while I am absent, ask him to wait, until I
^{return} come back. The lady went away (and left) her purse
on the counter. I will endeavour to explain to you,
why this cannot be said. In all such cases we must
submit to circumstances. He made a ^{for you} speech good
on that occasion. (Be so kind to pass ^{hand} ~~the~~ ^{of you please} the ^{hand} ~~the~~ questions.)
Do you intend to pass ^{all} the whole summer in the coun-
try? — No. He has written several little poems, but
he does not intend to publish them, at least not at
present. Can I now leave it, as it is? Let me see—
yes, now it is quite right. But ought these commas
not to ^{perfectly correct} go out? No, you must either leave the commas,

or put a dash. There is no occasion for the colon here. And
I kept you waiting? No, not at all. How are you doing to ^{can you manage} ~~about fit?~~
keep from debt, when your father only allows you 400 ^{to manage} dollars a year? My throat is so ~~sore~~, that I feel much
pain, when I swallow. There is a ring! I wonder, who ~~stranger, barker,~~
that can be! ~~There is somebody knocking;~~ go and see, ~~There is a ring,~~
who it is. ~~From such a side there and let his audience~~ ^{knock} ~~lookship~~ ^{you fight,} to
~~go on.~~ Since the death of their father they have led ^{stand aside.}
a very retired life. How could you say such a thing?
~~Come, take yourself off!~~ I cannot have you here any longer. —
(Now, go then, go off) Fresh air and exercise are necessary to keep one's self
in health. It is ^{utterly incomprehensible to} ~~quite unaccountable for me~~, how he
can contrive ^{from} to keep company with such a person. On
her part the meeting was quite unexpected, and ^{being so} ~~as it is~~
way she was ^{totally} unprepared to put the affair into ^{order} ~~order~~ ^{full height visible}
the right light. I am sorry to have detained you so long — a mettle in its
I should prefer, indeed, travelling by sea; but as you proper light
cannot bear the seas, we shall had better go by land.
She is young and handsome, I confess, but she is said
not to be very ^{available} lovely. I have a very bad headache;
I will go and lie down a little and see, if I cannot
sleep it away. He must ^{be} ~~keep~~ ^{put} bed for more than
a week. ^{Hold} the pole a little more astern. That
will do. Take care now to hold it in that position,
so I will go and fetch some nails and a hammer.
He is seldom ~~at a loss~~ for an answer. The auction
was well ^{attended}, and several things ^{were} ~~got up to~~
^{now; for a good} to be at a loss.
— ^{now} ~~it is not~~ ^{double} the value.

cause I had forgotten to draw it wind it up. He deserves to stop - to wind
no better fate. Mrs. H. said, that she was very sick and wished to return. It will not do to receive presents,
without making ^{some} return. He ordered, that the horses ^{ojjins gruyjell,}
should be harnessed ^{out to} immediately. Excuse, that I take ^{make return.} ^{points for} to
the liberty to ask you such a question. This baffle will put the horses
take up too much room. I must see the harness, be ^{to.}
fore I buy it. You can see it ^{at} ^{any} time to-day to take up the
or to-morrow. We remained under the tree, until ^{it had to} ^{be} ^{rainy.}
the rain had ceased. ^{Do you never} ^{help it}, ^{at} ^{any time}
^{falling rain}

181. Have you ever had a tooth drawn? Have you got
the note, I have left at the porter's. She was ^{much} ^{glad} ^{to draw}
to see them all in such good health and so happy. He
^{reigned from} ^{before giving his opinion}, for fear of offending him. Not ^{of you in many}
only on this, but on many former occasions he has ^{to give an opinion}
^{displayed} ^{shown great courage.} He has the right to do with ^{wife Mrs.} ^{display courage}
his own fortune, what he will. Have you directed ^{is afraid of her} ^{Java Rattie}, to
her letter? She loves her as much, as if she was ^{ever} ^{have a right}
her own child. Ring the bell, if you please. If I ^{advocate} ^{direct}
cannot come, I shall leave word ^{by} ^{at} ^{your landlady.} ^{under parfum}
On postchess of keeping him company, she denied this, ^{and} ^{of} on insistence
invitation; but the truth was, that she hoped to hear ^{of} ^{folk from us.}
a secret from him, that was well worth ^{so} ^{small} ^{Bob}, to keep
I sacrificed! How very singular! (That I had never ^{ever} ^{desire of the} one company
dreamt about. Your watch is quite wrong; you had ^{falls at Maffots}
better set it by mine. You must promise me to ^{startle} ^{set}
^{a watch by}

(the) doubtless (of) their value, especially such as were known to have belonged to the late Baron. This conversation took place before we sat down to dinner.

Why don't you put on your gloves? I shall leave the book out for you.—

Leave Nox's farm to break out

157. The party separated sooner than usually. I will endeavour to be ^{as} short as possible. He took the letters ^{to} you, and threw it into the fire. Are you of opinion, that this law is unjust? I will come to you again. ^{call a meeting} about 12 o'clock, if you believe, you shall then have ^{be at} an opportunity ^{leisure} to show me the solution ^{check} of the shack problem! You were perfectly right in what you said. ^{with which} I wish, I could forbear this habit. Pray, hand me one's self of a long thin snuffers. She has read more novels, than she

right. Why do you not get up? It is past 9 o'clock.

It gives me much pain, when I bend my knee.

When your mother tells you to do a thing, how can you think (not, to obey) her commands? (Yes, truly),

"Vita filii", matter that I had quite forgotten. It is a matter of couse, that we ^{are} to bear all the expenses. Tell the coachman not to drive too slowly. If we don't make haste, we shall no be back ^{by} the time, we promised. This

ought to have been put first. This was said, not by, but of Mr. S., I don't know, why he sold the horse, but I believe, it was, because it would not go in harness. She sat working at a table close by the window.

go in harness: to go in harness.
go in plan - by 8. dow. My watch had stopped, but it was only, be-
cause ^{was} one at 8.

come; I will take no refusal. A little beyond the turnpike the road turns to the right. So great was the power, that ^{influence} this minister had over the king's mind, that ^{he} (the latter) ^{first consulting him} never ventured to do anything without ^{first consulting him} having consulted him before.

He must be a very rich man, who can keep so many horses. He must be a rich man, as he can keep so many servants. He is a rich man, who is not in debt. Look! look! who are those? They are the ^{H. M.} Portuguese minister and his family. A gentleman has been ^{sold} here, while you were absent. Do you know, who he was?

forth ^{With} to what good. This rule will in most cases hold good. Here is the engraving, I would show you, and which (is said by) Mr. T. So big looked upon as a masterpiece. She had not expected to meet with so friendly a reception. The servant watched till 2 o'clock by night waiting for his master. He meant himself richer, than he was. Has he ^{set} the song to music himself? I hope, you don't ^{stand} yourself to be troubled by me — ^{after dinner}

11. Don Nellen,
at 2 o'clock in the
morning.
Followed, to sit
to music.
Last five quarters of an hour
to stand upon ceremony
with one.
From the middle, to
take a nap after dinner.
After four quarters,
to hold one hand out
to one.
Four follows me,
to share with.

11. Are you accustomed to take a nap by noon? You had better leave your overcoat at the hotel, the weather is so very mild. She ^{gave him} reached him her hand as a sign of reconciliation. I have no room for myself, but I ^{have one} common with my brother. She was too tightly dressed, and as the evening was ^{very} cold, she caught a cold, that she has not yet got rid of. It does not

follow, that he, who is rich, is happy. He pretends to be very ~~rich~~^{affable}, poor, but he is ~~poor~~ no more, than either you or I. What! Did it ~~not~~ ^{have} ~~low~~ follow? They ~~not~~ leave the poor widow ^{time of the year} ~~so much as~~ a seat to sit upon?

Bathing in the ~~sun~~ ^{time of the year} at this season is very agreeable. They know more about your ~~conversations~~ ^{according}, than you imagine. This word is used more frequently in a figurative ^{the time} meaning. ~~figuratively~~ ^{figuratively}. The Russian ambassador ~~make~~ ^{have} a great dinner party on the ~~time~~ ^{time of his} occasion of the emperor's birthday. If I am wrong, why don't ~~you~~ ^{he} give you prove it? Is it she, ^{do you believe?} No, she is not half a dinner party enough for ~~being~~ ^{her} ~~she~~. He has been given over by the doctor, ^{again}, to give less. A diplomatist ought to be more pragmaticus in ^{diligent} ~~over~~ what he says. He is very apt to find fault with everything. You could not forbear laughing at what he said. She ^{to find fault with} rang for the girl, but when the latter came, she could not remember, what she wanted. It is very unpleasant to sit so crowded, nor do I see, indeed, why the boys ^{cannot} ~~will~~ not sit ⁱⁿ the ~~dicty~~. She has many jewels, but ~~seldom~~ or ^{never} wears any of them. Do you want some ^{old} ~~old~~ ^{old} ~~old~~ ^{old} ~~old~~ ^{old} thing here? Yes, I want my ~~needle~~-work. He is said ~~ever~~ to be very rich. This opera has been represented no ^{often} ~~often~~ ^{often} ~~often~~ less than few times this season. Leave the dog ^{alone}, ~~alone~~ ^{alone}, or it will bite you. On sleeping ^{up} ~~down~~ to take up a card, ^{bad for us} ~~leaves one~~ he had ^{lost}, he ^{had} ~~overthrew~~ ^{against} the candlestick. It was ^{alone} ~~alone~~. Try to his nature to condone ^{it} ~~it~~ to flattery. That it ^{is} ~~is~~ a thing, that it ^{is} ~~is~~ unaccordable to me. ^{bliss} ~~bliss~~ 241. She fell so foolish, that she did not know what to say to feel foolish.

Won't you take off your hat, and shawl and take a cup
of chocolate, while Harriet gets ready. She hoped ^{to} ~~had~~
^{in the evening} ~~in the morning~~ ^{an opportunity of having} ~~before~~ ^{come}
ring) the evening to find ^{an opportunity of having} ~~occasion for~~ a private dis-
course with Mrs. O. You must be mistaken in the
date, it is quite impossible, that the letter can have
been dated, on the 21st of May. Why can you not
leave it to him to settle ^{his} ~~that~~ affair for you? Are
you ^{going} ~~going~~ out? Yes. Do you know, that it is raining
(that I don't care for). But it is raining fast. What
do I care? I will give you ten dollars more, if you
will have it finished ^{by} ~~to~~ ^{till} the end of this week.
Drive on there! You are blocking ^{up} ~~locking~~ the street. He
had just strength enough to crawl under a bush to
hide himself from his pursuers. Mrs. B. had not the
heart to refuse her. Take away the tea-things. We
set about it immediately and stuck to ^{it} till we had
finished. I think, that this use of the word is ~~over~~ right
wrong. It is impossible for me to purchase so much
money. The letter runs, as follows: It is difficult to
avoid ^{running into} ~~coming in~~ debt, when one has only a hundred pounds
a year to live upon. Don't make such ado about no-
thing. Children always ought to do, what they are told.
The ship ^{were} ~~blown~~ ^{blown up}, and most of the crew ^{were} ~~drowned~~. To
whom did the house belong, that was burned down the
other night? (Return ^{will you let him come to return the book} the book, if you please), when you
have read it? What is that! Do shake hands and

be friends. Take care you don't shake the bottle too much.
I sleep so badly ~~that~~^{at} night, that I often get very sleepy
after dinner and must lie down a little. He wrote it
down on a bit of paper, that he might not forget it.

271. His total want of self-command unfits him for de-
plorableit. Very few people put by anything; they usually ^{keep} ~~lives~~ ~~lives~~ ~~lives~~
live up to their income. Don't be so foolish as to believe, ^{to feel by}
what he says. All these ^{notices} affairs had been settled at ^{bring all, find} ^{man} ^{face}; to tell
a former meeting. So I was told, at least; but I can ^{have} ^{up to one's inform}
not answer for the truth of it. They pressed forward
to see, what was the matter. Upon affairs of govern. ^{beginning again}
ment very few people have an opinion of their own. ^{affairs of govern-}
If I am not much mistaken, it was last year, about
the beginning of July. ^{now} What could she help, that he -
got in love with her, unless she had received his ^{his feelings} ^{encouraging his advances} ^{sage} ^{and far}
^{very well}? There was not much occasion for great ^{super} ^{boast} rage and address
to angry. Do you think, that you have a right to pre- ^{dict} ^{it}
scribe me anything? I have lost his direction, but ^{My dear wife}
the misfortune is not great, as he stands in the guide, ^{great harm done,}
^{I suppose} We were all at a loss to know, to what ^{say fancy, May-} ^{ladies} ^{his name} ^{is in the directory.}
pens? I supposed it to be them, ^{too} but still it was not
they ^{all} ^{it} ^{thought}, it was they, but still ^{it} ^{that was not}
so. Some of the notes were written ⁱⁿ pencil, some ⁱⁿ ^{blue} ^{red} ^{ink} ^{and blue}
with red ink and some with blue. It is all owing to ^{to} ^{write in pencil,}
your not taking sufficient exercise. She had half opened ^{the common} ^{of, at} ^{it is now}
^{ing to...}

the door, but seeing, that the stranger had not yet gone
~~away~~^{out}, she retired. Can you find out for me, where Mr. D. buys
his cigars? A considerable part of that quarter of the
city was burnt down not many years ago, but now
it has all been built up again. Go at once and ~~try~~^{inquire} for him, and tell him to come here. I don't see,
~~anyone need~~, to why you should be forbidden to associate with him
associate with. The door was shut, but it was not locked ~~up~~. I can,
not afford it, I have ^{of late} spent too much money lately.
I have been thinking, if it might not be ^{well} ~~best~~ to
get our luggage on board this evening. He has, then,
not paid you the money, I believed so. Is the vessel
to sail to-morrow? I believe so. To put an end to
this disagreeable conversation, Mr. A. only answered
~~him~~^{himself}, by shrugging his shoulders.

301. ~~To be~~ Very true, I could have told him that,
but it did not strike me at the moment. If ~~you~~^{they}
had only left the horse quite alone, it would have
recovered in half the time. Can you explain, what
this passage means? I should believe, however, that
(he must now have had) his eyes opened. If you think
~~it can apply to him~~ to get information on this affair,
information upon. I will do so this very evening. He is now ~~earnestly~~
~~leggo~~^{going} after^{to} going to apply himself ~~earnestly~~^{whole} to the study of the
to apply one's self living languages. If the horse will but go in single
for ~~alone~~^{clearly}.

harness, I would not care paying a hundred and fifty pounds
for it. This was said as if to give a new turn to the con- ^{mention}
versation. How did you happen to know that? She ^{came from} ^{the ball}
~~for~~ making a show of her jewels. This haughty courtier-
would not condescend to speak to one, who was so far
below him. Are the horses to be left in or to be taken ^{bliss for you}
out? I expect no thanks for what I have done for him. ^{to be left on - to}
No, you are quite right; that would look as if we acknow- ^{be taken out.}
ledged the right of his claim. My physician tells me
that I ought to be bled, but I don't mean, it would
do me good. Very well, sir, if you ^{think} proper to break ^{feuds for you}
your promise, I have no more to say. The carriage ^{to think proper}
was upset, but nobody was hurt ^{sorely} except the coachman, ^{Mozart's death} the c. is upset.
who got his head much bruised. Wheat and barley
sell very well at present, but for oats there are no ^{you aff you have}
^{perhaps} ^{was} ^{behind} ^{to sell.}
buyers. The diligence arrived two hours too late, on ^{you giving up,}
account of its having stuck fast in the snow. Though ^{on account of}
he had never got information in German, ^{yet} he had ^{see blauw en zwart}
^{self-application around} taught a thing-
by his own study purchased rather a very fair know- ^{in to his heart}
ledge in this language. To be so rewarded! A man, ^{this} ^{the pastime's you}
who had devoted his whole life to his native country! ^{you paid, self-}
and yet such fortune had this great man. Ever since ^{application.}
he had this relapie, he has been obliged to keep ^{with} ^{folded fig you}
in his room. Don't you mean, it is getting rather ^{get things to}
^{worn} ^{keep me & room}
hot here. For fear of offending somebody, he only
answered by shrugging his shoulders. I can remain

at home, as I am not well, but you ought certainly
to go. He had pulled ^{out} the belly twice, before his ser-
^{litter}_{ing}, to let ^{it} want, thought proper to let him in. Had we not better
sit into the arbour? The sun is burning hot here.

Why did you not ask him to stay and pass the evening
^{by her side} with us? I could look ^{by her side} ^{been crying} from her, that she had wept.
She wept and besought him to leave off; but neither
^{for me}_{formal for you} tears nor entreaties prevailed with him. —

331. I beg you will excuse, that I have not written my
exercise, as I have not been quite well for some days.
^{Set about} We had better go on it immediately, or we shall not
be out about. ^{to be taken up} be able to finish it this evening. He is not the man,
^{at all}_{at all}, who is easily cheated. Mr D had not the least doubt,
to be taken in. ^{Consequently} that his Lordship would keep his promise. She is
^{at first}_{not} ^{at all} not, what you would call a beauty, but she has a
very interesting face. When she was asked, how her
mother did, the tears came into her eyes, and ⁱⁿ
^{scarcely audible} a voice (that could hardly be heard), she said: There
is but little of hope of her recovery. They say so,
but one cannot always believe, what is said. I don't
^{see}, why I should put up with such language of him
^{any more} or of anybody. I wish you would leave me alone
^{not bother me any more} and harass me no more with your questions. Lean
back, and you will find it a very comfortable chair.

His Lordship never wears his Orders except on great
great occasions. What is done, cannot be altered;
^{undone}

there is no talking now about it.
so it is of no use to speak thereabout any more). A short time afterwards the siege was raised. Villain! traitor? ^{foolish} to raise
Yes, sir, such were my words, and as such I took upon ^{on} him. Why have you left the preposition away? This ^{right}, ^{unfortunate}, to be left. If you are not of the same opinion about the matter as Mr. R., you had better keep it ^{to} yourself. "flock ^{to} flocks" to keep his eyes over the letter, but it contained nothing of importance. They would have kept him ^{as} prisoner ⁱⁿ, it has, to run ^{out} at this very day, if the ransom ^{was never again} had not been paid. one's eyes one Perhaps we don't meet for ever. He bit his lip ^{with} anger. The wind has blown ^{down} several large trees. to keep one's ^{an} ^{appraisement} If you could ^{call me} in the course of the forenoon, ^{morning}, ^{at} ^{of} ^{her}, with ^{anger}. I should perhaps be able to give you a decisive answer. ^{his husband was not likely to receive}
On hearing, that there was no prospect of her husband's recovery, she burst into tears. But ought we not to have sent him word? On her mother's demand ^{rejoice}, ^{you... fortify}, ^{leisure} she ceased corresponding with Miss R. The steamer ^{at} ^{rejoice} will not sail until to-morrow, I hear. She asked ^{dangerous} me to lend her my opera-glass. ^{The steamer is to leave.} I cannot well let you ^{have} keep the patterns longer than for a day or two, ^{to lend} ^{to borrow} as I have borrowed them myself. —

261 I had asked the watchman to call me, because ^{catch you up}; I was afraid of ^{beginning} oversleeping myself. If you must ^{join me} go, ^{call me} I will not persuade you to stay. She stole gently out to oversleep one's self.

~~like figs~~, to
steal out. of the room. There's ~~cardeed~~ be ^{no harm} anything bad) in the
~~the no ill angel~~ I should believe. It did not occur to me at the mo-
~~but it is~~, there is ment, that there could have ^{been} occasion for me of
no harm in that. ~~as an author~~, taking his part. If you feel convinced about his
that is a different innocence, that is a different thing. He ^{looks} considered
thing ^{his year}, it was settled affair, that Mr. B. would yield him the
~~such for givin of~~ ^{no less} goot; to take for assistance, he had promised him. By coaxing him
granted. a little, she soon put him in good humor again.
~~like figs~~; You ^{may congratulate} yourself, that you did not yield to
to enter into. ~~but have~~ from that speculation. What use is it? laying down such
~~legal~~, exceptions rules, to which there are so many exceptions? He
to a rule.

had ~~savandered~~ the greater part of his fortune, that
he had only two thousand pounds left. In leaning
over the ~~parapet~~, the boy lost his ^{balance} equilibrium and
fell into the water. How can you wonder, that he
will not submit to such treatment. It is a matter
of great importance for me to know ^{whether} ~~if he will under-~~
~~take it or not~~, and if you could find it out for me,
you would oblige me much. Is it your gloves, you
have forgotten? No, it is my books. But I don't see
them anywhere. They lie on the table ^{there}. No,
these are not mine, they are my sister's. I thought,
they were yours, but now I see, they are your sister's.
I sent them back, unread, because they were not histo-
rical novels, I wanted those horses ^{there} are not such,
as can be sold here; they are too dear. It is not

horror, he wants to buy, buts bows. Those are very neat
boots. Was it they, you had on yesterday? Waiter! who
are the gentlemen in the other room? Is it they, who
sing so well? No, it is not. I thought so, because I
saw Mr. R. there! Who are the ladies, Mr. N. is speak-
ing to? Are they not those, we saw at the opera last
night? No, they are not; but I mean, they are those,
we saw on board the steamer. There are coming some
ladies; is it they, you meant? —

III. Yes, I believe. There they are again! No, it was
mistaken; it is not they. ^{Are they} Is it not? but I believe, it ^{they} is.
^{Definitely, they are the same} To be sure it is! Is it the ladies, who, sit down,
you speak of? You have sent me some books home,
but it is not they, ^{mentioned} of which I spoke to you. Is it
their letters, that shall be sent away? Give ^{to} your sis-
ters the apricots; they are hers and not yours. Give
me them, if you will not take them yourself. If
you will give me these, I will give you some others;
that are as good, though not quite so large as yours. ^{the full} I
will not give you ^{or} these, even if you would give me so large.
ever so many of yours. Some of them could not dance, ever so many. —
and those, who could, would not. Some of those, who could
not dance, amused themselves at playing cards. Who ^{would} play at cards,
cherries are those? Are they yours? Yes, they are mine,

but you shall have some of them, because you do
not give me some of those, ^{any} that ^{which} man gave you this
morning. I love them, because they treat me kindly.
I love those, who treat me kindly. Don't believe the
who told you that. Why ^{do} ^{they must} I not believe them? Why
shouldn't I not believe those, who told me that? There
now!, here now: now, Paul, ^{taking} do you ^{now} eat plums again? Who gave you
them? Nobody gave me them, ^{but} I ^{have} bought them. No,
but, now now, Paul, you have not bought them, I know better.
Tell me at once, who gave you them. Who made all
these objections? She is not one of those, to whom I
would confide a secret. He is not one of those, to
whom the poor applies ^{in vain}. Can you give me an
inventory of all, who are to be invited? Of what per-
sons do you speak? I speak of those, which I don't
at first now, to take your sister. Are all the people to be taken across in
that little boat? I should say, it cannot hold more
half of them, half than the half of them. It can hold them all, and ma-
ny more, too, if necessary.

421 You may take all of them, I need none. You
may take all those, but I cannot spare any of these.
Few sculptors can be compared with those of Italy.
What naval force is greater than that of England?
The efforts of the ministers and the parliament were
vain. His influence with the duke was greater than

that of anyone else
(anybody's else). And of that you can speak with such
carelessness? But there lies the great difficulty. You
cannot from that draw any such conclusion. You
can draw no such conclusion from that. I don't know
what to say ^{to} express that. It is not the shortest, but the
most agreeable way. That way is ^{by far the longest} ~~in that possible~~, but it
is more shady. He is in debt, as every one knows; ^{laugh longer,}
but, would you believe, his debts amount to nearly
£10000, only think, £10000! It is ^{almost} ~~near~~ incredible,
that he can have run into so large debt. Do you
think that is ^{indeed} ~~incredible~~? Why do you think that is
^{for him to have refused.} ~~incredible~~? ^{you bring 1000}
^{to it} ^{to bring all the rest up} ^{and on board} ~~he has~~
when you know, ^{having a nothing of his own} ^{exactly} ^{he lives at the rate}
possessing one penny himself. He did not say ^{almost} ~~just~~ ^{of} £500 a year.
that, but what he said, ^{pretty certain that} ^{far easier than} ^{telling; he has no}
not ^{exactly} ^{it} ^{don't do that} ^{a farthing of his own}
Who would have thought that! Fie! fie! leave off ^{an} ^{a bad word!} don't
I is not easily ^{too easily} ^{do that!} understood, why they refused such offer
It is by far the best not to meddle with such things
It is that, which I wish to avoid. I think, it must
be a misprint. Did you know that? Did you know
it! and yet you did not tell me so! What was that?
I don't know, I will go to look. Now, what was it?
Well, don't be nonsensical, let us hear, what it was, ^{and see} ^{Will} ^{oppon Hargrave,}
^{come now} ^{were going to} ^{grey; to be non-}
you would say. - Ha, ha, ha! was it that? No, no, that ^{grey; to be non-} ^{sensical.}

will never do. —

But law illa Taylor
and it is inconsi-
stent with.

451. No, no, it will never do (acquainting him with our plan. It was plain, however, that he held it to be inconsistent with the honour of a military to refuse a defiance. But you ought not to have left me in doubt of, what you would do, for the case, he would not comply with your offer proposal. She has taken a good deal of pains to acquire a right pronunciation. If you dare tell ^{the} him or ^{any one} who has written this letter, you must take the consequences. If you law infidi, to show choose to ask impudent questions, you may not always expect a polite answer. Solange, however, is the power of custom, that this cruel and unjust command was ^{order} ^{executed} fulfilled immediately. After this Mr. S. ^{took} ^{the} ^{opportunity} to remark, that the mentioned papers were no longer ^{in question} ^{in his possession}. He still presented her with two precious and beautiful diamond rings. He ^{would} ^{have} ^{been} ^{caught} ⁱⁿ ^{the} shadow of a tree, where we found him, wearied and bleeding from several wounds, rather dead than alive. It is very difficult to break ^{lay aside} ^{the} ^{habit} of an old habit. Parallel lines can never meet. Select some of the best and put them into the basket. I was quite ^{surprised} at a loss to know, what he meant. The boy would have been run over, if fortunately I had not seized his arm and pulled him aside. We took it for granted,

were to be borne between us?

that we shou'd divide the expences. Good advice is lost upon him. He will certainly undertake it, that is to say, lost upon me, if you pay him well. Can I speak to your master? Yes; for that is to say, I think, you can. Do you know, he took the mirror went ^{looking glass} ~~for his estate~~; to see one up & has no idea of that. Guess. To Eighty dollars. No, nothing like it. It did not go up to more than fifty. I don't like going ^{to mean} with gatelches. I cannot forbear thinking, however, that this could have been prevented. The same ^{thinks too} Mr. K. is thinking, but I really ~~*cannot~~ be of your opi-
nion. He had no sooner alighted from his horse, than they all gathered around him to hear, what news he had brought. It was never discovered, who had put the house to fire.

481. We have taken a very long walk. Don't come past three o'clock. Leave the flowers alone, do you hear? He imagined nothing so big more easier, but he ^{found} himself scolded, that he had been mistaken. The table was laid for twenty persons. It might not be ^{wrong} improper, ^{say} ~~anxious~~, to give him only a hint of, what people are saying. They were all of opinion, that this was a most lucky circumstance. The king has not only a right of temporally proroguing, but also ^{to} dissolving this parliament. If you don't care to go, you might give your ticket to Miss O. The valise, you see here, is a very ingenious contrivance; see look, how it ^{opens and shuts} appears by itself of its own accord. Where can I have put

in jag with my pocket-book. I cannot surely have lost it. She was
very handsome when young, but now there is no trace of
beauty left. He ^{may think} ~~now~~ thinks it right, but you know,
he is not very particular in such respects. They say in
the town, that there has been a meeting of the share-
holders, at which the ^{read} extension of the railway has been
finally decided upon. If there ~~would~~ ^{will} exact rules for
everything could be laid down, it would not be very dif-
ficult to learn foreign languages. Have the books been
sent to the bookbinders? I don't know, Sir. Don't you
know? Why not? You ^{only you know} ought to know. But how could
I know, that this ^{was} ~~should~~ be a secret, as nobody told
^{The rents not worth laying}
~~says and so for
blatting of it;~~
me so. It could not incur to her to lay herself under
any obligation to him. Why don't you go and let him
in? Who has let the bird out of the cage? This word
^{and with modern} is seldom found in new books. They lead a very re-
laxed life, because they cannot afford to see anybody
^{company}
^{It will be found, being that}
~~at home make~~
~~figured to be~~
~~a match for~~
I ^{you do recap of} ~~dare say~~, he is a match for every chess-player in
France. There now do you hear, what your ^{your father} papa says?
I knew, he would be of the same opinion as I am.
How ^{such} they are preparing themselves up in this country!
^{To meet a general cold}
~~Going with overcoat~~ in ~~such~~ ^{why we think} mid-winter! There is no
reason for not putting a favourable construction upon
his conduct. If he would ^{but} take pains, he would
soon learn so much, that he could make himself un-
desirable. —

511. No, I have not yet finished the book; I have about
thirty or forty pages left. No wonder, that she required such ^{to you not to be rendered pale,} ~~reject~~ ^{genuine love} ~~turn~~, to reject
a lover. Until this very evening we had all thought him a lover.
^{the contrary} ~~night~~ ^{for night I know}
murdered. It may be, as he says, (I am not able to ^{not go far to words} decide) A hundred pounds will suffice but little to ^{mean} pay his debt. It cannot have been Mr. B's opinion, ^{my} that you should bear all the expence. We flatter over
selves with having transacted this business to his sa-
tisfaction. I am very obliged to you for your good ^{kind} offer, but (I don't need) the money now, if anybody ^{has time for, to} ^{you will} ^{is no such thing} told you, that there exists no honesty, won't you be
like him? He did not claim ^{no} thanks for the ser-
vices, he had rendered him. The appearances ^{are} against
him, I confess; but I'll be bound to say, that he is quite
innocent. There was nothing left for him to do than sub-
mitting to the will of his uncle. He caused a song to ^{a last gift} be made
be written for the occasion. I don't know any painter, ^{cause to be made}
who hits off likenesses so well as he. He was in such a ^{at boffe} (on an
state of mind, that he could hardly be considered so ^{held} ^{Mater), to hit off}
responsible for his actions. (^{There is no knocking anything} It is impossible to knock
anything) into his head. He sits not so well on horseback ^{as his brother} ^{field life},
as his brother. They took him for a fool, but that he ^{to sit one's horse}
is not by ^{any} ^{far} fat, I assure. He ^{follows} ^{lost} light of my advise
and took his own course. It was the sweetest evening,
^{imaginably} you could imagine. Do you think, Mr. S. will stand for ^{fills figi} (on
Copenhagen. — ^{and stand for} to stand for —

532. When is the vessel to sail? How many cigars am

I to buy? You may ^{can} buy ^{a mark's worth} at

what price for a mark of these, which are
sold five for a mark. What are we to have for dinner?
~~at~~ ^{directly} Are the horses to be put ^{directly} to bed? At what hour
is it at four for a mark are you to be there? We were to have been at the opera

last night, but we couldn't get the tickets. You shouldn't have

been at the ^{theatre} play the other night, and I am sure, you
should have been amused. There was to be a fancy-ball

^{at} ^{supper} at prince Frederick's on Sunday, but now it will hard-
ly take place. Were you to have been there? The boat,

that should have taken us across, was so ~~badly~~ and
~~fail~~, that we dared not venture onto it. (How can
this be understood, & unless some explaining word
is added?) But how is it to be expected from such

a person, that he should do justice to any one? What
are we to do, if we can get no guide? For that case

I don't know what to do. With whom are you to draw
the collision? How is this word to be spelled? When

is the contract to be signed? You speak as if you
had ^{been taught} never learned, that we have to forgive our enemies,

and shall ^{that year} never throw the first stone. How was

I to know, that he had left town? It may be, as you
say, but how was he to know ^{that}? You ask me, what

is to be done, but how am I to ^{advice} counsel, before I

^{particular} ^{know} all the ^{exact} circumstances of the matter?
the particulars.

Very true, appearances are against him, I confess; but
are we then, to decide from appearances? I would not
defend him, I meant only, that we are not to ^{judge} too ~~judge by~~
hastily. How you do have been at the proof that I mor-
ning? But you will certainly allow, that we are to be
very cautious in deciding upon the motives of others.
How was he to have been sent for the physician immediately?
She is really to ~~be~~ pitied. It is not to be supposed, that
he will undertake it. He is not to be poked with.

But this sudden change of the policy of France was not
to be foreseen. His promises are not to be trusted to.
It is ~~as~~ so very difficult a part, that it surely is not to
be learned in one day. It was hardly to hope, much
less to expect, that a reconciliation could be performed.
But how is this to be avoided? It is not to be avoided,
for ought I know. It is of no use, that I search for that,
for it is not to be found anywhere. Now we have got
it down, but how is it to be got up again? It was not
to be seen from her, that she had been ill for three
months. Still ja force. Sir. I should think, the meaning
must be, that Mr. T. is to bear all the expenses. The
boat is to be dragged on shore. But it is not to be
got on shore, as long as it is so full of water. Where
is the elephant to be seen? The stain was taken ^{out} ~~away~~ ^{lays in flat of}
so well, that it was not to be seen, there had been any ^{to take out a stain}.

He was at home, indeed, but he was not so to see.
 He looked so angry, that I thought, he was going to
^{use his long trident} beat the boy. What was I going to say? You were to
 have said something? No, I was not. Just as I was
 going to explain her my reasons for (my having ~~said~~
^{writing & then done} as I had), somebody was announced, which put an
 end to our conversation. Why did you not ask him,
 where he was going? Put your hat on and let us be
 going. The sky ^{grew dim for overcast} was so clouded, that I thought we
^{were going to} should have a rain. I ^{was} hearing, that you are to
 buy Mr. B's horse. When do you mean he ^{is} to will
^{be going} depart? He ^{is} really not at all depend, so at least (I was
 told by) Mrs. E. What now! are you going to weep?
 Did you think, I would ^{suppose} ^{was going to} betray your secret? - Have you
 heard, ^{when} ^{will} they ^{are} soon going into the country? What
 coat are you going to ^{put on}? Do you mean to-morrow
^{not yourself to meet}

591. ^{lade fig queen for his evening} If you are going out, don't stand upon
^{present, and especially} ^{to put on} ceremony with me. What are you going to present
^{inconveniences on me} to mamma with on her birthday? She ^{is making} a
 stool for her. Are you going to eat at your uncle's
 to-day? As you are writing to Mr. S., don't forget
 to remind him of his promise. I meant you ^{had} ^{wanted to take them}
 said, you wished it to be bound in leather.

-- 600. We had to wait so long for Mr. N., that we were
too late for (going off in) the steamer. On writing it fair, ^{for copying} I found, so
I had forgotten two words, so I had to copy it all again ^{with} copy fair.
I was nearly two hours in writing my exercise, because to write over again
I had to look for so many words. Consequently to this ^{invention} ~~of a way~~, to
arrangement, we had all to get up at a very early time. ^{to} look for words.
I was just falling asleep, when I remembered my ^{collection} ~~fall~~ promise, to
promise and had to get up again. On account of this ^{go off to sleep.}
delay the others had got ~~the~~ start of him, so he had ^{comes} ~~found for~~
to ride very fast to overtake them. Do you know, what to get the start of?
I had to pay to get a new lock put on my gun? If ^{might}
we had not had to do that whole ^{today} way round, we could ^{have} ~~may~~ may
have been here much before! The fugitives had to ^{round} round
^{encounter} meet with many more difficulties, before they were
in comparatively ^{safely} safety; they had not only to pass ^{overland} the sentinel at the exterior gate, but they had to pass ^{cross} comparatively
the moat, and --. If ^{had} had to do the estimate, ^{taken care} ^{should not have}
I should certainly have provided, that there had been
so great mistakes in it. To avoid such errors you have
only to look ^{for} in your dictionary. Your uncle is very
willing to forgive you, you have only to ask ^{his pardon} ^{forgiveness} ^{ask for one's} ^{book from the}
from him, and all will be forgotten. Look! you have ^{yourself} ^{one's} pardon.
only to turn the cock, and the water will pour forth.
It is growing very dark now; we have to light the candle
less. If the door is shut, you will have to ^{be looked} ^{pass through} cross the

subterranean passage. Perhaps you will have to pay a few dollars more, but then the work ^{is} ~~is~~ ^{much} better. Here we might have had to wait ~~hours~~ for hours, if Mr. P. had not happened to pass by and ^{informed} us, that the wedding ^{would} ~~wouldn't~~ take place until 6 o'

~~last year~~, to have clock. You ~~might~~ do have ~~it~~ ^{made} ~~done~~ will make ~~made~~ gong instead of with oak ^{wood}. What! have you been

~~last year~~, to ^{having your leather belt} ~~work~~ I would advise you, to have your saddle made have one's own for ^{by} my saddler; he has learned the trade in England,

and you have only to tell him, how you ^{want} it, and he will do it. Let us have a song. If I cannot have it for 20 dollars, I will not have it at all. I don't know, ^{whether it may be had} ^{at} if we can have it at Steen's; but, at any rate, he will ^{be sure to provide it for you} certainly purchase it for you. He has been about

all the town, but it is not to have anywhere. No, they ^{are} ~~must~~ have, and if ^{it is} ~~they are~~ not to have ^{be} four p. e., we ^{another} ~~must~~ give six or eight. Waiter! let us have ^{another} bottle of ^{champagne} ~~champagne~~. As soon as they ^{had their dinner} had done, they continued their journey. I don't expect to have a letter from him ^{No word} until the end of this month. (It was not to be wondered at, that he was hungry, ^{not having had any food all day} as he had got nothing to eat the whole day).

Don't forget to have the watch sent to the goldsmith's —

At least, it
is to be had ...

an Stopper ^{and} an
other bottle.

631. Have you got this saddle from England? No, I have
had it made here. From whom have you got these ~~two~~^{beautiful} bracelets? I have not got them from any, I have bought
them. If you could let me have the spy^{for} a few days;
^{I should be much obliged to you} you would oblige me much. Now be quick! Have the ^{yourself!} horses put to, and let me know, then, when you are ready. quick!
The travellers had all dismounted except one, who had
fallen asleep. ^{By this time that} When they had come to the hermitage,
it had grown very dark. It was quite unaccountable
to them, why the thief had come into the house. They
thought it rather strange, that he had parted without ^{laid for Regel}
having let me know by a few words. They are not ^{with most of us} to do me
here, they ^{are} gone. But where have they gone? don't ^{alone} you know? I have come to ask your advice about
a matter of great importance. ^{very important subject} If you had come ^{point}
half an hour before, you could have settled that af-
fair with him yourself, but now he has ridden over
to call on his aunt. The clock had struck 11, and
the messenger had not yet ^{then} returned. The book was
returned instead. The corporal was not to be found
anywhere, and they believed, he had deserted. It was
his own fault, that he was deserted by most of his po-
litical friends. We ^{had} better go this way. You ^{by your help} had
better appear, as if you knew nothing about it. I mean, better go
we ^{had} better have it arranged alphabetically. Don't

you think, you had better have the pronunciation ~~by~~
~~days and Daughters~~ Red in your dictionary? We had better have gone off in
to go by the steamer. the steamer, it should have spared much time. You
had better have ordered dinner for 4 o'clock instead
of 5. She would not have her mother sit quite alone
all the evening, so she remained at home. What answer
will you have me to give him? My cousin would have
me tell her all, that the dear had said: At what hour
would they have ~~it~~ ^{to} come? You wouldn't, I suppose,
have me lay myself under obligations to such a person.
Her mother would have her marry a rich foreigner, whom
she did not like. It was not because I cared much for
his friendship, but it would not have him or any one
~~from my fingers~~ ^{believe} to be ashamed of ^{holding}. What answer would you have me make
to him? —

663. In such cases it is very difficult to know how
to act. Can you tell me what to do? for I have ^{really} no idea,
indeed. If you don't know what to advise him, how
should I know? I don't know, indeed, what to think
of such behaviour. It is not ^{easy} to know how to trans-
late this. For a moment he stood looking about, as
if he was ^{uncertain} ^{which} way to go. The temptation was
too great, ~~that~~ ^{for him to} resist. These two words are
by no means synonymous; and if you wish, I will write

down to you ^{a few} sentences, from which you can judge, ^{see}, ^{at first of top line,}
when to use one, when the other. Tell William to come to see by a thief,
^{up to} into my room and take his books with him. Tell him
to take the letters to the post-office ^{as well} immediately. Tell
mamma not to wait for me. If you expect your uncle to
pay your debts, you will ^{find yourself} have to see, that you have been
mistaken. Do you expect him to ^{make} excuse himself for ^{your ill behaviour;}
the offending manner, in which he treated you? I can ^{do apologize.}
assure you, ^{that} he will do no such thing. Ask him to be
at the hotel a little past 7 o'clock. He considered his ^{for a few moments}
own interest too much to quarrel with his uncle at ^{to look to one's}
a time, when he expected to be ^{more} appointed ^{as} his heir. ^{loggs for it and;}
Is the room large enough to hold so many people? ^{to quarrel with.}
He is too young to be a colonel. If he could ^{prove} ^{indefinite form} ^{in天文} to
his calculation to be correct, why did he not? ^{not} appoint one's heir.
I am sorry to keep you waiting so long; but it is Mr
P's fault, who promised to be here at 4 o'clock. He
was too provident to enter into such hazardous specu. ^{invited by you;}
lations. I am very sorry, indeed, to have said anything, ^{to enter into}
from which there could be drawn such conclusion.
Do you wish me to let you know, when the auction
is to be held? She wished her sister to go with her
to church. At what time do you want us to be there? ^{you and your}
Mr. P. wished his nephew to accompany him to town, to agree to
But surely you did not expect him to comply with such a proposal?